

De Kerstboodschappen

1981 t/m 2019

De Kerstboodschappen

1981 t/m 2019

31 december 2019

Inhoudsopgave

Dankwoord

Voorwoord

Kerstmis – 23 december 1981	0
Kerstmis en Zielen – 25 december 1982	4
Houden van – 23 december 1983	7
De Zin van Kerstmis – 22 december 1984	11
Binnenkant – Buitenkant – Liefde – 23 december 1985	16
Natuur & Menselijke Natuur – 16 december 1986	22
Liefde en Gedachten – 16 december 1987	34
Bewust liefhebben in het nu – 22 december 1988.....	41
Liefde – Jijzelf – een Vreemde – 11 december 1989	50
Vrede, Liefde en Kleine Dingen – 19 december 1990	58
Liefde en Innerlijke Vrijheid – 2 december 1991	64
De (Blijde) Boodschap en het Nú – 14 december 1992	70
Transformatie – 11 december 1993	75
Tijdperk – Trilling – Loslaten – 11 december 1994.....	78
Kracht/Energie van Liefde & Licht – 5 december 1995	87
Licht en Liefde – 2 december 1996	96
Eenheid – 22 december 1997.....	106
Bedoeling – Intentie – 15 december 1998	117
Vreemdelingen op de Aarde – 13 december 1999.....	121
De Mens – Medeschepper – 22 december 2000	125
Je eigen Boodschap – 9 december 2001	129
Dankbaarheid – Liefdevol Geschenk – 22 december 2002...	134
De Universele Energie van Liefde – 21 december 2003	138
Vrede op Aarde – 21 december 2004	142
Einde of Begin? – 19 december 2005	146
Het Spel van het Aardse Leven – 23 december 2006	150

Waarnemen, Zichtbaarheid, Begrip – 18 december 2007.....	155
Veranderingen / Jaartal 2012 – 17 december 2008.....	160
Kleine Gedachten – Grote Gevolgen – 14 december 2009 ...	166
Gedachten / Trilling – 18 december 2010.....	172
Kamertje van Verdraagzaamheid – 4 december 2011	178
Verandering / Vrijheid / Liefde – 4 december 2012	183
Liefde en Kleine Dingen – 12 december 2013	188
Eenzaamheid en Liefde – 21 december 2014	193
De Mens, Verstand en Hart – 15 december 2015	200
Liefde en Gelukkig zijn – 12 december 2016.....	206
Liefde, Waarheid en Tolerantie – 16 december 2017.....	212
De Mens: het Wonder van God – 11 december 2018	218
Lessen leren en Liefhebben – 12 december 2019.....	226
BIJLAGEN	232
Lichtmeditatie – 2 december 1996	233
Zonnegroet – 11 november 1989.....	235
Contactinformatie:	237

Dankwoord

Mijn dank gaat eerst en vooral uit naar de spirituele gidsen die deze Boodschappen in de loop van vele jaren hebben doorgegeven: Shanoré, Ben-Ji, Xenia en Leontine van Dalen. Hun eindeloze geduld en hun nooit aflatende wens ons liefdevol te begeleiden spreken duidelijk uit elke Boodschap.

Mijn dank gaat ook uit naar mijn moeder, Mia, die jaren geleden, samen met mij, onderzocht wat de beste manier was om de Boedchappen te verzamelen, zodat ze voor iedereen ter beschikking stonden.

We beslisten samen over de lay-out en over het plaatsen van foto's of tekeningen van onze gidsen, of indien die niet beschikbaar waren, dan in elk geval een afbeelding van iets wat op de een of andere wijze verbonden was met die gids(en).

Nu, in 2019, tijdens het werken aan de boodschappen, voelde ik haar warme nabijheid, haar interesse, haar aanmoediging en het doorzettingsvermogen dat zij zelf altijd toonde in haar contact met die Andere Wereld.

Een beetje daarvan is vast en zeker op mij blijven plakken 😊.

Ook bedank ik Mario, die mij geholpen heeft met de afwerking en de definitieve versie van de verzameling.

Heb ik er zelf werk aan gehad? Ja zeker. Maar het was heel verrijkend dat te kunnen doen.

Het was ook een eer om deel uit te mogen maken van een ongelooflijke reis en een spiritueel proces, waarvan in het begin noch Mia noch ik de reikwijdte konden overzien.

Maar ik weet dat *zij*, onze gidsen, wél heel goed wisten waarheen het pad leidde.

Voor altijd zal ik dankbaar blijven voor hun liefdevolle aanwezigheid in mijn leven.

Voorwoord

Mijn moeder en ik (van nu af aan genoemd “Mia” en ik, dan wel “wij”) begonnen in 1979 mensen te helpen, op een spirituele manier, door middel van gesprekken.

We hadden middels automatisch schrift contact met onze spirituele gids, Shanoré, in een tijd dat bijna niemand ooit van automatisch schrift gehoord had. Hoe dat contact destijds tot stand gekomen is, staat beschreven in ons boek “De Andere Wereld ... en wij”, dat wij in 2007 hebben uitgegeven. Van dat boek zijn nog enkele exemplaren over, die uitsluitend verkrijgbaar zijn via ons e-mailadres: info@spirituelewereld.nl .

Mia en ik kregen via automatisch schrift (en vanzelfsprekend ook op allerlei andere manieren) lessen en informatie uit wat wij noemen “de Andere Wereld”. Het is dezelfde wereld als de wereld die wij kennen natuurlijk. Het is alleen een andere zijnstoestand of bewustzijnstoestand.

Hoe dan ook, door dat contact en door de lessen en informatie ontwaakten wij, alsof we uit een diepe slaap ontwaakten. Wij waren dezelfde personen, maar ook weer helemaal niet.

De informatie gaf ons veel begrip voor en inzicht in de samenhang van fysieke problemen en hun spirituele of geestelijke achtergrond of oorzaak.

Vele dingen werden glashelder, werden duidelijk, meer dan duidelijk zelfs.

We begrepen niet, dat we dat voorheen nog nooit gezien hadden, wél gevoeld trouwens.

We ontwikkelden ons terwijl we nog steeds via automatisch schrift boodschappen en informatie kregen, tot het moment dat we onverwacht een meer direct contact kregen middels trance.

De eerste trance schonk ons iets, wat van die tijd af “Kerstboodschap” genoemd werd, omdat die allereerste tranceboodschap gegeven werd kort voor Kerstmis 1981.

Ik was voor de eerste maal zelf in trance en de boodschap werd gegeven in aanwezigheid van Mia en enkele anderen.

Van toen af aan waren de Kerstboodschappen in elk geval openbaar, d.w.z. beschikbaar of toegankelijk voor iedereen.

We hadden die boodschappen misschien net zo goed Eindejaarsboodschap of iets dergelijks kunnen noemen, maar het is altijd Kerstboodschap gebleven.

Notabene: het was 1981. Er waren nog geen computers. Een trancesessie werd gewoonlijk opgenomen met een oud cassetterecordertje en later beluisterd en uitgetypt, op een normale typemachine. Later, toen de eerste computers kwamen, werden de boodschappen verwerkt met een computer. Ook boodschappen die via automatisch schrift tot stand kwamen werden later verwerkt met een computer.

Gezien het feit dat we decennia lang mensen hielpen, hoeft het geen verbazing te wekken, dat meer en meer mensen vroegen naar de Kerstboodschappen, die we sinds 1981 elk jaar rond de Kerst ontvingen.

We kopieerden ze en reikten ze uit, of ze werden per post verzonden en nog later werden ze als bijlagen bij een e-mail gevoegd.

Op een bepaald moment werd ons regelmatig gevraagd naar de Kerstboodschap van een bepaald jaar of van enkele jaren. Mensen verzamelden de boodschappen, maar raakten soms wel eens iets kwijt.

De vraag naar “de verzamelde Kerstboodschappen” werd steeds groter, dus Mia en ik besloten alle boodschappen te verzamelen en te bewerken, zodat we er een boekje mee konden samenstellen. Ze moesten bewerkt worden omdat zoals gezegd lang niet alle boodschappen in de computer stonden.

Er waren boodschappen die alleen op papier stonden, er waren er die nog getypt waren en ook waren er boodschappen waar veel persoonlijke dingen in stonden.

Dat betrof gewoonlijk vragen van mensen die uitgenodigd waren om deel te nemen aan een trancesessie, waarbij vragen gesteld mochten worden, die dan door een gids beantwoord werden.

De boodschappen verzamelen, dat wilden we dus in 2007 gaan doen, maar tot onze verbazing ontstond toen ineens ons boek “De Andere Wereld ... en wij”.

Blijkbaar vonden onze gidsen dat destijds belangrijker dan een verzameling van de Kerstboodschappen.

Toen Mia in 2017 terugkeerde naar de andere wereld, waren we nog niet heel ver gevorderd met het samenstellen van de verzameling.

Na haar overgang heb ik er een tijdlang ook geen interesse in gehad, noch had ik de tijd ervoor.

Maar de talloze verzoeken voor de complete verzameling Kerstboodschappen zijn nooit afgenomen en vanaf begin 2019 heb ik met regelmaat er aan gewerkt, eindelijk ja.

Het was een diepgaande en bijzondere ervaring voor me, om alle boodschappen weer opnieuw te kunnen lezen en vooral, om de grote mate van wijsheid te zien in de eenvoud van die boodschappen.

Niet elke boodschap ging over Kerstmis, maar elke boodschap ging op de een of andere wijze altijd over liefde en over intermenselijke relaties. Elke boodschap zette ons weer aan het denken.

Hier en daar heb ik een toelichting gegeven op iets wat een van onze gidsen vertelde, zoals b.v. een vliegtuigramp die werd aangehaald tijdens een sessie.

Zelf weet ik nog precies waar dat over ging. Degenen die destijds aanwezig waren, weten dat ook. Bij elke oudere is dit gebeuren in de herinnering geprent. Maar die specifieke ramp bijvoorbeeld vond plaats in 1988 en dat is nu 32 jaar geleden. Veel jongeren waren toen nog niet eens geboren, dus hoe moeten ze dan weten waar dat over gaat?

Vandaar dat ik bij de boodschap van 1988 als toelichting heb gegeven dat het de vliegtuigramp bij Lockerbie betreft. Jongeren kunnen het aan de hand van de toelichting googelen.

Een tweede reden om hier en daar een korte toelichting te geven is, dat de boodschap de gedachten en de emoties van mensen en een bepaalde gebeurtenis aan elkaar relateerde.

Elke boodschap was actueel en handelde dus vaker over een onderwerp dat destijds actueel was. De bedoeling was dat we leerden begrijpen hoe we met dit soort gebeurtenissen konden omgaan op een spirituele wijze. Maar zonder een korte toelichting zou het misschien niet voor iedereen duidelijk zijn. Vanzelfsprekend had ik tot eind 2020 kunnen wachten. Dan zou het een mooi rond aantal zijn van veertig boodschappen.

Maar gezien het feit dat iedereen al zo lang heeft moeten wachten en dat niemand – ik ook niet – weet wat de toekomst zal brengen, zal het dus blijven bij een verzameling van 39 boodschappen.

De boodschappen zijn eenvoudig, actueel, herkenbaar, soms heel intens, maar vooral altijd heel liefdevol.

Ik hoop dat *jij*, de lezer, deze liefde zult kunnen ervaren bij het lezen van de boodschappen.

Kerstboodschap

Kerstmis –
23 december 1981

Toelichting:

Deze Kerstboodschap uit 1981 is de allereerste Kerstboodschap van Shanoré, die voor derden werd gegeven.

Het was de ook eerste keer dat onze geliefde spirituele gids Shanoré een boodschap doorgaf door middel van een trance.

Voor die tijd werden alle boodschappen via automatisch schrift doorgegeven. De trance (en alle informatie die we op die manier daarna ontvingen) was nieuw voor Mia, voor Tonny en ook voor Shanoré.

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Het doet me genoeg dat ik vanavond hier kan zijn om rechtstreeks iets aan jullie te zeggen. Dit is een speciale gelegenheid, want het is de eerste keer dat ik een boodschap rechtstreeks kan doorgeven en ook is het bijna Kerstmis, op aarde een groot feest.

De Kerstviering is een van de mooiste vieringen die er bestaan. De hele wereld houdt heel even de adem in, denkt heel even aan vrede. Het is de tijd van goede voornemens.

Goede voornemens beginnen niet pas met Nieuwjaar, maar al eerder, met de Kerstdagen en zelfs al lang daarvoor.

Goede voornemens moet je eigenlijk altijd hebben en je zou vanzelfsprekend moeten proberen ze ook uit te voeren.

De allereerste “Kerst” markeerde het begin van iets nieuws, het begin van een destijds nieuwe religie, de Christelijke religie. De God van Abraham en Mozes was een strenge, straffende God, die soms heel ver af leek te staan van de mens.

De Christelijke religie bracht een eenvoudiger manier tot contact mee, een religie die God, vooral door de komst van Jezus, nader tot de mensen bracht.

Een “religie” is één ding, maar “geloven” kan op veel manieren, het maakt geen verschil hoe je dat doet. Belangrijk is jouw persoonlijke geloofservaring.

Vandaag ben ik gekomen om een boodschap van Vrede en Liefde aan iedereen mede te delen, een boodschap over het Goddelijke Licht, dat overal straalt.

Het enige dat we van jullie vragen is dat jullie alle kracht, alle liefdesgedachten, alle positieve gedachten samen brengen en die kracht de wereld in sturen.

De wereld, de aarde, de mensheid, is op de goede weg, ondanks alle problemen die ze zelf creëert.

Over Polen zal ik vanavond niets zeggen.

(Toelichting: Op deze avond was Polen een zeer actueel onderwerp en er was over gesproken.

In Polen breken grootschalige stakingen uit, en de regering zag zich toen gedwongen de onafhankelijke vakbond Solidarność (Solidariteit) toe te staan.

In december 1981 verandert de koers van de Poolse communistische partij echter. De noodtoestand wordt uitgeroepen, Solidarność wordt weer verboden, en de politieke repressie wordt harder. De economie heeft zo geleden onder het conflict dat het Westen met voedseltransporten de Polen de winter door moet helpen.)

Alleen het volgende wil ik jullie meegeven: veel mensen zullen dezer dagen in 1981 een brandende kaars voor hun raam zetten als geestelijke “lichtjes” voor Polen.

Gaan jullie alsjeblieft door met wat jullie nu doen. Ik bedoel niet alleen deze kring. Ik bedoel iedereen. De gedachte om een kaars te branden is uitstekend, maar niet alleen voor Polen, doe dat voor de wereld.

En er zullen er steeds meer komen, hoe langer hoe meer lichtjes. Moge de kracht van de intenties bij de lichtjes helpen vrede te brengen in de wereld.

Verkondig Liefde, Gods' liefde, door alles wat jullie zijn, door alles wat jullie doen en waarvoor we jullie zeer dankbaar zijn.

Jullie zijn ontstaan uit Gods' Liefde, Universele Liefde. Jullie zijn Gods' kinderen, vervuld met Zijn Liefde, Liefde, de grootste en machtigste Energie die bestaat.

Hartelijk dank voor jullie komst en voor jullie aandacht.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Kerstmis en Zielen –
25 december 1982

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent "oude, wijze man".

Kerstmis is een viering, een feest dat door vele mensen sedert eeuwen in ere wordt gehouden.

Door alle tijden heen, vanaf het moment van Jezus' geboorte, is deze dag altijd een speciale dag geweest voor alle mensen, alle landen, alle volkeren. Er is in de mensen, in alle mensen, iets dat hen raakt als het Kerstmis is. Het is een snaar van de ziel, de eeuwige ziel, die in de mensen wordt geraakt.

Het zegt hen, dat er meer is dan het alledaagse leven, het leven van eten, slapen, werken, trouwen, kinderen krijgen, dood en geboorte en alles eeuwig en altijd weer opnieuw.

Het is méér dan alleen maar het aardse, het materiële. Het is meer dan het "kleine ego" der mensen.

Is het eigenlijk niet bijna ongelooflijk, dat de geboorte van één Kind zó veel heeft losgemaakt in de wereld?

Het zijn trouwens niet alleen de christenen die deze dag vieren. Bijna alle volkeren over de hele aarde schenken er aandacht aan. Alle oorlogen en haat, alle dingen die in de grond destructief zijn, worden voor een dag, een uur of misschien slechts voor een ogenblik stilgezet. Nog steeds.

Ondanks alle ontkenning en alle ongeloof kent de wereld op één dag, een en dezelfde dag, een ogenblik van rust. Vrede op aarde aan alle mensen, maar niet alleen op aarde.

Hier schenken we ook aandacht aan dit feest, doch op een geheel andere wijze. Voor ons is het geen 25 december, want tijd als zodanig bestaat hier niet. Die dag is gewoon "dit moment". Maar tijdens deze vredige dagen op aarde worden, door de vredige en liefdevolle energie die van Kerstmis uit gaat, oneindig veel zielen naar het Licht geholpen. Velen worden "gered". Vrede op aarde is geluk en eeuwige vrede hier.

Er wordt in deze dagen door de mensen veel gebeden, er komt zó'n immense kracht naar ons toe en zó veel licht. Het is bijna niet uit te leggen hoe stralend alles hier dan is en hoe gelukkig de "bewust" geworden zielen zijn. Het is in woorden niet uit te leggen hoe blij ze zijn. Hun tranen zijn zuivere parels van geluk.

Je zou het moeten kunnen zien als ze – nu eindelijk bewust – weer hun hele familie ontmoeten die hen al was voorgegaan. Het is oneindig mooi en prachtig.

Hoe ontzettend jammer is het echter eveneens, te moeten beseffen dat het vaak maar voor zo'n korte tijd is, dat mensen één zijn in gedachten en daden.

Met zoveel goede bedoelingen gaan mensen Kerstmis tegemoet en met zoveel goede voornemens gaan ze het nieuwe jaar in en toch ... helaas.

Na deze feestelijke dagen is men vaak snel alles weer vergeten en gaat het alledaagse leven weer zijn gang. Alle goede plannen zijn weg en vergeten, want tja, het is nu eenmaal niet elke dag Kerstmis, nietwaar? Of ...???

Daarom willen we graag nu iedereen bedanken die bewust zijn krachten verbindt met die van anderen, die voor alle mensen die bij hem komen iets doet uit liefde, wat dan ook, zelfs al is het slechts een kleinigheid.

We danken je, omdat jullie aan die mensen een beetje Kerstmis geven, een nieuwe geboorte brengen, niet van Jezus en niet van een kind, maar van een nieuwe hoopvol gestemde ziel; de geboorte van een bewust geworden ziel, op aarde en aan gene zijde.

Jullie allemaal en allen die met jullie meewerken: heel hartelijk en innig dank voor jullie hulp hierin.

Wij wensen jullie fijne Kerstdagen en alle Kracht, Liefde en Licht voor de toekomst.

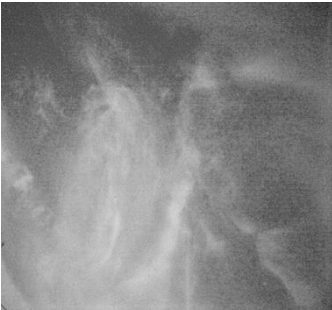
Sjaloom.

Kerstboodschap

Houden van –
23 december 1983

Goede avond allemaal.

Mijn naam is Ben-ji.

Jullie allemaal wens ik LIEFDE
en LICHT.

Kerstmis is vooral het feest
van liefde en licht. Men weet
dat er licht is: in tv, in de
radio, in de lamp, het licht van de zon, het licht van de
maan of het licht van kaarsen.

Vanavond brandden hier 4 kaarsen en iemand blies op
mijn verzoek drie van de vier kaarsen uit. Eén kaars bleef
er dus branden. Daarmee wilde ik jullie tonen, dat één
klein lichtje een grote kamer als deze ruimschoots kan
verlichten, één lichtje.

Maar er is een ander licht, een licht dat veel sterker is en
veel sterker brandt dan licht van lampen of kaarsen.

Ik spreek over het licht binnenin je zelf, het licht van de
liefde, de ware liefde, waarvan de kracht gebruikt kan
worden, overal waar die op dat moment nodig is.

Deze allesomvattende liefdeskracht wordt altijd gebruikt *waar nodig*.

God houdt van alle mensen, allen zijn wij Zijn kinderen, kinderen van de Goddelijke Energie, kinderen van het Universum, kinderen van de Kosmos.

En jullie, mensen, jullie houden van degenen die jullie aardig vinden, maar dat is gewoonlijk niet zo moeilijk.

Liefde voelen voor of houden van een moordenaar zou bijvoorbeeld wél erg moeilijk zijn. En toch is ook de moordenaar een kind van God.

Je vraagt: Hoe kan ik houden van een moordenaar?

Stel: jouw kind, je zoon of je dochter, zou een moord begaan. Zou jij hem/haar dan gewoon in de steek laten?

Zou het jouw kind niet meer zijn?

Zou je niet juist dán proberen meer van hem te houden om hem door die moeilijke periode heen te helpen?

Ik wil geloven, dat geen van de hier aanwezigen zijn kind zomaar in de steek zou laten, alleen maar omdat het flink in de fout was gegaan. Ongeacht wat jouw kind heeft misdaan, het is en blijft jouw kind en jouw liefde voor je kind verdwijnt niet zomaar.

Je zou trouwens nooit iemand zonder verder meer moeten veroordelen om wat hij doet. Allereerst heeft iedereen de vrije wil. Die gebruik je om je lessen te leren, op de ene manier of op de andere. Je veroordeelt iemand misschien omdat hij iets doet waar hij wel eens een hele goede reden voor kan hebben, een reden die jij niet kent. Je weet niet waarom iemand doet wat hij doet. Je hebt geen flauw idee van de omstandigheden die iemand tot zijn daad drijven of gedreven hebben.

Je kent die "ziel" en haar lessen niet.

God houdt van al Zijn kinderen. Hij zou ze nooit wegsturen omdat ze iets doen wat wij in onze huidige maatschappij "fout" vinden. Iets wat in een andere cultuur trouwens misschien helemaal niet fout is maar juist goed.

Kan je leren van iedereen te houden?

Ja, maar je zou allereerst moeten leren van jezelf te houden. En dat wil zeggen: al je eventuele fouten inbegrepen.

En als je je eigen fouten niet kunt verbeteren, leer ze dan te accepteren.

Kijk nu bijvoorbeeld eens naar je eigen lichaam. Elk deel ervan heb je nodig en álle onderdelen samen maken je tot wat je bent.

Je vingers kunnen niet functioneren zonder de hele hand, je rug niet zonder hoofd. Alle deeltjes horen bij het geheel, of je ze mooi vindt of niet, of je ervan houdt of niet.

En zó zijn we allemaal ook deeltjes van God. De ene mens is niet méér of beter dan de ander.

Wij zijn niet méér dan een bloem of een vis, we zijn alleen allemaal anders.

Elk deel is evenveel waard, heeft recht op evenveel liefde. Alles vergaat, maar nooit de liefde in al haar gradaties.

Haat en liefde liggen dicht bij elkaar.

Energie is één, maar kan gebruikt worden op talloze manieren. Allen hebben wij een positieve en een negatieve zijde.

De woorden positief of negatief zijn slechts woorden en moeten in deze boodschappen gelezen worden als “constructief” of “destructief”, energie-*gevend* dan wel energie-*verliezend*.

Jij bepaalt zelf welke kant je laat overheersen: liefde of haat, angst of vertrouwen.

De mens wordt rein geboren, zonder angst. Angst is iets wat je zelf opbouwt door je negatieve zijde te laten overheersen, door de energie te gebruiken op een destructieve wijze. De mens wordt onzeker en dat maakt hem bang.

Je angst kan overwonnen worden door middel van je gedachten en door je energie positief, opbouwend te richten. Niets kan je raken. Je bent beschermd. Leer zekerheid te ervaren en je overwint je angst. Zekerheid en angst zijn twee zijden van dezelfde medaille.

Leer liefde te voelen, liefde te ontvangen en liefde te geven en al het andere zal je deel worden.

Ik dank jullie allen voor je aanwezigheid en ik dank allen die zich met kracht en vooral met liefde inzetten voor het welzijn van de mensheid.

In liefde groet ik jullie allen.

Kerstboodschap

De Zin van Kerstmis –
22 december 1984

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré.

Het is mij een genoeg
wederom een Kerstboodschap
te mogen aanreiken.

Om te beginnen zou ik het
woord willen splitsen: “kerst” –
“boodschap”.

Kerstmis is niet meer dan een naam, die gegeven wordt aan een dag waarop een grote geest geboren werd. Kerstmis. Een aardse naam, en met zoveel betekenis voor jullie allen.

En dit jaar, in aardse tijd gerekend, zou ik graag zien dat jullie allen wat meer aandacht schenken aan de inhoud van de Kerstboodschap, dan aan de uiterlijkheden die gepaard gaan met Kerstmis.

Kerstmis op zichzelf is het symbool voor vrede, voor liefde, voor de geboorte van het Jezuskind.

En zoals het met veel zaken gaat, het kind Jezus, de man Jezus, werd vereerd, terwijl zijn eigenlijke boodschap over het Christusbewustzijn voor een groot deel verloren ging.

De omstandigheden rond zijn geboorte worden herhaald en herhaald en men spreekt over de voortekenen. Maar er zijn voortekenen geweest bij de geboorte van elke grote geest. Die zijn er altijd geweest, en inderdaad óók bij Hem.

En hoewel Hij natuurlijk heel veel aan de mensheid geschonken heeft, is toch niet Hij zelf het belangrijkste, maar het Christusbewustzijn, het bewustzijn van liefde. En dát is de werkelijke boodschap van Kerstmis: God (hoe je Hem/Haar ook noemt) is liefde en liefde is God.

Onze boodschap is: doe je best om in ieder mens God te ontmoeten. Daarvoor moet je bij jezelf beginnen. Zie jij niet in dat God in jou aanwezig is, dan zul je Hem ook nooit in anderen kunnen ontdekken.

Jezus vond God in zichzelf en droeg deze boodschap uit. Zijn lichaam werd gedood door degenen die meenden dat alleen uiterlijkheden telden. Als Jezus dood was, dan was ook zijn boodschap dood. Maar zó ging het niet.

De boodschap is blijven bestaan.

Niet meer helemaal zoals ze destijds gegeven werd; ze werd verbasterd, verdraaid, veranderd en/of verkeerd vertaald, maar de waarachtige kern van die boodschap, liefde, kun je nog steeds terugvinden, in elke religie. Jullie vinden de boodschap terug, elke keer dat jullie “bewust” Kerstmis vieren, een dag van vrede, een moment van stilte, een moment van liefde.

Eén keer in het jaar denkt elk mens: waarom kan het niet *altijd* zo zijn?

Natuurlijk heeft de mens recht op een feest, iets waar men houvast aan heeft, iets wat mooi en gezellig is en wat ertoe leidt dat men elkaar opzoekt.

Maar als de diepere zin van Kerstmis niet begrepen wordt, dan is het een feest als alle anderen, een feest zonder boodschap, zonder waarachtige inhoud, zonder bewustzijn van liefde.

Wij willen met Kerstmis graag de boodschap van liefde telkens opnieuw geven, telkens in andere woorden, in ingevingen, in beelden, in de dingen die gebeuren. Het is telkens dezelfde les en als jullie die les begrijpen, dan is er ook vooruitgang, in je bewustzijn en daardoor in je gedachten, woorden en handelingen.

Een kerstboodschap zou je elke dag moeten uitdragen, Kerstmis zou je elke dag moeten vieren en dat doe je wanneer je tot Christusbewustzijn bent gekomen.

Christus-bewust-zijn. Dat betekent dat je je volledig bewust bent van liefde, liefde voor alles en iedereen, liefde op welke wijze dan ook en voor wie dan ook. Liefde uitstralen wil zeggen “God” uitstralen. Dat is als een innerlijk licht dat zich manifesteert in je wezen.

Iedereen draagt dat Goddelijke, dat stukje God, in zich. Maariedereen heeft ook het recht God op zijn eigen manier uit te drukken en het kan nog behoorlijk moeilijk zijn God te ontdekken in de “eigen-wijsheid” waarmee God door iemand uitgedrukt wordt.

De een drukt God uit door kleding te ontwerpen / te maken, een ander doet het door auto's te repareren, weer een ander doet het door arts te worden of pastoor, maar iedereen, precies zoals hij / zij is, drukt God op zijn / haar eigen wijze uit en soms wordt de manier waaróp niet begrepen.

Maar als jullie het niet begrijpen, dan betekent het alleen dat het een kant van God is die nog niet gekend is, een kant van God die nog ontdekt moet worden of waarvan geleerd moet worden.

Alles wat de mens meemaakt, heeft te maken met de lessen die men op aarde moet leren en de een krijgt een heel ander soort les dan de ander, maar alle lessen hebben hetzelfde doel: Bewustwording en God en Liefde ontdekken.

Waarlijk de kerstboodschap begrijpen, betekent je elke dag bewust te zijn van God en van Zijn liefde, Zijn troost en Zijn hulp en als je dat ervaart draag je het elke dag uit en wordt het weer door anderen ervaren.

Probeer elke dag een stapje verder te komen en je bewustzijn te verruimen. Wees niet kwaad als iets mislukt. Soms zijn kleine mislukkingen nodig.

Misschien mislukt iets opdat je het opnieuw zult proberen. Misschien leert een ander ervan te zien hoe jij na een mislukking weer opkrabbelt en verder gaat. En de energie die je ergens in steekt is nooit verloren. Je kunt overal iets van leren als je er maar voor open staat.

En denk niet in minderwaardige termen over jezelf, in termen zoals: "ik kan ook nooit iets goed doen; mij mislukt altijd alles; ik doe altijd alles fout"; etc.

Je bent niet minderwaardig en elke poging om te leren, zelfs al lukt het niet de eerste of de tweede keer, is een energie die je innerlijke kracht en je zelfvertrouwen voedt.

Weet dat alles altijd een doel heeft, ook al is dat doel voor jou niet altijd zichtbaar. Het uiteindelijke doel van alles is jezelf – en daardoor God – te leren kennen.

Als je begrijpt dat God in jou is en dus ook in alle anderen, dan begrijp je dat alle dingen één zijn en dat we allemaal deel uitmaken van hetzelfde Universele Beginsel: liefde.

Geef liefde een plaats in je hart, geef liefde de ruimte om zich uit te drukken. Alles met en door liefde, dat is mijn Kerstboodschap en moge deze boodschap vrede, licht en liefde op ieders pad brengen, vandaag en altijd.

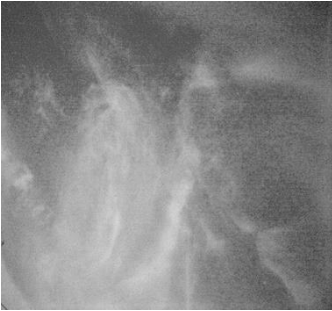
Sjaloom.

Kerstboodschap

Binnenkant – Buitenkant – Liefde –
23 december 1985

Goede avond allemaal.

Mijn naam is Ben-ji.

Vanavond zou ik het graag met jullie willen hebben over wie je zelf bent, wie de anderen zijn en hoe je jezelf en anderen bekijkt. Op het aardse vlak ontvang je voortdurend prikkels van de buitenwereld en die vertaal je voor jezelf. Op het moment zelf besef je niet wat je precies doet, maar mede als gevolg van die prikkels wordt na verloop van tijd een mening gevormd en die kan van alles inhouden.

Bijvoorbeeld: een aantal keren zie je een prachtige helderblauwe lucht en daar geniet je van. Na verloop van tijd hoef je de blauwe lucht niet eens meer te zien om alleen al bij de gedachte daaraan weer te kunnen genieten.

Prikkels worden vertaald naar prettige en minder prettige ervaringen.

Vooral de minder prettige ervaringen kunnen er de oorzaak van zijn dat je bij gelijksoortige prikkels niet meer echt objectief bent.

Niet objectief met betrekking tot jezelf en zeker niet met betrekking tot anderen.

Daarom is het van zo'n groot belang dat je jezelf écht leert kennen. Leer jezelf aanvaarden. Maar vooral: leer jezelf liefhebben.

Leer je eigen persoon liefhebben, als schepsel van het Universum (van God), als mens, als individu, als ziel, als geest, je buitenkant maar vooral ook je binnenkant.

Leer jezelf liefhebben als geheel, precies zoals jij dat geheel ziet. Wanneer je voor jezelf één bent, zullen anderen dat voelen. Het gevoel van "eenheid" ontstaat doordat je leert liefhebben. Dat komt voort uit je "binnenkant". Een binnenkant is er alleen als er ook een buitenkant is. Er is geen nacht zonder dag of andersom.

Dus, er is ook een "buitenkant". Wat is dat dan? De buitenkant is alleen maar een weerspiegeling van een binnenkant, heeft alleen maar bestaansrecht doordat er een binnenkant is. Vanuit die binnenkant wordt via de buitenkant iets (of iemand) gemanifesteerd en dát is wat de mens waarneemt, waar hij zijn oordeel over klaar heeft en waar hij verschil in maakt.

De mens interpreteert alles wat hij waarneemt op zijn eigen wijze. En de mens brengt verschillen aan.

In waarheid is er nooit een verschil geweest. Het is allemaal één.

Je ogen zien wat ze willen zien. Je inzichten zijn de inzichten waar jij voor kiest.

In het innerlijk, in de binnenkant van de mens is er geen verschil tussen blank of zwart, rood of geel, Boeddhist, Moslim of Christen. En hoe het er ook aan mag toegaan in de wereld, men is op weg om te leren dat er geen verschil is.

De buitenkant is altijd slechts een “schijnbare” werkelijkheid.

Het is soms een chaos. En dan lijkt het er op dat het nooit meer zal goed komen. Toch is er veel liefde aanwezig, die echter niet altijd als zodanig herkend wordt, maar alleen het feit dat jij ze niet ziet of herkent betekent niet dat liefde (of vrede) niet bestaat.

Alle hulpacties die bijvoorbeeld in gang gezet worden zijn er, doordat ze in de kern uit liefde en medegevoel bestaan. Het is niet de liefde van een enkel mens, het zijn er velen en als velen hun liefde voor de medemens bundelen, dan ontstaat er een geweldige kracht.

Die kracht wordt omgezet in daden, in het helpen van anderen en dat is het gevolg van de kracht der liefde.

Laatst namen wij waar dat er in jullie omgeving een flink pak sneeuw gevallen was. Toch kwam geen enkele automobilist stil te staan, want er waren voortdurend behulpzame handen. Dat was liefde, dát was vrede en dát was Kerstmis

Even luisteren naar het verhaal van een vreemde die naast je in de bus zit, die naast je komt lopen tijdens een wandeling in het bos, een hond of kat die je straten ver na loopt, of een kind dat in een winkel zomaar naar jou glimlacht.....

Al dat is liefde, maar wordt vaak niet als zodanig herkend.

Liefde zit niet in grote naties die vrede met elkaar sluiten, die grote winstgevende contracten met elkaar afsluiten of die beloven minder wapens te gaan produceren.

Maar in de binnenkant is dat wél een *gevolg* van de liefde en het verlangen naar vrede die in individuele personen aanwezig zijn.

Dit idee of gevoel van liefde en vrede is de oorsprong van de kracht, waardoor uiteindelijk veranderingen ten goede bewerkstelligd worden in de wereld.

Wanneer er vervelende gebeurtenissen plaatsvinden wil dat zeker niet zeggen dat er geen liefdevolle gedachten aanwezig waren.

Soms kan iets negatiefs nodig zijn om iets positiefs te bereiken. Mensen worden tot nadenken gebracht en nemen in de toekomst andere beslissingen.

Wat is dan negatief? Dat is alleen de buitenkant, maar de binnenkant zit anders in elkaar.

Leer de binnenkant van de dingen te zien. Iedereen kan dit doen, met slechts een beetje moeite. En zoek vooral niet te ver weg.

De binnenkant is altijd heel dichtbij. Je hoeft daarvoor geen moeilijke boeken te lezen of jarenlange zware studies te volgen.

Begin bij jezelf en kijk vlak bij je want daar ligt het. Het is heel eenvoudig.

Leer kijken ! Leer liefhebben ! Leer begrijpen en aanvaarden !

Leer liefde te herkennen want er is nog steeds veel liefde aanwezig, hóe alles er zo op het oog ook mag uit zien. Wees je ervan bewust dat elke gedachte van jou – net als elke gedachte van ieder ander mens– bijdraagt aan de destructieve of aan de constructieve ontwikkelingen in de wereld.

Vier Kerstmis, eet, drink en geniet maar blijf je bewust van de achtergrond (of de binnenkant) van dit feest: Iemand kwam naar de aarde om de mensheid wijze lessen te leren en om haar liefde bij te brengen.

Dát was de boodschap en die boodschap is in al die jaren, in al die eeuwen blijven bestaan en de waarde ervan is nooit verloren gegaan. Ze is nooit minder belangrijk geworden en is nog steeds dezelfde boodschap.

Wie was de persoon Jezus?

De Zoon van God?

Mens geworden God?

Zoon van de Maagd Maria?

Wat doet dat ertoe? Ieder heeft de vrijheid daarover te denken wat hij wil, want de bringer van de boodschap is gewoon dát: een boodschapper.

Maar de inhoud van de boodschap, dáár gaat het om.

Die boodschap was LIEFDE en is dat nog steeds.

De kerstboodschap uitdragen betekent jouw liefde voor alle wezens in al je gedachten, woorden en daden “leven en uitstralen”.

De boodschap *was* en *is* nog altijd dezelfde.

Heb anderen lief, vanuit je binnenkant, en weet dat die liefde er ook bij anderen is, vanuit hún binnenkant. Altijd en overal.

Goede avond allemaal.

Kerstboodschap

Natuur & Menselijke Natuur –
16 december 1986

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré.

Alvorens mijn boodschap door te geven zou ik jullie allen willen vragen om in een open, ontspannen houding te gaan zitten, voeten naast elkaar, handen open op je schoot en je ogen gesloten.

Alle dingen die verborgen zijn zullen zichtbaar worden. En zichtbaarheid heeft nu niets te maken met het feit of je ogen open zijn of dicht. Het gaat om wat je kunt of zult ervaren.

In deze houding – dan wel in een meditatiehouding – ben je meer ontvankelijk voor wat er op welke wijze dan ook doorgegeven wordt, meer open voor de inspiratie die je kunt krijgen. Je geeft kracht en je krijgt kracht.

Dat is hetzelfde principe dat Xenia gebruikt als zij de Zonnegroet doet. De zon wordt bij die groet niet gezien als de bol die aan de hemel staat, maar als een symbool voor het (Goddelijke of Universele) Licht.

Je ontvangt Licht, je geeft het door, vervolgens geef je het weer terug en daardoor ontvang je het weer. Het is een niet-eindigende cirkel. Hoe meer je geeft, hoe meer je ontvangt.

Het is bijna Kerstmis en reeds enkele jaren achtereen hebben jullie van mij een zogenoemde “Kerstboodschap” ontvangen.

Is de boodschap door de jaren heen altijd dezelfde? Ja, dat is zo en het is ook weer niet zo.

Kerstmis – en dat heb ik ook reeds eerder gezegd – is niet persé de datum 25 december. Dat wordt op aarde ervan gemaakt. Maar het zóu altijd Kerstmis kunnen zijn.

Wat kunnen jullie nu doen om de kerstboodschap in jullie harten te laten nestelen?

In de eerste plaats is het hart de plaats waar de liefde zetelt. Het hart is het symbool voor de liefde. Alle dingen die gebeuren, zijn bedoeld om er iets van te leren.

De zin van Kerstmis bestaat uit maar één woord: Liefde.

Jullie vormen als groep, samen, op dit moment, een geweldige kracht.

Zodra men begint zich op een bepaald geestelijk niveau te bewegen, te groeien, dan worden trillingen verhoogd, dan beginnen allerlei krachten te werken.

Betreft het één persoon, dan is het een beetje kracht. Betreft dat meer personen – en zeker als ze samen op één lijn zitten – dan betreft dat vanzelfsprekend heel wat meer kracht.

Vanavond zijn hier 9 personen aanwezig. Het getal 9 is een heilig getal. Alle kracht die hier vanavond aanwezig is, wordt niet verdubbeld maar verdriedubbeld.

Na het getal 9 komt weer de (verhoogde) 1. Dat getal, de 1, staat voor het God-bewustzijn.

Elke dag begint je leven opnieuw. Elke dag zou je moeten proberen om de God in je (zoals jij Hem ziet) beter te leren kennen. En je blijft ontdekkingen doen, zowel door het naar jezelf kijken als naar het kijken van anderen.

De natuur is heel belangrijk. Jullie zeggen wel eens: de natuur wordt vernietigd, maar desondanks. Er is ook al vaker gezegd dat gedachten geweldige krachten zijn. Telkens wanneer jullie zeggen “de natuur gaat eraan”, werken jullie zelf mee aan die ondergang. Niet actief of fysiek, maar op een andere wijze. Willen jullie de natuur redden, blijf er dan van genieten. De natuur is een deel van God, evenals jullie deel van God zijn, onlosmakelijk.

Wanneer je kijkt naar de kleuren die ontstaan bij een zonsopgang of een zonsondergang, probeer dan eens deze kleuren bewust naar je toe te trekken. Stel je voor dat je in die kleuren baadt of dat het een soort douche is die over je heen komt. Zodra je dit enkele malen bewust gedaan hebt, zul je merken dat je je meer één gaat voelen met dat verschijnsel van de natuur en uiteindelijk dus meer één met de hele natuur.

Hetzelfde geldt wanneer je kijkt naar bomen, planten, dieren.

Telkens wanneer je van iets geniet, draag jouw liefde dan ook weer over op datgene waar je van geniet.

Het zal zich automatisch naar jou toebuigen en ook zijn liefde aan jou geven, op de wijze waarop dat mogelijk is voor een boom, een plant of een dier.

Een plant zal reageren door te gaan bloeien, een boom draagt vruchten, een dier zal zich laten aanhalen en hoe meer je één bent met de natuur, hoe meer alles – en iedereen – zich tot jou aangetrokken zal voelen.

Om dat te kunnen bereiken is het belangrijk dat je jezelf goed kent, dat je liefde voor je zelf hebt, voor jouw menselijke natuur, dat je inziet dat je een deel van God bent en dat alles om je heen eveneens een deel van God is. God (of de Universele Energie) is de Scheppende Kracht achter alle dingen. Hij is de Schepper van álles en Hij heeft alles perfect geschapen. Dat wil zeggen dat ook jij perfect bent, precies zoals je nu bent. Aanvaard dat. Zie in dat je uniek bent, zoals alles op deze wereld uniek is.

Nooit is er iets dat precies hetzelfde is. Als je kijkt naar een fabriek die sleutels maakt of auto's of weet ik veel, het is tóch telkens een andere sleutel of een andere auto die van de band afkomt. Het is nooit dezelfde, kán nooit dezelfde zijn. Alles is uniek.

De taak van ieder intelligent wezen is tot de ontdekking te komen dat je werkelijk uniek bent, te aanvaarden dat je bent wie je bent. Wanneer je zover bent, draag je dat ook over op andere mensen. Ze zullen zich afvragen hoe het komt dat jij niet geraakt lijkt te worden door de problemen die op je af komen. Ze zullen zich afvragen hoe jij zo levenslustig overal door heen kunt stappen en hoe het komt dat het *lijkt* alsof jij nooit zorgen hebt.

Maar jij maakt aanspraak op je Goddelijke-zijn, op je God-bewustzijn.

Natuurlijk heb jij ook je problemen, je moeilijkheden, ook jij ziet wat er in de wereld gebeurt, maar de manier waarop je ermee omgaat verschilt van de manier waarop anderen ermee omgaan.

Mensen zouden moeten leren hun ogen te openen en te kijken naar wat ze wél hebben in plaats van te kijken naar wat ze níét hebben.

Ze zouden moeten leren te genieten van de mensen die ze liefhebben en niet vasthouden aan iets dat al lang verloren is.

Bovendien: niets dat écht waardevol is gaat ooit echt verloren. Alles wordt bewaard en alles wordt opnieuw gebruikt. Het is voor jullie niet altijd zichtbaar hoe alles werkt. Zelfs alles wat vergaat komt op een of andere wijze weer opnieuw tot leven. Alles wat rondzwerft, elk stofje heeft zijn taak.

Maar wees je ook bewust van wat wel bij jou hoort en van wat niet bij jou hoort. Je bent een kind van God. Moeilijkheden horen bij je omdat je ervan leren moet, maar de oplossing hoort even goed bij jou. Wees je daarvan bewust als je met een of ander probleem worstelt. De oplossing is er óók.

Kijk dus niet alleen naar het probleem, maar weet en verwacht dat de oplossing er is en dat ze spoedig komt. Wees niet bang om te handelen naar wat je voelt.

Werk niet uitsluitend met je verstand.

God werkt door middel van liefde en liefde heeft niets te maken met verstandelijke vermogens.

Maak onderscheid tussen dat wat je voelt omdat je je bij iemand betrokken voelt en datgene wat je ingegeven wordt.

Dat zijn twee verschillende dingen en het zijn ook verschillende gevoelens. Wees niet bang om ernaar te luisteren. Je bent mens.

Durf fouten te maken.

Durf je gevoel te volgen. Misschien gaat het mis en misschien gaat het goed.

In beide gevallen leer je ervan en in beide gevallen heb je naar je zelf geluisterd.

Door het luisteren naar je gevoel leer je onderscheid maken.

De meeste mensen willen graag andere mensen helpen. Dat is prijzenswaardig, maar aanvaard dat ieder mens ís zoals hij is. Verwacht geen dank voor dat wat je doet. Je doet het immers omdat je het zelf wilt? Je hebt er dan zelf voor gekozen. Hoe andere mensen reageren op wat jij doet is hún zaak.

Wanneer ze dankbaar zijn is dat fijn, maar wat gebeurd is, dat is niet jouw werk.

Je functioneert alleen maar als kanaal; soms hele mooie kanalen trouwens. Je functioneert dus als kanaal, maar dat betekent niet dat je je niet bewust bent van wat je aan het doen bent.

Een kanaal leidt ergens heen in een rechte lijn en jij mag rustig die lijn zien, maar in het dagelijkse leven is die lijn meestal niet recht. Je mag je er bewust van zijn.

Volg wat er in dat kanaal gezonden wordt.

Let goed op want het is belangrijk.

Maar doe de dingen die je wilt doen zonder er dank voor terug te verwachten. Krijg je dank of een leuke attentie, prima.

Krijg je geen dank, geen leuke attentie, niet eens een bericht dat het goed gaat, ook prima, want de hulp die je geboden hebt, draagt haar eigen beloning in zich.

Hoe meer je geeft, hoe meer je zult ontvangen.

Dat is een wet van oorzaak en gevolg.

Hoe meer je geeft, hoe meer kracht je ontvangt, hoe meer je je zelf verder kunt ontwikkelen.

Je bent niet alleen op deze wereld. Je bent samen met heel veel anderen, zelfs met enkele miljarden anderen, maar je bent er in de eerste plaats voor je eigen ontwikkeling.

Elke stap die jij zet voor je eigen ontwikkeling, draagt weer de vruchten in zich voor degenen die je later helpt.

Denk niet dat je zelf geen fouten meer kunt of mag maken alleen maar omdat je anderen helpt.

Je bent nog steeds een leerling die gewoon fouten kan maken.

Ook ik heb fouten gemaakt tijdens mijn aardse leven, maar men leert van zijn fouten en daardoor groeit men. Alles verandert en je groeit naar een steeds hogere trap van bewustzijn. Steeds vaker kun je dan inzien waaróm dingen gebeuren.

Je zult ze dan gemakkelijker kunnen aanvaarden, ook de zogenaamde “negatieve” dingen, omdat je inziet dat ook dié gebeurtenissen een functie en een doel hebben. Je zult verder kijken dan je neus lang is.

De wereld moet groeien en bij groei hoort soms ook pijn.

Er zijn bijvoorbeeld altijd oorlogen geweest en bij dat woord is onze eerste indruk of gedachte meestal een negatieve. Toch ontstaat ook er veel goeds tijdens of door oorlogen. Je kunt er zelf als individu niet veel aan veranderen dat oorlogen steeds weer voorkomen, maar je kunt wel je gedachten en je houding er tegenover veranderen.

Volg niet de massa, die onderscheid wil maken tussen het ene volk waar sympathie voor is en het andere volk waar geen sympathie voor is, tussen dit land en dat land of tussen deze kleur en die kleur.

Maar dat alles is zelfs niet eens zo belangrijk. Mensen vechten met elkaar uit grote onzekerheid en het is altijd een machtsstrijd, een strijd die niet alleen op aarde woedt maar ook op andere plaatsen, andere niveaus, andere sferen.

Hoe positiever jullie verwachtingen zijn, hoe positiever ook de reactie van de wereld en alles wat daarmee verbonden is. Wij trachten van onze zijde alles te doen wat mogelijk is. Wij kunnen zien dat jullie stuk voor stuk op je eigen gebied je best doen.

Wanneer je twijfel hebt over hoe je iets hebt gedaan, denk dan: Ik heb mijn best gedaan. Meer dan dat kun je niet doen.

Had je het anders kunnen doen? Had je het beter kunnen doen? Dat zijn maar gedachten achteraf. Je kunt niets meer veranderen.

Je doet het zoals je het doet op een bepaald moment. Zie je achteraf dat het anders had gekund, beschouw dat dan als een les of een “reminder” voor de volgende keer.

Wees tevreden met hoe je het gedaan hebt. Aanvaard het.

Soms kwets je mensen door dingen die je zegt of doet. Natuurlijk doe je dat niet expres, maar je leert er wel van en de ander ook. Op hún beurt zullen ze jou ook wel eens kwetsen.

Wanneer je bang bent om gekwetst te worden ga je je afsluiten, maar dan ben je ook afgesloten voor de positieve dingen.

Sluit je niet af.

Stel je open.

Stel je open voor de liefde, wetende dat er ook pijn mee gepaard kan gaan.

Groei door de pijn heen naar het toppunt van liefde. Je groeit naar een hoger punt. Pijn is een deel van groei, maar pijn is geen doel op zích, dus laat de pijn op tijd achter je.

Elk moment is weer een moment dat voorbij gaat. Besef de waarde van tijd, tijd zoals die op aarde heerst. Door te beseffen dat wat je 5 minuten geleden deed alweer “verleden tijd” is, word je je bewust van de waarde van elke seconde van je leven.

Elke seconde, elke minuut, hoe kort dat ook duurt, is toch een eeuwigheid op zich. Wat kan er niet allemaal gebeuren in een fractie van een seconde? En die ene gebeurtenis in die fractie van de seconde, of ze nu positief of negatief is, vaagt alles weg wat er van tevoren ooit geweest is.

Daarom is leven in het heden zo belangrijk. Houd mooie dingen bij je, koester ze en laat nare dingen achter je.

In je leven zullen vaker nare dingen gebeuren, dat kan je niet voorkomen, maar sleep ze niet je leven lang met je mee. Verwacht liefde en straal liefde uit. Maak dat tot jouw natuur.

Vrede op aarde aan de mensen van goede wil.

Dat zouden de engelen gezongen hebben bij Jezus' geboorte.

Wie zijn mensen van goede wil? Zijn dat alleen mensen die anderen helpen? Nee, in wezen is iedereen van goede wil en iedereen denkt dat hij of zij het goed doet.

Is er dan een definitie voor het goede?

Is er een definitie voor geloof?

Of een definitie voor liefde?

Nee, geen woorden, geen definities. Alles bestaat gewoon en iedereen kiest voor zijn eigen invulling van de dingen. Als iemand dat doet op een wijze die jou niet bevalt, dan wil dat alleen maar zeggen dat hij het op een andere manier doet dan jij, niet meer en niet minder. Hij doet wat hij denkt dat goed is. Besef dat en accepteer dat.

Begrijp je niet wat anderen doen? Laat dat dan los, veroordeel niet, maar aanvaard. Het hoort bij die persoon. Het is zijn natuur. Hij kan niet anders dan hij is. Een vogeltje zingt zoals het gebekt is. Leer dat en je zult het in de wereld veel gemakkelijker hebben, op elk gebied. Je zult je niet meer zo snel ergeren wanneer iemand klaagt over wat jij beschouwt als "futiliteiten". Het zijn misschien futiliteiten voor jou, maar niet voor hen.

Laat hen in hun waarde, zoals jij graag wil dat men jou in jouw waarde laat. God of het goddelijke bevindt zich in ieder mens, in intelligente wezens of niet-intelligente wezens, in materie of niet-materie, in planten, dieren en mineralen. God is niet buiten ons maar bevindt zich in alles en iedereen. Met zijn allen kunnen jullie veel bereiken. Je hoeft maar te willen.

Wees jezelf. Wanneer jij altijd jezelf bent, in alle omstandigheden zal dat zeker de aandacht van anderen trekken.

Je bent in harmonie met jezelf en harmonische personen trekken anderen aan. Iedereen mag delen in jouw harmonie en in jouw liefde en als jij jezelf bent kunnen ze jouw harmonie niet verstoren.

Blijf steeds bewust van jezelf en van wat je doet.

Wat maakt het uit wat anderen van je denken? Jij moet met jezelf leven en met de verantwoording voor de keuzes die je gemaakt hebt.

Anderen hebben het recht om over jou te denken wat ze willen, goed of slecht, maar het is aan jou of je je erdoor laat raken ... of niet. Wees jezelf, zonder twijfels, zonder schuldgevoelens.

Dat moet geleerd worden, maar zelfs Jezus heeft moeten leren toen hij op aarde kwam.

Hij zei: "al die belast en beladen zijn, kom naar Mij". Daarmee wordt bedoeld: laat je lasten achter je. Kom tot jezelf.

Je lasten zijn dood en voorbij. Vertrouw op de kracht die in jezelf en om je heen is, altijd en overal aanwezig.

Maak er aanspraak op en aanvaard ze. Geen van jullie is ooit alleen.

Ik hoop en vertrouw dat jullie mijn boodschap in praktijk zullen brengen.

Weet dat er voor alle vragen een antwoord is en er is een oplossing voor alle problemen.

Vraag en je zult verkrijgen.

We zijn er en we geven antwoord. Je moet alleen goed opletten, want het antwoord kan op velerlei wijze komen.

Ik dank jullie voor je aandacht en ik zegen jullie, uit naam van de Ene.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Liefde en Gedachten –
16 december 1987

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Deze keer zou ik graag willen zeggen dat er eigenlijk altijd slechts één ding is dat van jullie allen gevraagd wordt en dat is: LIEFDE.

Ja, alweer liefde. Liefde op elk niveau. En alles wat in liefde gedaan wordt is goed, is constructief.

Daarbij is het niet belangrijk of het lukt wat je doet. Veel belangrijker is het, dat de wil om iets te doen in of vanuit liefde aanwezig is, dat liefde het uitgangspunt is. Jullie zijn en blijven mensen en dus blijven jullie ook menselijke reacties houden.

Dat is niet meer dan natuurlijk, maar de wil, dát is wat telt, de zuivere wil om vanuit liefde voor anderen iets te doen als dat van je gevraagd wordt.

Wanneer iets van je gevraagd wordt, probeer dan voor jezelf eerst duidelijkheid te krijgen: wanneer moet ik echt iets doen en wanneer kan ik het beter laten?

Die laatste twee zijn even belangrijk. Begrijp je dat? Het is moeilijk om iets na te laten terwijl je liever iets zou willen doen. Maar geloof me, als je altijd maar “doet”, kan het ook verkeerd aflopen.

Het is namelijk niet altijd de bedoeling dat er iets gedaan wordt. Er wordt niet altijd geholpen wanneer er iets gedáán wordt.

Er wordt ook vaak geholpen wanneer eerst passief, geduldig en natuurlijk in liefde afgewacht wordt. En dat is denk ik wel een van de belangrijkste dingen die de mens moet leren.

Goddelijke Liefde gééft altijd, maar in welke vorm? Dat is de vraag. Zoveel miljarden mensen als er op deze aarde rondlopen, zoveel verschillende vormen van Goddelijke Liefde bestaan er. Er is niemand die je voorschrijft hoe je het moet doen.

Er is niemand aan wie je je kunt spiegelen, maar probeer te luisteren naar je innerlijk. Want diep van binnen weet ieder van jullie precies wanneer hij het goed doet.

Vraag niet: ben ik op de goede weg? Zet gewoon vol vertrouwen de eerste stap en probeer steeds bewust dat te doen wat je wíl doen, wat je móét doen, wat je voélt dat je moet doen. Probeer elk moment zo bewust mogelijk te beleven. Denk niet aan morgen, want morgen bestaat nog niet en zal ook nooit bestaan. Denk niet aan gisteren, want dat is al verleden tijd.

Probeer een beetje meer tijdloos te leven, tracht meer te leven in het NU. Hecht niet teveel waarde aan tijd in de vorm van uren, dagen of weken.

Tijd is alleen maar een hulpmiddel, iets wat op aarde gebruikt wordt, tijdelijk, een korte tijd. Tijd bestáát dus ook niet.

Waar is tijd over vijfhonderd jaar? Dan is het jullie tijd niet meer, dan is het de tijd van anderen. Maar tijd is niet belangrijk.

Wat doe je met je leven?

Wat probeer je te bereiken?

Denk er steeds aan, dat niet het resultaat het belangrijkste is, want daar kijken jullie allen zo graag naar. Wat kan ik inmiddels, wat heb ik bereikt? Hoe ver kan ik nog komen?

Leer van mij, dat alleen de *wil* om iets te doen je verder brengt dan al het andere.

Verschillende van jullie werken met gedachtenkracht. Dat is prima. Daar zijn we heel erg blij mee. Na liefde is de kracht der gedachten de grootste kracht.

Hoe groot is die kracht dus wanneer die gebruikt of gecombineerd wordt met liefde? Probeer daar meer gebruik van te maken.

Omdat jullie hier op aarde in een stoffelijke vorm leven, menen jullie ook de stoffelijke zaken die jullie hebben meegekregen te moeten gebruiken.

Het moet allemaal zichtbaar zijn en je denkt dat alleen het zichtbare of hoorbare invloed heeft.

Maar geloof mij, niet het geluid is belangrijk, maar de kracht/de energie áchter het geluid.

Je kunt tegen iemand zeggen “ik vind je aardig” en intussen denken “wat een klier”.

Welke van de twee denk je dat meer invloed heeft? Niet dat geluid dat even snel vervliegt als de wind, maar wel de kracht van die gedachte: ik vind je een klier.

Het gevolg is dat die gedachte vanzelfsprekend ook weer bij jou terug komt, volgens het principe “wat je zaait, zul je oogsten”.

Probeer er meer bewust van te zijn dat gedachten veel zwaarder kunnen wegen dan woorden. Wanneer je gedachten liefdevol zijn, zullen ook je woorden liefdevol worden en daarna je daden, maar eerst en vooral gaat het om je gedachten.

Wanneer je je belast voelt door b.v. huiselijke ruzies, dingen die zo nodig betaald moeten worden en waar geen geld voor is, of door roddelcampagnes die tegen jou gericht zijn: vóór je iets anders doet, vóór je ook maar één reactie er op geeft, probeer eerst in gedachten een harmonische rust te bereiken. Tracht dat tot een tweede natuur te maken.

Maar eerst: stil zijn.

In een boek stond: “Het eerste woord was: “STILTE aan alles”.

Stilte dus, in jezelf. Ook aan de gedachten die in je hoofd willen razen.

Stilte aan je mond die verkeerde woorden wil uiten.

Stilte aan je lichaam dat verkeerde daden wil doen.

Eerst en vooral: stilte.

Dan: laat liefde in je neerdalen.

Wacht totdat je voelt dat die liefde je doorstroomt.

Dan pas ga je nadenken over de dingen waar je mee geconfronteerd wordt.

Wanneer je hier de tijd voor neemt, zul je merken dat je langzaam “goddelijker” zult gaan reageren. Ik noem dat “goddelijk”, want er spreekt dan geen woede meer uit je gedachten, geen frustratie, geen verdriet. Niets, alleen maar liefde en rust. En pas wanneer alles helder is door die rust kun je goed denken en zaken objectiever benaderen.

Wat ik hier gezegd heb, geldt voor allen die bewuster willen gaan leven, die misschien anderen willen gaan helpen of dat misschien al doen. Toch zal niet iedereen dit goed kunnen begrijpen of accepteren.

Dus als je deze dingen wilt doorgeven, ook al is het met de beste bedoelingen, luister dan eerst heel goed naar jezelf en vraag je af: kan ik dit aan deze of die persoon laten horen? Kan hij of zij begrijpen wat er gezegd wordt? Staat hij of zij er open voor?

En laat je niet beïnvloeden door het feit dat die persoon een goede vriend(in) van je is of een familielid. Mijn bedoelingen in deze zijn zuiver.

Alles wat ik zeg is bedoeld om jullie vooruit te helpen, zodat jullie ervan kunnen leren, maar als men er niet klaar voor is, dan is geen enkele boodschap – hoe mooi ook – iets waard.

Natuurlijk mag je iedereen die er om vraagt vertellen dat liefde en gedachtenkracht belangrijk zijn.

Maar zeg nou zelf, wie zal je geloven als jij tegen iemand zegt: “Degene die zo over jou roddelt, daar moet je liefde heen sturen”?

Ondanks je goede bedoelingen zal men je voor gek verklaren, omdat het gewoonweg niet begrepen wordt.

Maar jullie begrijpen het wél en in eerste instantie is het de bedoeling dat jullie dit in je leven realiseren. Pas wanneer jullie dit in je leven realiseren, dan pas zullen anderen ernaar gaan kijken en proberen er ook een graantje van mee te pikken. Dan pas is men er klaar voor.

Jezus kwam op aarde om ons liefde te leren, om ons te leren dat er geen einde is. Er is geen einde. Daarom kun je ook nooit zeggen: Ik ben klaar met dit of dat. Je bent nooit klaar, want je kunt altijd weer verder.

De mogelijkheden zijn onbegrensd. Leg jezelf dus geen grenzen op. Wanneer je iets hebt volbracht dan is dat één stap. Kijk met nieuwsgierigheid en vreugde vooruit naar de volgende stap.

Vraag je niet af: wat zal die stap zijn? Dat zul je wel zien als je er bent.

Vraag je niet af: Welke weg moet ik nu gaan? Geef je er aan over. Blijf alert.

Wanneer er iets gebeurt wat je niet begrijpt, waar je het niet mee eens bent of waar je verdriet over hebt, probeer dan je gedachten om te draaien. Daardoor zul je ook de oplossing van je problemen ontdekken.

De oplossing is er trouwens altijd al. In de kosmos is alles in evenwicht. Alles is er. Op welk moment het voor jou duidelijk wordt, dat is natuurlijk een tweede.

Hoe beter je oplet, hoe gemakkelijker je de oplossing zult kunnen zien als ze zich aandient.

Eerst is het moeilijk, maar langzaam wordt het steeds gemakkelijker. Oefen je daarin totdat het een tweede natuur wordt.

Mijn boodschap wil ik graag afsluiten met jullie allen van harte te danken voor al jullie werk, voor alle moeite die jullie doen voor anderen.

Wees ervan verzekerd dat je engelen en je geliefden altijd bij je zijn. Ook al zie je ons misschien niet altijd, we zijn er wél. Wees daarvan overtuigd.

Uit naam van allen dus: nogmaals dank u wel.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Bewust liefhebben in het nu –
22 december 1988

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré.

Vanavond heeft de groep mensen hier aanwezig aandacht geschonken aan een vliegcramp die pas heeft plaatsgevonden.

(Toelichting: Op 21 december

1988 explodeert een Boeing 747 van PanAm door een bom, boven het Schotse plaatsje Lockerbie, 270 doden).

Door jullie aandacht hebben jullie gehoor gegeven aan de roep om hulp.

Een groep mensen – hoe klein ook – die in meditatie bijeen is, kan heel veel kracht genereren om te bidden en spiritueel hulp te bieden bij rampen.

Van menselijk standpunt uit gezien kun je redeneren dat een dergelijke ramp een verschrikkelijk iets is.

Er zijn veel doden, veel zwaargewonden, verdriet dat nooit meer overgaat en schade die nooit meer goed te maken is.

Maar schade is alleen maar iets materieels.

Deze dingen gebeuren echter niet zomaar. Ze gebeuren in elk geval nooit als straf voor begane fouten of zogenaamde “zonden”. Ze gebeuren omdat er een noodzaak is voor deze gebeurtenissen, hoe vreemd dat ook mag klinken. Het ligt vast dat zulke dingen zullen gebeuren en ze gebeuren op de juiste tijd en de juiste plaats, maar dit laatste moet je begrijpen vanuit een “kosmisch” of “universeel” punt.

Voorbeeld: er is ook gesproken over de aardbeving in Armenië.

(Toelichting: De aardbeving in Armenië vond plaats op 7 december 1988 om 11:41 uur plaatselijke tijd, in de regio rond Spitak, Armenië. Ze had een kracht van 6,9 op de schaal van Richter. Vier minuten later volgde een naschok met een kracht van 5,8. De gehele stad Spitak werd verwoest, ook de steden Gjoemri en Vanadzor werden getroffen. Er vielen minstens 25.000 doden en meer dan 500.000 mensen raakten dakloos.)

Als ik toelicht wat daar gebeurd is, dan kun je het mogelijk begrijpen. Duizenden mensen waren voor een oorlog gevlucht vanaf een bepaalde plaats en zijn samen gereisd naar de “veiligheid” in Armenië.

Maar het bleek een plaats waar een heel groot aantal van die oorlogsvluchtelingen is omgekomen door de zojuist genoemde aardbeving.

Gevlucht om de dood te ontkomen en juist daardoor de dood gevonden.

Als het je tijd is, dan is het je tijd. Waar je ook bent. Wanneer dat ook is. De gebeurtenissen vinden plaats op de juiste tijd en op de juiste plek.

Voor degenen die overgaan is dat proces echter minder afschrikwekkend dan voor degenen die achterblijven. Waardoor komt dat?

Ten eerste omdat men geneigd is zich zaken veel erger voor te stellen dan ze in werkelijkheid zijn.

Ten tweede en dit vooral: omdat de meeste mensen leven alsof ze het eeuwige leven hebben.

Ieder van jullie laat in je leven dingen ongedaan, laat woorden onuitgesproken, doet dingen niét die je wel had moeten doen of je doet dingen wél, die je juist niet had moeten doen.

En je laat zaken onopgelost.

Op het moment dat geliefden omkomen – op wat voor wijze dan ook – dan ontstaat er bij velen vaak een enorm schuldgevoel, of kwaadheid omdat iemand van je is weggegaan zonder dat je nog de kans hebt gekregen om afscheid te nemen, zonder dat je nog iets goed kon maken of zonder nog te kunnen zeggen dat je het niet zo bedoeld had.

Rampen gebeuren en de overgang op zichzelf is niet verschrikkelijk, maar datgene wat de mens zichzelf aandoet door een tekort aan liefde of aandacht, dát is verschrikkelijk.

Ik bedoel daarmee niet dat je geen liefde voelt voor je partner, je kinderen of je vrienden.

Ik bedoel daarmee dat je dat niet *bewust* genoeg doet.

Liefde is heerlijk.

Maar waar blijft liefde zonder eerlijkheid? Waar blijft liefde zonder dankbaarheid?

Waar blijft liefde zonder vertrouwen?

Waar blijft liefde zonder het bewustzijn van liefde?

Liefde wordt heel vaak als vanzelfsprekend aangenomen. Er wordt niet verder over nagedacht. Men rekt op partner, kinderen of vrienden zonder ook maar enigszins verder na te denken over een relatie, zoals die op dat moment is.

En op het moment dat die relatie door wat dan ook verstoord wordt, dan is het meestal te laat om er nog iets aan te kunnen veranderen.

Er is niets mis met het rekenen op je partner want ook daarvoor ben je bij elkaar, maar wees dankbaar dat hij/zij reageerde op wat jij uitzond. Wees je bewust van zijn/haar reactie. Wees dankbaar daarvoor. Wees blij dat er iemand is.

Wees je bewust ervan dat er werkelijk iemand is voor jou.

Liefde kan nooit volledig tot bloei komen, zonder dat men zich bewust is van die liefde.

Het is aan de mens zelf met de dood om te gaan op een andere wijze dan tot nu toe. En niet alleen met de dood. Dat is maar een voorbeeld van een afscheid.

Iemand kan emigreren en je weet dat het heel goed mogelijk is, dat je hem nooit meer in den lijve zult ontmoeten.

Misschien omdat jij niet zo ver kunt reizen, misschien omdat er geen geld is voor de reis en misschien omdat die ander geen kans ziet om nog eens terug te keren. Maar het gevolg is precies hetzelfde.

Het kan zijn dat iemand naar een andere stad verhuist en je verliest hem/haar uit het oog. En ook dan is het gevolg hetzelfde.

Omgaan met afscheid om die redenen is werkelijk niet veel anders dan omgaan met afscheid omdat iemand overgegaan is.

Het brengt een scheiding teweeg en het veroorzaakt menselijk lijden doordat men niet bewust heeft liefgehad en geleefd.

Er zijn twee dingen die men in zijn leven zou moeten loslaten om “bewust” te kunnen leven.

Het eerste om los te laten is *het verleden*. Het verleden is voorbij en je kunt daar niets meer aan veranderen.

Het tweede is *de toekomst*.

De toekomst is er nog niet, die zal ook nooit komen en ook daar kun je dus niets aan veranderen.

Alleen het *nu* is van belang. Dit moment is het eerste moment van de rest van je leven!

Hoe vaak realiseert men zich dat?

Als de zon door de wolken heen prachtige stralen over de aarde uitgiet, hoe vaak is je dat dan bewust en hoe vaak realiseer je je dat het om een of andere reden misschien de laatste keer kan zijn dat je die zon ziet?

Natuurlijk wil ik je geen angst aanjagen.

Het gaat er alleen om het “nu” bewuster te leren beleven. Iemand die het NU leeft en beleeft, iemand die ieder moment vult en vervult met leven en liefde, zo iemand heeft geen gevoelens van spijt als het tijd is voor afscheid, omdat hij alles gezegd en gedaan heeft.

Maar dit doen ligt in ieder mens zelf.

De dood veroorzaakt verdriet, maar aan elk lijden komt ooit een einde. Dat is een kosmische wet. Het is een natuurwet.

Het lijden duurt zolang men niet heeft afgerekend met de dingen waarover men zich schuldig voelt, waarover men spijt heeft of waarover men kwaad is.

Zó lang duurt het lijden en om het lijden te beëindigen moet je eerlijk zijn, vooral tegen jezelf.

Neem de tijd om in jezelf te kijken.

Neem de tijd om eerlijk en open te kijken naar wat daar verborgen ligt, ook als het minder prettig is, juist dán. Daarna iets ermee gaan doen.

Dat is het begin van het einde van het lijden.

De dood is net als vele andere gebeurtenissen een weg, een mogelijkheid tot groei, een weg tot ontwikkeling en dood is nooit een einde, maar een overgang naar iets anders, naar een geboorte.

Dood bestaat eigenlijk niet in de vorm zoals jullie die zien en derhalve is er geen scheiding tussen onze werelden, noch tussen onze bewustzijnstoestand en die van jullie.

Het enige verschil is het lichaam. In feite is het een en dezelfde wereld en deze wereld is er voor ons allen, voor alle zielen, voor alle geesten of entiteiten, wáár ze ook mogen bestaan en in welke vorm dan ook.

De wens om de denkbeeldige scheiding neer te trekken is een eerste stap om contact te maken met wat genoemd wordt “gene zijde”. Er ís geen gene zijde, er is ook geen déze zijde. Het is allemaal h́ier, binnenin jullie zelf te vinden. In ieder mens zit de hele kosmos besloten.

Kerstmis wordt gezien als een tijd van vrede. Waar is vrede? Dan kijken jullie naar alle oorlogen en ruzie om je heen en je ziet geen vrede, maar dat bedoel ik niet.

Met mijn vraag bedoel ik: waar is ware vrede te vinden? En ware vrede begint ín de mens zelf, in een gelukkige, bewuste, onbelaste, evenwichtige ziel, een ziel die kan en durft lief te hebben, een ziel die niet bang is zich open te stellen uit angst pijn gedaan te worden.

En als er pijn is? Pijn is zeker een middel tot groei, maar ook vreugde is een weg tot groei.

Toen Jezus zei “er is geen weg naar de Vader dan door Mij” bedoelde hij niet door zichzelf, door Jezus de mán. Hij bedoelde: Er is geen weg naar de Vader dan door het goddelijke deel in de mens zelf.

Word je bewust van dat goddelijke deel in jezelf. En dat doe je door bewust lief te hebben en bewust te leven.

Mijn kerstwens is ook elk jaar: vrede op aarde, maar nu wil ik er graag eens duidelijk bij zeggen: begin bij jezelf. Zodra jij die vrede in je zelf gewaar bent, is ze ook aanwezig in je omgeving. Zo binnen zo buiten en andersom.

Wat je uitstraalt krijg je ook weer terug.

Er is niets wat meer vreugde schenkt dan liefde geven omwille van de liefde zelf, zónder er iets voor terug te moeten hebben.

Wie liefde op die manier schenkt wordt duizendvoudig beloond.

Liefde die je geeft zal altijd bij je terug komen, op de een of andere manier.

Word als een kind, met een open ziel, zodat je altijd onbevooroordeeld en onbeperkt kunt liefhebben, zonder verschil te maken.

Word als een kind, stel je open voor de liefde en weet dat het een kwestie is van geven en nemen.

Begin bij het geven, maar sta je zelf ook toe te ontvangen. Leer geven en leer ontvangen.

Vrede aan jullie allen, op aarde én in jezelf !

Sjaloom.

Kerstboodschap

Liefde – Jijzelf – een Vreemde –
11 december 1989

Goede avond. Mijn naam is Xenia. De betekenis van mijn naam is “gastvrij”, alsook “gast” en “vreemdeling”.

In een vorig leven werd ik geboren als een prinses in het oude Egypte. Dat is verder helemaal niet belangrijk. Een vorig leven is niet belangrijk en mijn naam is dat evenmin.

Dat is alleen maar een hulpmiddel om contact te vergemakkelijken.

Het doet mij plezier dat ik vanavond hier mag zijn en te zien hoeveel mensen aanwezig zijn.

(Toelichting: Xenia spreekt Engels en alles wordt simultaan vertaald. Graag wil ik jullie uitleggen waarom ik mijn boodschappen doorgeef in de Engelse taal. Ik doe dat omdat de Engelse taal voor mij een bepaalde trilling heeft. Deze trilling vind ik zelf niet bij een andere taal.

De dingen die ik vertel, de informatie die ik geef, dat is allemaal trilling. Ik bén trilling.

Het is noodzakelijk dat ik de taal gebruik die zorgt voor het hoogst bereikbare trillingsgetal van de boodschap. Ik hoop dat jullie dat begrijpen.)

Zonnegroet

De groet waar ik mee begon, was de Zonnegroet. Deze deed ik vroeger elke dag. Het is een daad van kracht. Graag wil ik dat verder uitleggen.

De oefening begint met het uitstrekken van beide armen schuin naar boven, in de richting van de opkomende Zon, dus naar het Oosten.

De zon is voor mij het symbool voor “het Licht” en daarmee ook symbool voor “God, de Universele Energie”. God is een naam die we gebruiken, maar het betekent wat ieder van jullie individueel denkt of gelooft dat God is.

Daarna vorm ik mijn handen zo dat het lijkt alsof er een bal tussen past en ik stel me voor dat ik de kracht van het Licht in mijn handen neem.

Dan trek ik die kracht naar mij toe, naar mijn hoofd, mijn ogen, mijn neus, mijn lippen, mijn oren, mijn keel en verder naar mijn hart. Het hart is het spirituele centrum van de Liefde. Vervolgens geef ik de kracht door aan de aarde en dan trek ik ze weer omhoog, om ze terug te geven aan de zon. Zo vormen deze bewegingen een volledige cirkel van ontvangen en doorgeven.

En op die wijze ben ik vroeger altijd mijn dag begonnen.

Boodschap

Vanavond zijn jullie hier bijeen vanwege een bijzonder feest, het feest dat jullie Kerstmis noemen. Wij kennen Kerstmis als zodanig niet, maar wij nemen wel waar hoeveel er in deze periode gebeurt in jullie aardse dimensie. In jullie ogen gebeuren er veel donkere, negatieve zaken. Maar onze ogen zien niet de negatieve lading.

Wij zien de resultaten van de ervaring/gebeurtenis/les.

Het is beslist niet de bedoeling dat je met afschuw denkt aan personen die soms op verschrikkelijke manieren overgaan. Ze gaan over, maar probeer hen op zijn minst niet met angst en afschuw te *herdenken* of te *gedenken*. Denk aan hen met liefde. Gedurende het hele jaar door is er nooit een tijd, waarin liefde zo sterk aanwezig is, als juist nu.

Bedenk wat deze mensen voor jou betekenden. Bedenk hoe ze in het leven hun pad bewandelden, hoe ze in het leven stonden, wat ze zeiden, wat hun wezenlijke aard was en dat is zoals ze nu nog altijd zijn.

Dat wat men in de ander liefheeft is niet zijn/haar lichaam. Het is het innerlijk. En als het lichaam sterft, dan blijft het innerlijk, de geest van die persoon door leven. Niets is verdwenen. Alles wat ooit eens geschapen werd, zal altijd blijven bestaan.

Vandaag is het op aarde 11 december 1989.

Het getal van deze dag is "5". Dit getal staat voor "beweging".

En als ik ooit een wereld in beweging gezien heb, dan is dat nu.

In je eigen land en in het buitenland kon je zien hoe alles in beweging kwam, maar in werkelijkheid is het niet nu pas begonnen.

(Toelichting: kabinet Lubbers valt, Hillsboroughramp voetbalstadion, Studentenopstand Plein van de Hemelse Vrede, Val van de Berlijnse muur).

Deze gebeurtenissen zijn het resultaat, het gevolg van alles wat lang daarvoor plaatsgevonden heeft. Beweging zal er altijd zijn. Alles wat leeft, leeft door beweging.

Waar *wij* zijn – dat wat jullie het Hiernamaals noemen – wordt Kerstmis dus niet gevierd zoals ik zei. Maar wij zijn ons wel bewust ervan dat dit op aarde zo is. We kennen tijd niet zoals die op aarde is, maar wij zijn ons zeker bewust van alles wat er gebeurt met betrekking tot de aarde.

Als je nu om je heen kijkt, kun je zien dat er veel eenzaamheid heerst. Maar waarnemen dat iemand eenzaam is, dat is niet voldoende. Je zou er iets aan moeten doen.

Vanavond zijn jullie bij elkaar omdat jullie met elkaar over dit soort zaken willen praten, maar praten alleen is niet voldoende, noch is het voldoende erover te denken. Dat wat volgt op “denken en spreken” is “doen”. Gedachte–woord–daad.

Dat is trouwens helemaal niet zo moeilijk.

Neem nu eens iemand in gedachten, een persoon van wie je veel houdt. Als hij/zij problemen heeft, dan zou je het helemaal niet moeilijk vinden te (willen) helpen, op de een of andere manier, want je zou handelen vanuit liefde voor die mens.

Maar wat is het verschil tussen iemand die je kent en een vreemde die voor de deur staat? Waarom is er überhaupt verschil?

Wij mensen zijn degenen die grenzen trekken, wij zeggen dat we deze of gene niet kennen.

Waarom niet?

Een ding, dat ik vanavond vertellen wil is: een vreemde leren kennen begint bij het leren kennen van je eigen persoonlijke zelf.

Het betekent om te beginnen houden van jezelf.

Als je jezelf door en door kent, als je alles in jezelf kent, dan "ken" je ook de ander. Ben je in staat van jezelf te houden? Dan ben je ook in staat te houden van alles en iedereen.

En het is zeker niet egoïstisch om bij jezelf te beginnen. Mensen schijnen te denken dat bij jezelf beginnen egoïstisch is en dat ze dan niet nuttig kunnen zijn voor anderen.

Wanneer je iemand helpen wil, dan zou dat altijd vanuit liefde moeten gebeuren.

Ik zou het fijn vinden als jullie eens heel goed en diep in je innerlijk kijkt en of je dan kunt zeggen dat je daadwerkelijk houdt van alles wat je daar tegen komt.

Alles waar je niet van kunt houden in jezelf, daar kun je ook niet van houden bij anderen.

Als je jezelf beschuldigt van iets, dan zul je anderen van hetzelfde beschuldigen.

Alle twijfels die je zelf hebt en niet accepteert van jezelf, vind je ook weer terug in anderen en die zul je bij hen evenmin accepteren.

Alles wat onopgelost is in jezelf, zul je naar anderen projecteren.

Je bent geschapen als een uniek individueel persoon, precies zo als je nu bent, op dit moment. Elk deel van jouw lichaam, zelfs het allerkleinste, doet zijn werk perfect. Ook jouw geest is perfect.

Maar dan komt je verstand en zegt dat dit of dat niet deugt.

Alles waarvan je nu denkt dat het goed is, was 500 jaar geleden misschien helemaal fout. En alles waarvan je nu denkt dat het fout is, is over 500 jaar misschien juist helemaal goed.

De manier waarop je over alles denkt, wordt mede bepaald door de tijd waarin je leeft. Jullie leven met "tijd". Daarom is het uitermate belangrijk dat je elk ogenblik van je leven zo bewust mogelijk leeft.

Wie van jullie is zich er bijvoorbeeld volledig bewust van, of dankbaar ervoor dat je veilig hier bent gearriveerd? Niemand van jullie heeft ook maar een ogenblik daaraan gedacht. Maar nu, op dit moment, omdat ik het zeg, ben je je er wel bewust van. Het is buitengewoon belangrijk elk ander ogenblik van je leven net zo bewust te zijn.

En één ding is niet minder belangrijk dan een ander ding. Een klein kind dat naar je lacht, is even belangrijk als het openen van de grenzen. Er is geen verschil tussen grote of kleine dingen.

Dat is een illusie.

Het verschil wordt alleen maar veroorzaakt door je manier van denken.

De wereld is niet lelijk, maar de manier waarop je ernaar kijkt, kan dat wel zijn.

Je buurman is niet onvriendelijk, maar de manier waarop jij over hem denkt kan zeker wel onvriendelijk zijn en heeft invloed op je buurman.

Vanavond vertelde ik dat mijn Zonnegroet een daad van kracht is. Maar elke gedachte die een mens denken kan is een kracht. Je scheidt je eigen wereld. Je creëert zelf de omstandigheden waarin je leeft. Het zijn niet de omstandigheden die slecht zijn. Alleen de wijze waarop jij denkt bepaalt jouw omstandigheden.

Je bent geboren met een vrije wil. Ieder van jullie heeft de vrije wil, om te kiezen voor het ene of voor het andere.

- Als je je lichamelijk niet goed voelt, kan je ervoor kiezen te denken dat het kanker is. Maar je kan met evenveel kracht ervoor kiezen te denken dat het iets onschuldigs is. Het resultaat verandert niet, maar hoe jij je voelt door je wijze van denken is wél heel belangrijk, want dat heeft invloed op het proces, op je hele leven.
- Als iemand je niet goed behandelt, vervelend tegen je doet, kan je ervoor kiezen te denken dat hij/zij je gewoon niet kan uitstaan. Met evenveel kracht kan je ervoor kiezen te denken dat die persoon misschien gewoon in een heel moeilijke positie zit, waar hij geen uitweg in ziet en misschien is hij niet in staat dat te uiten op de manier waarop jij dat zou willen. Het is niet persoonlijk.

Als ik jullie bekijk, dan weet ik dat iedereen wel dingen achterhoudt, over het een of over het ander. Jullie zijn nooit totaal open en eerlijk, zelfs niet tegenover degenen die je het allernaaste staan.

Voor jullie is het vaak bijzonder moeilijk om tegen iemand van wie je houdt te zeggen wat je voelt. Soms is het zelfs veel eenvoudiger het aan een vreemde te vertellen.

Waarom is dat zo? Als ware liefde bestaat, als waarheid bestaat, dan is er geen grens of begrenzing voor de liefde die wij voor anderen voelen of die anderen voor ons voelen.

Ondanks alles wat je ziet, is jullie wereld prachtig. Probeer door de dingen heen te kijken. Probeer verder te kijken dan je neus lang is. Probeer te ontdekken wat de uitkomst zou kunnen zijn als je verder kijkt. Veroordeel mensen niet om de beslissingen die ze nemen of om hun gedrag.

Als je wezenlijk iets veranderen wilt heb je twee dingen nodig: het eerste en het belangrijkste is liefde.

En het tweede is natuurlijk jouw manier van denken, je gedachten, de kracht van je gedachten. Wanneer je vol liefde bent, zullen je gedachten goddelijke liefde zijn. N.B.: Ik zei niet dat je gedachten vol liefde zullen zijn. Ik zei: je gedachten zullen “goddelijke liefde” zijn. Lief te hebben is te “zijn”.

Dat is wat ik jullie vanavond geven wilde.

Ik wens jullie nog een fijne avond.

Kerstboodschap

Vrede, Liefde en Kleine Dingen –
19 december 1990

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Gegroet in vrede. Kerstmis 1990. Kerstmis. Iedereen doet zijn best om van deze tijd van het jaar iets moois te maken. Bomen worden gekocht, de mooiste versieringen worden er in aangebracht, engelenhaar en lichtjes. Er wordt goed, lekker en veel voedsel ingeslagen. Een echt nijver mensenvolkje in deze tijd van het jaar. Kerstmis. Vrede op aarde toch, nietwaar? Ik hoor velen zeggen: bijna 2000 jaar “vrede op aarde” gewenst met Kerstmis en toch gedurende al die bijna 2000 jaar en ook daarvoor nooit een constante vrede. Nooit een voortdurende vrede op deze aardbol. En toch vieren miljoenen christenen het kerstfeest en zeggen en wensen elkaar: vrede op aarde. In hoeverre zou ieder persoonlijk zich bewust zijn van wat hij zelf daartoe wel of niet bijdraagt, aan die vrede?

Of aan die onvrede? Waar komt het idee vandaan dat Kerstmis vrede op aarde waarborgt? Iedereen doet zijn best en iedereen probeert wat liever voor elkaar te zijn, iets voor elkaar over te hebben, maar waar blijft die vrede voor de rest van de tijd?

Waarom is juist Kerstmis die tijd van de vrede op aarde? Hoe komt het dat zelfs andere religies respect tonen voor deze dagen? Respect voor deze dagen, hoewel ze een ander geloof aanhangen. Hoe komt dat?

Het idee van de vrede is niet iets, dat men alleen maar op één dag van het jaar kan uitoefenen. Het idee van de vrede moet verwerkt worden in elke minuut, dat men leeft, in elke seconde. Er zijn mensen, die het hele jaar door Kerstmis vieren, omdat ze ontdekt hebben, dat "vrede" niet alleen dán maar te vinden is, op die ene dag in de winter, als het koud is, of koud zou moeten zijn, wanneer alle kerken prachtig versierd zijn, wanneer de kerstbomen opgetuigd zijn.

Nee, dié vrede is heel iets anders. Het woordje vrede wordt werkelijkheid wanneer men liefheeft, wanneer men waarlijk liefheeft.

Vrede ontstaat niet, doordat men met familie kerstmis viert, doordat men gezamenlijk naar de kerk gaat, doordat men overal zijn goede wensen gaat brengen. Daar ontstaat de vrede niet door.

Al deze uiterlijkheden zijn geheugensteuntjes voor de werkelijke vrede en die werkelijke vrede is altijd te vinden op één plaats en toch overal: IN DE MENS ZELF. In ieder mens persoonlijk.

Op één plaats tegelijk en toch overal.

Vrede begint in jezelf. Vrede begint wanneer je tevreden bent, te"vrede"n bent met kleine dingen; wanneer je andere mensen laat delen in het geluk, dat daaruit ontstaat. Echt tevreden mensen zijn meestal ook gelukkige mensen.

En alleen doordat ze zelf zo zijn, kunnen anderen daarin delen.

Je hoeft helemaal niets speciaals te doen, niets speciaals te zeggen. Je hoeft alleen maar een tevreden mens te zijn, de anderen zullen vanzelf daarin delen en daaruit ontvang jij dan ook weer kracht. Het is altijd geven en nemen en als het op de goede manier gebeurt is het een voortdurende wisselwerking. Je geeft en ontvangt. Je geeft en ontvangt.

Echte vrede begint niet bij de kerstboom of bij de lampjes of bij de prachtige kerstballen.

Echte vrede begint bij het geluk dat een aanstaande moeder uitstraalt.

Echte vrede begint bij het verkrijgen van inzicht.

Echte vrede begint bij het (willen) werken aan zinvolle relaties, welke relatie dan ook.

Het begint altijd bij jezelf. En uiteindelijk komt het daar ook altijd weer terug.

Er bestaat een spreekwoord: Verbeter de wereld en begin bij jezelf. Niets is minder waar.

Begin bij jezelf. Leer jezelf kennen. Leer jezelf aanvaarden. Heb liefde voor de mens die je bent.

Wanneer je leert je eigen fouten lief te hebben, betekent dat, dat je die ook in andere mensen kunt liefhebben.

Dingen, die je in jezelf aanvaardt, worden in anderen aanvaard, bij je familie, bij je vrienden, bij je collega's, de anderen in de stad, in het land en tenslotte in de hele wereld.

Zó begint vrede en zo breidt zij zich uit. Iedereen is een persoon op zich, een wereld op zich, een kosmos op zichzelf.

Maar ieder is ook verbonden met een ander, die weer met een ander en die wéér met een ander en uiteindelijk blijkt, dat niemand ooit alleen is. De hele wereld bestaat uit een netwerk van zielen, die met elkaar verbonden zijn, zij het door bloedbanden of door geestverwante banden.

De hele wereld één familie.

Het concept van vrede is een oerverlangen van de mens, maar het wordt geprojecteerd op gebeurtenissen in de wereld; er is oorlog op verschillende plaatsen, er is honger, er zijn voedseltekorten, er zijn natuurrampen.

Hoewel wij aan deze zijde geen “tijd” als zodanig kennen, zijn wij ons volledig bewust van elke actie op aarde, in woord of daad of gedachte, van ieder wezen. Wij zijn ons bewust van dat alles.

Maar, wáre vrede zou toch inhouden, dat er geen voedseltekorten waren, dat er geen oorlogen waren? Het zou toch niet nodig moeten zijn om deze acties te voeren?

Maar hoe kan zoiets dan bereikt worden? Niet in een korte tijd, dat is zeker. In aardse tijd gemeten zal dat nog wel wat jaartjes duren.

Het belangrijkste is, dat je dit in kleine kring begint te doen, bij jezelf, bij familie, bij vrienden, bij al degenen met wie je op een of andere manier in contact komt. Het begint altijd met kleine dingen.

Het begint ermee, dat je je buurman niet in de kou laat staan als die hulp nodig heeft. Het is de sneeuw van de stoep vegen bij een oudere, die dat zelf niet kan. Het is de deur openhouden voor iemand. Het is een arm om je schouders. Het is altijd iets kleins waar het mee begint en al die kleine dingen samen vormen dan uiteindelijk iets heel geweldig groots.

Er is in kleine dingen zoveel liefde aanwezig, vrede, die niet eens als zodanig herkend wordt. Het is niet de liefde van één enkel mens.

Al die kleine dingen waarin liefde aanwezig is, dat wordt de liefde van velen. De liefde van al die mensen wordt samengebracht en er ontstaat een geweldige kracht. Die kracht wordt omgezet in een bepaalde daad: anderen helpen. Dát is liefde en dat is ook vrede.

Tegenwoordig worden er met Kerst vaak geschenken gegeven, soms hele grote cadeaus zelfs, maar gaat Kerstmis om de geschenken? Ik neem aan bij velen intussen wél.

Maar oorspronkelijk ging Kerstmis om de boodschap: Liefde, het wonder van de geboorte van een kindje.

En ja, er waren volgens de overlevering destijds ook geschenken: goud, wierook en mirre. Dat waren kostbare geschenken.

Maar het ging niet om de waarde van die geschenken. Het ging wederom om kleine dingen.

Het ging om de symbolische waarde van die dingen, de intentie en de liefde waarmee ze geschonken werden:

- * *Goud*, dat het aardse koningschap van Jezus symboliseerde.
- * *Wierook*, dat symboliseerde de goddelijkheid van Jezus en
- * *Mirre*, dat symboliseert de status van Gezalvde of Messias.

Natuurlijk zijn er meer betekenissen voor deze cadeaus. Maar waar het om gaat is hier niet de persoon Jezus. Het gaat om ieder van jullie, ieder van jullie kiest voor zijn of haar eigen status. De cadeaus zijn de cadeaus bij jullie eigen geboorte. Goud dat gezien kan worden als al-liefde. Wierook, vluchtig als nevel, net zo vluchtig als ons verblijf op aarde maar evengoed een indruk achter latend. Mirre, dat in de parfumerie gebruikt wordt alsmede bij religieuze diensten en soms bij conservering van een lichaam. Mirre, dat je hart verheft.

Herders en schapen, gewone mensen en dieren, de os en de ezel, die hun warmte afgeven.

Kijk eens om je heen.

Wij zijn de mensen om je heen die een indruk op jou maken? Wie zijn degenen die hun lichaam al verlaten hebben maar altijd stralend in je herinnering aanwezig zijn? Wie zijn degenen die jou liefde en warmte geven, zomaar, zonder verder meer?

Dát zijn de ware geschenken, klein maar fijn. Vrede, liefde en kleine dingen.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Liefde en Innerlijke Vrijheid –
2 december 1991

Goedenavond.

Mijn naam is Leontine van Dalen.

Het is vanavond de eerste keer dat ik een boodschap mag doorgeven voor Kerstmis en dat maakt mij heel erg gelukkig. Shanoré wilde zijn taak wel een keer aan mij over laten.

Vanavond hebben jullie al uitgebreid gesproken over diverse dingen die heel erg belangrijk zijn. O.a. gingen de gesprekken over de kracht van de gedachten. Ieder van de aanwezigen hier heeft al meer of minder ervaring opgedaan met het uitzenden van gedachten. Soms ging het goed en soms ging het minder goed.

Minder gemakkelijk is het, als je de mensen naar wie je gedachten stuurt, niet zo heel erg liefhebt. Dat is inderdaad het moeilijkste van alles, maar als het lukt is dat ook het meest bevredigende. Als iets gemakkelijk is heb je er wel voldoening van, maar men ontvangt veel meer wanneer het moeilijk is en het lukt dan tóch.

Het belangrijkste is trouwens niet eens of het je lukt of niet lukt. Het belangrijkste is dat je het telkens opnieuw weer probeert, dat je het überhaupt probeert.

Wat jullie met je gedachten in het klein doen, dat heeft ook zijn invloed op het grote geheel: microkosmos – macrokosmos. Dat betekent: goede gedachten naar jullie familie of vrienden werken hetzelfde als goede gedachten naar de rest van de wereld.

Soms zou je denken dat al die goede gedachten en die liefde niet helpen, als je geen resultaten ziet. Of is het zo, dat jullie alleen maar denken dat er geen resultaten zijn?

Je kunt altijd maar beperkt zien wat er gebeurt. Maar vanuit de spirituele wereld is veel meer te zien. Wij zien de resultaten onder de oppervlakte. De kunst is om te leren ónder die oppervlakte te kijken. Het meest belangrijke, zoals ik al zei, is het proberen. Wanneer je merkt dat de liefde die je uitzendt, niet beantwoord wordt, dan is er nog niets verloren, want deze liefde zal altijd naar je terugkeren. Misschien niet van die persoon van wie je dat zou willen, maar dan komt ze van ergens anders.

En ze komt altijd dubbel terug. Uitgezonden liefde is nooit en nooit verloren. En alles wat je in het goede probeert gaat evenmin ooit verloren. Ook als het niet *schijnt* te lukken. Er gebeurt altijd iets. Er gebeurt misschien niet wat jij graag zou willen, maar dat ligt ook aan jouw persoonlijke verwachtingspatroon.

Waarom doe je iets?

Wat wil je ermee bereiken?

Wil je de ander of wil je eigenlijk jezelf helpen?

Leer jezelf heel goed kennen. Daarvoor moet je heel eerlijk zijn. Jezelf eerlijk onder ogen zien, dat is bijna het moeilijkste wat er is. Wij willen graag zien wie we *willen* zijn, we willen bepalen hoe we door anderen gezien willen worden. Maar in werkelijkheid zijn we meestal niet zoals we *willen* zijn. Wij zijn zoals wij zijn.

We moeten kijken als in een spiegel. Eerlijk en open en zonder angst. Je bent wie je bent.

Wat kun je beter zijn?

Wie kun je beter zijn?

En als je jezelf bent, kun je dingen gaan veranderen. De resultaten daarvan zijn in de wereld merkbaar. Het zijn de resultaten van mensen die zichzelf hebben leren kennen. In de wereld waarin jullie leven is veel mis.

Zo schijnt het.

De wereld is niet zoals jullie die graag hadden, zoals jullie die graag zouden willen.

Maar tegelijk met minder fijne dingen, gebeuren er veel goede dingen. Bijvoorbeeld: er is overal wel iéts: een oorlog, hongersnood of een natuurramp.

En dan, na vele jaren komen bijvoorbeeld ineens langdurig gegijzelde mensen vrij en niet één, niet twee maar meerdere.

Een gevangen mens die vrijkomt, dát ben jezelf als je jezelf leert kennen.

Deze mensen laten in de wereld zien wat er met jezelf gebeurt.

Je wordt gegijzeld door je eigen ideeën, door je eigen verwachtingen, door je eigen sprookjes.

We zijn gegijzeld door de situatie die we zelf zo gemaakt hebben en we kunnen alleen maar vrijkomen door onszelf te leren kennen.

Daarvoor is tijd nodig. Daarvoor is het nodig dat jullie, zoals nu, bij elkaar komen. Jullie leren allen van elkaar, van elkaars ervaringen en daardoor leer je meer van jezelf kennen. Maar datzelfde gebeurt ook op je werk en op straat of als je een keer uit dansen of uit eten gaat. Het gaat er maar om dat je overal op let.

Er is tijd nodig om stil te kunnen zijn. Stil voor jezelf, in een kamertje of in het bos. Stil en met jezelf. En wanneer jij jezelf kent, dan ben je niet alleen en de stilte geeft rust en vrede.

Dan ben je gelukkig, want dan heb je ook God leren kennen. Zolang jij jezelf niet kent, ken je ook God niet. En elk stukje dat je van jezelf leert brengt je dichterbij God. En daarna brengt het anderen dichterbij God.

Maar om te beginnen brengt het anderen dichterbij naar zichzelf. Kunnen jullie dat zo begrijpen?

De andere boodschap van Kerstmis, die van de liefde, blijft altijd dezelfde. Leer liefhebben en begin bij jezelf, maar leer ook lief te hebben: het hondje van de burens, het kopje waaruit je thee drinkt, de regenplassen op straat, maar ook degene die jou iets aandoet of dat al gedaan heeft. Leer liefhebben!

En voel je niet schuldig als het niet lukt. Hoe kun je jezelf kwalijk nemen, dat je niet snel genoeg kunt leren? Je kunt alleen maar leren naar eigen vermogen. Als je je best doet is dat genoeg.

En als het mis gaat, dan krijg je een nieuwe kans om het te leren. Voel je dus niet schuldig.

Schuldgevoelens zijn overtollige bagage. Met overtollige bagage kun je niets doen. Laat die maar achter. En ga verder met nieuwe, open ogen. Kijk de wereld in als een kind, een kind, dat alles voor het eerst ziet.

Degene die naast je zit, zie je voor de eerste keer.

Het huis waarin je woont, zie je voor de eerste keer.

De weg die je naar huis rijdt, rijd je voor de eerste keer.

Doe alles voor de eerste keer. Doe alles helemaal opnieuw.

Een kind ontvangt álles zonder voorbehoud, zonder onderscheid. Het is blij met alles wat het krijgt. Leer zó te leven, zonder voorbehoud, zonder onderscheid te maken.

Vier Kerstmis elke dag, elke minuut, elk uur. Niet alleen op 25 December. Alle feesten zijn prima, maar vergeet de boodschap niet. Jullie mogen je amuseren zoveel je wilt. Graag zelfs en lach zoveel je wilt. Maar als je begint, denk dan even aan de boodschap. En de blijdschap die je daarna voelt, straal je uit naar de anderen en dan heb je de boodschap begrepen.

Denk eraan dat je altijd energie kunt krijgen, kracht. Waar jullie ook zijn en wat jullie ook doen.

Is het moeilijk, vraag dan direct om kracht.

Wij wachten slechts op de gelegenheid, dat wij die kunnen geven. Probeer eerst jezelf te veranderen en dan pas de rest. Wanneer je jezelf geholpen hebt, dan komt de rest vanzelf.

Wanneer je begint met anderen vóór je klaar bent met jezelf, dan gaat dat ten koste van je eigen ontwikkeling en op kosten van je eigen levensenergie. Je verliest dan teveel energie omdat je niet weet hoe ermee om te gaan. Wanneer je jezelf kent, ken je ook je eigen kracht en dan doe je niets bóven je kracht.

Mijn boodschap eindigt hier.

Wees bewust en onthoud, dat liefde, zoals jullie die vaak genoeg kunnen ervaren, het belangrijkste is. Blijf liefhebben!

Eérsjt jezelf en dán alle anderen.

Mag ik jullie nu Gezegende en Liefdevolle dagen wensen.

Goede avond.

Kerstboodschap

De (Blijde) Boedoesap en het Nú –
14 deoember 1992

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Deze kerstboedoesap komt tot stand via het zogenoemde “automatisch schrift”.

Het zijn mijn persoonlijke gedachten of overdenkingen en die komen op papier middels

de handen van het medium.

De boedoesap wordt dus doorgegeven vanuit een andere dimensie, vanuit een ander niveau van bewustzijn, maar de inhoud is altijd gericht op de aardse dimensie, want dat is waar jullie leven zich afspeelt, dat is de bewustzijnstoestand waarin jullie verblijven en dat is de plek waar jullie je lessen leren.

Het is weer bijna Kerstmis op aarde. Het is een feest waarbij veel mensen zich gelukkig voelen, anderen heel verdrietig zijn en nog anderen melancholiek worden.

Waar zit dat verschil in ervaring van Kerstmis door de een of door de ander?

Kerstmis is een tijdstip waarop bewustwording plaatsvindt en niet zozeer omdat het een Christelijk feest is. In alle culturen zijn er feesten en gelegenheden die bij uitstek geschikt zijn om spiritueel te groeien.

In de Christelijke cultuur zijn Kerstmis, Pasen en Pinksteren daar wel de belangrijkste van.

Kerstmis is eigenlijk een blij feest. Hoe komt het dan dat er mensen zijn die zo verdrietig zijn?

Dat heeft alles te maken met de wijze waarop men zijn leven doorbrengt gedurende de rest van het jaar. De mens leeft naar een bepaalde gelegenheid toe en dat kan dan een climax worden of een anticlimax. Het is niet de bedoeling dat men naar een bepaald tijdstip, een bepaald feest zó toeleeft dat men de rest vergeet, want door te vergeten dat men in het nú leeft vergeet men dingen die belangrijk zijn. Men vergeet stukken van zijn leven, slaat stukken over.

Op aarde wordt met tijd gewerkt, maar in wezen bestaat er geen tijd. Er is geen gisteren, geen vandaag en geen morgen. Er is "zijn". Men ís er.

Op aarde wordt rekening gehouden met de tijd doordat er verschil is tussen dag en nacht, maar wanneer je meer bewust wordt is er geen dag en geen nacht. Er is geen winter en geen zomer, geen lente of herfst. Er is het nú. En dat is een van de dingen die door de mens vergeten wordt: het nú.

Waarom zou alleen Kerstmis zo belangrijk zijn, een goede of een minder goede zaak?

Je hele leven is belangrijk, van moment tot moment, van uur tot uur, maar steeds in het nú. Niet in het verleden en niet in de toekomst. Door het ontbreken van concentratie op het nu worden er dus dingen vergeten. De dingen die men vergeet komen met Kerstmis weer naar boven.

De schoonheid van Kerstmis is dat men samen komt, samen viert, samen geniet, samen praat en men maakt er iets feestelijks van. Maar kan dat alleen met Kerstmis? Er waren zeker veel meer gelegenheden om samen te komen, samen te vieren en samen te genieten. Toch is het fijn dat met Kerstmis dat gevoel steeds opnieuw bij de mensen weer bovenkomt, de behoefte om samen te willen zijn, de behoefte om er iets moois van te maken en vooral ook te denken aan anderen die het niet zo goed hebben.

Momenteel is er op de aarde een grote beweging over het milieu, hoe men voor de aarde moet zorgen en dat is allemaal mooi, maar daar draait het niet alleen om. Het draait eigenlijk erom, dat je weet wie je bent.

Mensen die verdrietig zijn met Kerstmis zijn degenen die nooit hebben ervaren wat het is om samen met een gezin, met gelijkgezinden, een feest te vieren en het gaat dan niet alleen om het Kerstfeest. Deze mensen voelen zich ook niet gelukkig bij andere feesten zoals verjaardagen, vakantieperiodes. Deze mensen zijn blij als die feestdagen voorbij zijn, want het brengt hun niets.

Het brengt hen niets dan het besef dat ze eenzaam zijn en dat ze iets missen.

Er zijn anderen die melancholiek worden en dan spreken jullie over "de donkere dagen voor Kerstmis".

Melancholie is niets meer dan overpeinzing, een beetje blij, een beetje verdrietig, wat fijne dingen en een paar minder fijne dingen. Het is soms goed om te overpeinzen.

Maar of je nou gelukkig bent, of melancholiek of verdrietig, de taak die ieder mens heeft, is het bewust worden van zichzelf.

Mens, wie ben je?

De herders in het veld kregen de boodschap, dat er een kind geboren was, een koning. De Wijzen uit het Oosten volgden de ster en ze kwamen bij een stal waar een kind lag.

Wat is die blijde boodschap? Dat er één kind geboren is? Dat kind had een taak, maar de blijde boodschap, die geldt voor allen.

De blijde boodschap is, dat er een kind geboren was. Wie is dat kind? Is het Jezus?

Nee, de blijde boodschap is niet, dat Jezus geboren was. De blijde boodschap is dat júlíe zélf de blijde boodschap zijn. Júlíe, de mensen.

Elke geboorte is opnieuw de blijde boodschap.

Júlíe zijn zelf de blijde boodschap die God naar de aarde zendt om Zijn Woord waar te maken: dat Hij liefheeft en Zijn kinderen uitstuurt naar de aarde.

Júlíe zijn allemaal het Kindje Jezus.

Jullie zijn óók de herders, de zuiveren van hart die de schapen hoeden, degenen die openstaan voor de Boodschap.

Jullie zijn óók de Wijzen uit het Oosten, die de ster volgden. De ster. Welke ster?

De Wijzen volgden hun hart en in ieder van jullie is diezelfde ster aanwezig, diezelfde ster die vóór jullie uitgaat en die je ertoe brengt om dingen te doen, om achter een doel aan te gaan, zonder je te laten tegenhouden door wie of wat dan ook.

Daar zit de hele Boodschap in.

De Boodschap is dat je geboren bent en jouw taak is om je eigen ster te volgen, je eigen innerlijke ster, samen met de andere herders, samen met de andere Wijzen en samen met de andere kinderen van God.

En dat gebeurt elke dag opnieuw.

Word je bewust ervan, dat dát hetgeen is wat belangrijk is. Elke dag opnieuw, wéten dat jij de blijdschap zelf bent, weten dat je dat Kind bent.

Word als het blijde Kind, word net zo open, word net zo ontvankelijk. Een kind vraagt niet of iets mogelijk is of niet. Voor een kind is álles mogelijk.

Wees een kind van God en niets zal je onmogelijk zijn.

Vrede op aarde aan de mensen die Hij liefheeft.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Transformatie –
11 december 1993

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Het doet mij heel veel genoeg vandaag hier te zijn, samen met jullie, in deze geweldige sfeer. Wanneer mensen samen zingen, samen zijn, dan worden de trillingen verhoogd. Je kunt je niet voorstellen hoe mooi het is de energieën te zien die dan ontstaan: de kleuren, de vibratie. Het is prachtig. Trillingen worden heel vaak verhoogd, wanneer mensen samen zingen.

Het brengt altijd saamhorigheid, brengt mensen dichter tot elkaar en zet iets in gang.

Zoals jullie wellicht allen ervaren, gebeurt er momenteel zeer veel, zowel in materieel als in spiritueel opzicht. Jullie horen zeer veel over ongelukken, oorlog, ruzie, depressies, griezelige ziektes en ga zo maar door.

Alles lijkt soms zo negatief te zijn. Toch is het dat in feite niet. Dit is een tijd van transformatie. Transformatie vindt voortdurend plaats. Het gebeurt op mooie en minder mooie manieren.

Het is mooi als je bijvoorbeeld kijkt naar een cocon waar een prachtige vlinder uitkomt.

Het is misschien minder mooi als je het ziet bij een spin of een slang, maar het is evengoed een transformatie. Ze schudden hun oude omhulsel af, laten het achter en gaan verder.

Het is wonderlijk om te zien. Het vel ligt daar en de slang kruipt er vernieuwd uit tevoorschijn. De spin doet dat ook.

Maar waarom gebeurt dat eigenlijk?

Omdat hun oude omhulsel te klein geworden is. Het voldoet niet meer.

Ze zijn gegroeid en hun omhulsel is niet met die groei meegegaan. Ze werpen het dus af en vervangen het, vernieuwen het. Ze krijgen een nieuw en groter lichaam, dat sterker is en waar ze meer mee kunnen doen.

Dit nu is wat er met de wereld, het universum gebeurt en met de mens. Alles is te klein geworden. In spiritueel opzicht heeft er een grote groei plaatsgevonden. Vervolgens lijkt al het overige te klein geworden.

Veel van het 'negatieve' dat er gebeurt, is in wezen het zich willen bevrijden uit het oude, dat te klein geworden is en ook niet meer echt nuttig of praktisch is.

De mens weet evenmin als de slang, de spin of de vlinder, dat hij bezig is met een van de grootste transformatieprocessen die ooit hebben plaatsgevonden.

Jullie allen nemen deel aan dat proces, maar degene die 'bewuster' leeft kan in positieve zin eraan bijdragen.

Velen weten niet waarom ze zich op een bepaalde manier gedragen of waarom ze bepaalde handelingen verrichten.

De bewustere mens weet nu waar hij/zij mee te maken heeft en zal in staat zijn het negatieve om te draaien, te transformeren in iets positiefs en dit kan hij doen geheel en al door de kracht van gedachten.

Vraag jezelf niet af hoe het nu precies werkt of waarom de een zús doet en de ander zó.

Wees je liever bewust ervan dat er grotere, hogere krachten aan het werk zijn. Wees flexibel en ga erin mee.

Werk altijd in de eerste plaats aan jezelf en dan pas aan anderen. Leer meer te 'voelen' in plaats van altijd het 'waarom' te willen weten. Als je leert voelen, dan worden alle overige vragen moeiteloos voor je beantwoord.

Verder wordt jullie namens allen die aan jullie denken een heel fijn vredesfeest toegewenst, met veel liefde en licht en vooral veel eensgezinde diepe vriendschap.

Ervaar en voel deze onderlinge vriendschap, ervaar onze vriendschap en geef deze een plaats binnenin je. Roep deze vriendschap op wanneer je ze maar nodig hebt.

Vrede aan allen.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Tijdperk - Trilling - Loslaten -
11 december 1994

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent "oude, wijze man".

De tijd is weer aangebroken, waarin jullie voorbereidingen treffen voor de komende tijd: Kerstdagen. En de eindejaars- en nieuwjaarsfeesten komen er aan.

In jullie maatschappij is het vieren van Kerstmis gebruikelijk, maar dat is niet overal in de wereld zo. Er zijn landen en culturen waar Kerstmis helemaal niet bekend is of niet gevierd wordt, omdat het niet in de cultuur past.

Er zijn landen, die heel andere feesten hebben. In China bijvoorbeeld wijzigt elk jaar de dag waarop Nieuwjaar gevierd wordt. In andere landen wordt een heel ander jaartal gehanteerd. Bij andere volkeren worden soms nog primitieve Goden aanbeden, althans, ze worden "primitief" genoemd.

Misschien is het toch van belang om te weten dat deze Goden in jullie ogen weliswaar primitief zijn, maar dat ze in feite uitingen zijn van dezelfde God die jullie kennen, manifestaties van dezelfde God.

“God”, zoals Hij door jullie genoemd wordt, verenigt alle eigenschappen in zich, in één God.

In sommige culturen wordt aan elke eigenschap een aparte Godheid toegekend, een God met een eigen naam, met eigen rituelen, met eigen offers.

Soms doen die offers vreemd aan in jullie ogen, maar ze zijn helemaal niet zo vreemd. Ze zijn aangepast aan het volk en aan de cultuur van daar.

Jullie offeren immers ook, in jullie kerk! Wanneer je naar jouw kerk gaat, offer je kaarsen, bloemen, wierook en je offert zelfs geld.

Het is een andere vorm van offeren, maar offeren blijft het.

Doch het gaat niet zozeer om datgene wat geofferd wordt, als wel om de intentie waarmee dat gedaan wordt. In jullie katholieke geloof kennen jullie zeker het verhaal van "het penninkske van de weduwe".

Het was het enige, het laatste dat ze had en tevens het meest waardevolle dat ze bezat. Niet zozeer de waarde van dat penninkske telde, maar wél het feit dat het voor haar het meest waardevolle was wat ze bezat en dat ze dat offerde.

Een offer moet niet bedoeld zijn als een "goedmakertje" of om een smeekbede kracht bij te zetten.

Dat is, laten we zeggen: een vorm van omkoperij.

God is niet om te kopen, ongeacht welk offer men zou brengen. Een offer is iets wat je deelt vanuit je hart. Jouw *intentie* telt daarbij.

De beste intenties zijn die, waarbij je wilt "geven". De intentie bijvoorbeeld om kaarsen te branden voor (onbewuste) zielen.

Je hebt – al dan niet – deelgenomen aan de recente Allerzielenviering in Centrum De Witte Uil en degenen die eraan deelnamen hebben "licht" geofferd voor de (onbewuste) zielen. Het ging daarbij niet om een smeekbede, het ging er niet om iets te vragen, het ging er alleen om iets te geven, uit de liefde van je hart.

Uit de liefde van jullie harten ontstond licht, dat gesymboliseerd werd door alle kaarsjes en hoe meer licht geofferd werd, hoe helderder de avond, hoe helderder de zielen.

Wanneer men een beetje gevoelig is, kan men deze sfeer vaak goed aanvoelen. Licht offeren vanuit liefde is een van de mooiste gaven.

Ik gebruik het woord "offer" overigens niet graag omdat het eigenlijk iets impliceert. Een offer impliceert dat er lijden is. Er moet iets "opgeofferd" worden.

Hoewel er in ieders leven lijden is, is dat helemaal geen opzet of doel van God en het is zeker niet de enige manier om te groeien.

Lijden is iets dat bestáát, niet iets waaraan men persé moet voldoen, wil men kunnen slagen in het leven.

Het "offer" impliceert dat er lijden is.

Wij zien veel liever dat er gesproken wordt over "gaven"; gaven van licht, gaven van wierook, gaven van wát er ook vanuit je hart gegeven kan worden.

Er zijn daarbij absoluut geen grenzen aan het voorstellingsvermogen dat je hebt. Je kunt en mag dus geven wat je wilt en wanneer je wilt.

In eerste instantie – heel lang geleden – waren de offers altijd bedoeld om God gunstig te stemmen.

Maar in het komende tijdperk wordt er van de mensheid verwacht, dat ze leert met de kracht van de Lucht te werken, de kracht van het Spirituele Denken. Lucht en Ether: het Spirituele Denken.

Ook het water is in de komende tijd belangrijk. En deze dingen samen zorgen ervoor dat je gaat leren h oe je anders met dingen kunt omgaan, h oe je op een andere manier met je geloof en met God in je leven kunt omgaan en daardoor ook: h oe je kunt omgaan met de anderen in je leven, met degenen die nog in de stof zijn en met degenen die niet meer in de stof zijn.

De gaven zullen dan bewuster worden.

De gaven zullen een diepere betekenis krijgen, louter omdat mensen zich meer "bewust" worden.

Een gave is bijvoorbeeld het bezoek aan een zieke in een ziekenhuis, terwijl je misschien veel angst hebt in een ziekenhuis. Je voelt je daar niet goed, maar je gaat er toch heen voor die ene persoon, die je liefhebt en die daar ligt.

De gave is dan geen gave om God gunstig te stemmen ten opzichte van die zieke. Het is een bewust geschenk van je hart en van je geest, voortgekomen uit jouw liefde.

Het helpen van anderen is altijd een belangrijk iets geweest. Dat is ook zeer belangrijk voor velen onder jullie, maar er mag één ding niet vergeten worden: in het komende tijdperk kunnen en mogen de gaven niet alleen betrekking hebben op anderen. De gaven moeten ook aan jezelf gegeven worden, dóór jou zelf áán jezelf.

De afgelopen tijd, laten we het maar het "tijdperk van Jezus" noemen of het Vissentijdperk, was bedoeld om mensen te leren te geven en door middel van rituelen dichter bij hun geloof te komen.

Het helpen van de naaste, het zich opofferen voor de naaste, lijden en zelfs sterven voor de naaste gold daarbij als hoogste ideaal.

In die tijd is dat ook nodig geweest. Er moesten grote voorbeelden komen, die de mensheid op een "grootse" manier lieten zien hoe het kón.

De bedoeling van die voorbeelden was, dat je ze naar eigen vermogen in je eigen kring zou gaan toepassen.

Natuurlijk werden en worden veel van deze voorbeelden verkeerd begrepen. Als er al heiligen waren, die grootse daden verrichtten, dacht men dat het hoogste ideaal was om dat ook te proberen. Om dat ideaal te bereiken vergat men eigenlijk waarvoor men zelf hier op aarde was.

Men ging voorbij aan het doel van zijn leven, alleen door de obsessie om hetzelfde te bereiken als deze of gene heilige.

Natuurlijk waren het goede voorbeelden, maar deze waren alleen bedoeld om je te leren ze in je eigen leven en naar eigen vermogen toe te passen.

Vermoedelijk hebben jullie in de laatste decennia heel vaak gehoord, dat de wereld ten onder zal gaan, dat de aarde sneller om haar as wentelt en dat er dingen gebeuren die niet meer terug te draaien zijn. Het wordt voor jullie ook heel erg spannend, omdat nu de laatste vijf jaren van deze eeuw – zowel van de honderdjarige eeuw als van dit millennium – zijn ingegaan.

Velen hebben daardoor angst, dat in een snel tempo alles zich zal gaan voltrekken wat voorspeld is.

Ik wil jullie met klem verzoeken: laat je leven niet leiden door angst.

De wereld zoals jullie die kennen, zál veranderen, maar God heeft ooit beloofd, dat de wereld nooit meer door een zondvloed zal worden verzwolgen.

Denken jullie dat Hij alleen sprak over een zondvloed van water?

Hij zal de wereld nooit meer zó ten onder doen gaan, want alle macht ligt in jullie eigen handen.

Niet God beslist, maar jullie!

Jullie worden langzamerhand allen bewuster. Jullie gaan bewuster met het milieu om. Jullie stellen protesten op tegen dingen die er gebeuren. Er zullen altijd zaken zijn, die jullie niet zullen kunnen veranderen en er zijn al veel zaken gebeurd, die jullie nooit meer zullen kunnen terugdraaien, maar de bewustwording gaat verder.

De wereld verandert snel. De wereld draait sneller om haar as, maar daar is niets verkeerd aan.

Wanneer je iets begrijpt van "trillingen", dan weet je, dat wanneer de trillingen log en zwaar zijn en langzaam, dat ze dan betrekking hebben op de materie.

Hoe zou je met je bewustzijn een hogere trillingsfrequentie kunnen bereiken, als de aarde niet ook in een hogere trillingsfrequentie kwam? Alles heeft met elkaar te maken.

Het wezenlijke van alles is je eigen denken, je spirituele denken wel te verstaan; alsmede de liefde die je hebt voor de aarde en voor haar bewoners, voor wie of wat dan ook.

Natuurrampen zijn er altijd geweest en die zullen er altijd zijn. Het is nodig dat de trillingen verhoogd worden. Daarom gebeuren soms veel dingen tegelijk. Het lijkt, alsof het meer dan vroeger is.

Het is niet noodzakelijkerwijze méér, maar anders. Het is anders, geconcentreerd. Vroeger gebeurden er ándere dingen, wanneer de trillingen verhoogd werden.

En nogmaals wil ik jullie vragen: laat je niet leiden door angst, maar door je liefde, door je hart, door je spiritualiteit en deze heeft niets te maken met welke religie dan ook.

In elk geloof zit de waarheid.

In elk geloof is de les van liefde terug te vinden.

Maar je moet die liefde in de praktijk brengen. Je bent altijd zelf verantwoordelijk, voor de wijze waarop je met je geloof en je liefde omgaat.

Veel kan je bijgebracht worden van jongs af aan, maar daarom heeft het nog geen plaats in je hart.

Een waarachtig geloof is iets dat je leert door de praktijkervaring van elke dag. Je kunt het alleen leren kennen door het te voelen.

Je kunt niet “geloven” door het te leren op de wijze zoals je op school leerde rekenen. Geloof en waarheid werken niet op die manier.

Je kunt dat gemakkelijk zien, wanneer je zelf kinderen opvoedt. Je leert hen om bepaalde dingen te doen en andere dingen niet te doen, maar telkens weer doen kinderen de dingen die ze niet mogen tóch en de dingen die ze wel mogen, doen ze juist niet.

Wat zegt je dat? Het zegt je dat kinderen hetzelfde zijn als jij zelf. Ze kunnen alles alleen leren door ervaring erin op te doen.

Over het algemeen moet een kind zich eerst branden aan de kachel, voordat het "gelooft" dat de kachel heet is. Bent jij anders dan dat kleine kind? Je moet je eigen ervaringen kunnen opdoen, voor je kunt geloven wat voor jou waarheid is en wat niet, wat voor jou goed is en wat misschien niet zo goed is, hoewel ik niet graag spreek in termen van goed of slecht. Liever zie ik goed of positief als opbouwend. En fout of negatief zie ik als destructief, maar ook als een leerproces.

Leer dus, vanuit de praktijkervaring van je eigen leven. Ga mee met de stroom van dit leven.

Vraag je niet altijd af: waarom? Je mag wel naar de zin zoeken, maar de vraag waarom, daar krijg je maar zelden antwoord op.

Je kunt die vraag alleen stellen als het ook zin heeft om naar het antwoord te gaan zoeken, als er een reële kans is het antwoord te vinden.

Alles heeft zijn doel, maar het hogere doel is vaak voor jouw ogen verborgen. Je komt er soms pas na jaren achter waarom iets gebeurd is.

Ik vraag van jullie voornamelijk om te leren "loslaten". Neem je ballast en je lasten niet mee naar het volgende jaar, of laten we het anders stellen: neem ze niet mee naar de toekomst. Je leeft in het heden en jij bepaalt wat je wil meenemen naar het volgende moment.

Leer loslaten.

Dat betekent: ouders loslaten, kinderen loslaten, werk loslaten, schuldgevoelens loslaten en met het loslaten van ouders of kinderen bedoel ik niet: zet ze uit uw huis of dat ze maar zien hoe ze het redden.

Met loslaten bedoel ik: laat ze los uit jouw aardse begrenzingsen. Laat ze vrij in jouw liefde.

Jouw liefde is – of kan zijn – als een oceaan, waarin alles vrij kan rondzwemmen. Er is geen grens aan de oceaan. Waarom zou je bang zijn, dat ze weggelaten? De oceaan is vrij. Jouw liefde is vrij. Geef ieder in die oceaan zijn eigen vrijheid. Laat de bindingen die je zorgen baren los.

Stap vooruit met je hoofd opgeheven, met je hart vol liefde en met daarin ook het zaad voor het komende spirituele denken en leven.

Ik wens jullie allen heel fijne feestdagen en ik wens jullie al het licht toe, dat jullie nodig hebben.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Kracht/Energie van Liefde & Licht –
5 december 1995

Goede avond. Mijn naam is Xenia. De betekenis van mijn naam is “gastvrij”, alsook “gast” en “vreemdeling”.

Ik ben erg blij vanavond hier te zijn.

Wat ik hier op dit moment vooral ervaar is een zeer nerveuze energie. Daarom zou ik graag willen dat jullie samen met mij deze energie transformeren in een positieve kracht. We transformeren ze dus in een opbouwende energie. We leggen nu eerst onze handen op ons energiecentrum en we concentreren ons erop, dat al deze nerveuze energie in onze handen gestuurd wordt.

Voel hoe de energie zich opbouwt in je handen.

Breng je handen nu langzaam een beetje van je lichaam af en trek de energie mee in de vorm van een bol, een bol van licht. Voel hoe groot de bol is.

Houd de bol nu zachtjes in je handen, open je handen dan en laat de energie vrij.

Adem diep in en uit. Dat voelt al wat beter aan.

Toen ik zojuist arriveerde, deed ik de Zonnegroet.
(Toelichting: de Zonnegroet staat beschreven in de Kerstboodschap van Xenia van 11 december 1989 en is ook als bijlage achteraan in dit boek toegevoegd, pag. 253).

Deze groet symboliseert een moment van liefde en aandacht voor de krachten van het Licht.

Jullie hebben gesproken over het getal 17. In de kaarten stelt dit getal de Ster voor. De kleur van de ster is roze en die kleur staat voor geboorte, nieuwe dingen. De Ster bracht de Koningen naar Bethlehem naar de nieuwe geboorte en ze symboliseert geboorte in het algemeen én de wedergeboorte in jullie allen.

Deze dag heeft ook het getal 5, tweemaal zelfs. Het is bij jullie de 5e december en als je alle getallen van dag-maand-jaar bij elkaar optelt is de uitkomst ook 5.

Het getal 5 staat voor beweging. Er is geen evolutie, geen groei zonder beweging. Als we niet bewegen, staan we stil.

Als je om je heen kijkt, zie je overal beweging. Beweging op zichzelf is niet goed of slecht; de dingen die mensen doen zijn niet goed of slecht; gevoelens zijn niet goed of slecht.

Wat belangrijk is, dat is de manier waarop wij over de dingen denken. Beweging en evolutie beginnen altijd binnenin onszelf.

Als ik bemind wil worden, moet ik eerst van mijzelf kunnen houden. Als ik van mij zelf houdt, dan kan ik deze liefde ook verder geven, want dan weet ik wat het is.

Hetzelfde geldt voor haat en hetzelfde geldt trouwens voor elk gevoel en elke emotie.

Als we om ons heen kijken is dat exact wat wij altijd doen: wij kijken om ons heen terwijl wij eigenlijk in ons zelf zouden moeten kijken, want daar is het begin.

Als er in de wereld oorlog is, dan is die in ons zelf begonnen.

Als er in de wereld vrede is, dan is die ook in ons zelf begonnen.

Als je hierover wilt leren, dan moet je jezelf zien, alsof je het centrum van de wereld bent. Iedereen hier (en overal) is het centrum van de wereld.

Waar ik zit, is het centrum van de wereld.

Waar jij zit is het centrum van de wereld. We hebben de vier windrichtingen, we hebben boven en beneden, links en rechts, maar het centrum is altijd ons "zelf".

In ieder van ons bevindt zich een klein stukje van het werkelijke Licht, "God" zo men wil.

Maar we hebben het vergeten. We hebben vergeten wie wij zijn. We hebben vergeten dat we schepsels van het licht zijn.

We zijn op de aarde om dit licht te verspreiden. We moeten dit licht kennen. We moeten het leren kennen. Wat is dit licht?

Het Licht is het begin van alles.

Licht is het begin van het geluid; licht is het begin van liefde; licht is het begin van vorm; licht is het begin van energie.

Binnenin ons bezitten we deze ongelooflijk immense scheppingskracht, deze Lichtenergie.

(Opmerking: Xenia geeft een Boodschap altijd door in de Engelse taal. Er wordt simultaan vertaald voor degenen die geen Engels kennen.

Xenia vertelt dat haar gebruik van de Engelse taal te maken heeft met energie. Een Boodschap gaat nooit alleen over de woorden. Ze gaat over de Energie áchter de woorden. Voor Xenia werkt dat het beste in het Engels. "En", zegt ze, "terwijl ik hier zit, geef ik dus elke seconde energie af". Daarna gaat ze verder met de Boodschap).

Maak je zelf voor het licht niet afhankelijk van dingen of van andere mensen. Je hoeft daarvoor niet naar anderen te kijken, want het licht zit in jezelf. Je kunt jezelf niet met anderen vergelijken, want het licht is altijd hetzelfde. Jouw licht is hetzelfde als het licht van wie dan ook.

We moeten deze kracht weer opnieuw leren kennen. Ik bedoel niet alleen deze groep. Dit geldt voor de hele wereld. Iedereen moet diep in zichzelf gaan kijken, meer speciaal in deze tijden.

Velen zijn bang voor het jaar 2000. De overgang van het ene millennium naar het volgende is niet groter dan de overgang van het ene stadium naar het andere in iemands "zelf".

Als jij van jezelf leert houden, dan is dat een grotere prestatie dan de overgang van het ene jaar naar het volgende, want dat zal tóch wel gebeuren, of je iets doet of niet. Maar de liefde in jezelf, vóór jezelf en voor anderen, die verandert alleen als jij het wil.

Niet omdat er een man of een vrouw in je leven komt; niet omdat er een kind is, maar omdat jij ziet wie je werkelijk bent. Als jij het ziet kunnen de anderen het ook zien.

De winden waaien om je heen; seizoenen verstrijken; oorlogen komen en gaan; vrede komt en gaat; maar jij bent nog steeds hetzelfde licht.

Begrijpen jullie allemaal wat ik zeg?

Want dit is een les van een hoog niveau. Een les over het licht is de ultieme les over de liefde. Als jij het licht in jezelf draagt, dan ben je een schepper. Je bent geen slachtoffer. Je wordt niet door de omstandigheden omgeblazen; je schépt zelf de omstandigheden. Je daalt niet in de achting als iemand je haat en je stijgt ook niet in de achting als iemand van je houdt.

Je (eigen-)waarde wordt niet meer of minder doordat iemand anders van je houdt of je haat, of althans, dat zou niet het geval moeten zijn. Veel mensen krijgen een minderwaardigheidscomplex als ze denken dat een ander een lage dunk van hen heeft. We denken heel snel dat anderen ons niet erg geweldig vinden.

Als we de uitdrukking op iemands gezicht zien, dan denken we onmiddellijk: "O jee, wat heb ik nu weer fout gedaan?"

Waarom vragen we niet: "Wat betekent de uitdrukking op jouw gezicht?". Misschien is die persoon wel prettig verrast door jou en heeft hij juist een hoge dunk van je.

Zie je, wij houden er allemaal van slecht over onszelf te denken. We zijn er niet snel mee iets goeds over onszelf te denken.

We twijfelen aan onszelf. We houden niet van onszelf. We zijn niet echt in staat om met overtuiging te zeggen: "Ik ben een goed mens".

Waarom niet?

Grotendeels omdat we zo zijn opgevoed! Want als we van onszelf zeggen dat we goed zijn, dan zijn we hooghartig! En als we iets voor onszelf willen, dan zijn we egoïstisch.

Maar we hebben nu eenmaal deze ongelooflijke scheppingskracht in ons! We kunnen die kracht gebruiken om onszelf aardig te vinden, van anderen te houden, leuke dingen te doen voor onszelf en voor anderen.

Als we die kracht niet gebruiken om ermee te scheppen, wat worden we dan verondersteld ermee te doen?

Zoals jullie hier zitten, heeft bijna ieder van jullie de gewoonte om altijd maar klaar te staan voor anderen. Maar hoe snel sta je klaar voor jezelf? Wanneer kies je voor jezelf, zonder schuldgevoelens, uitsluitend en alleen om te genieten?

Hebben we niet al de mooie dingen van de aarde ontvangen om ervan te genieten? Onze lichamen, ons verstand, onze geest, de natuur, de hemel, alle mensen om ons heen. We hebben alles ontvangen zodat we gelukkig zouden zijn.

En zelfs als de wereld soms achteruit lijkt te gaan: wanneer jij het centrum van je wereld bent, dan kan het je niet raken. En als het je niet raakt, dán ben je in staat om iets eraan te doen. Dat is het doel van de kracht.

En je begint altijd bij je zelf.

Het eerste waar de meesten van ons mee zouden moeten beginnen, is ons lichaam leuk te vinden, ervan te houden. We houden niet van ons lichaam.

We zeggen: mijn haar is niet mooi; ik ben te dik; ik ben te dun; ik heb slechte tanden; ik heb te grote voeten. Ik weet niet wát we allemaal verzinnen, maar feit is, dat wij precies dát lichaam hebben ontvangen, dat bij ons past. We hebben allemaal precies het lichaam nodig dat we nu hebben. Te dik of te dun zijn, dat zijn tijdelijke waarden, maar de manier waarop je denkt, je geest, je ziel, dat is eeuwig. Dat heeft niets te maken met een cultuur of het land waar je leeft, en niets met de tijd waarin je leeft.

Tijd is maar relatief.

Dus misschien dat de wedergeboorte van deze groep ermee zou moeten beginnen een lange, intensieve blik op ons lichaam te werpen, op elk onderdeel ervan. Van je kruin tot je tenen. En daarna zeg je tegen jezelf dat je ieder stukje ervan graag hebt. Het doet er niet toe of je dat nog niet direct gelooft. Je lichaam moet eerst leren geloven, dat jij ervan houdt, omdat je op deze aarde leeft met dit lichaam. Je kunt er nu eenmaal niets aan doen: je hébt dat lichaam gewoon. En langzaam maar zeker zal je lichaam – en daardoor jij – zijn plaats vinden in je leven.

We zeggen vaak: een gezonde geest zorgt voor een gezond lichaam, maar misschien kun je het ook omdraaien: als je een gezond lichaam hebt, krijg je een gezonde geest. Welnu: hoe het exact is, maakt niet zoveel uit. Maar je moet begrijpen dat al deze zaken met elkaar verband houden.

Je geestelijk lichaam moet zich in het fysieke lichaam goed voelen; en je fysieke lichaam moet zich goed voelen met het geestelijke lichaam dat erin zit.

Ze horen bij elkaar. Waarom stoppen we er niet mee ze van elkaar te scheiden? Ze moeten in evenwicht zijn.

Als je jezelf leert kennen, je lichaam en je geest, dan kun je alles wat je geleerd hebt overbrengen aan anderen. Je kunt je kinderen leren van zichzelf te houden. Je kunt ze leren hoe ze zich op school kunnen gedragen als ze geplaagd worden. Je kunt ze leren hoe ze met haat kunnen omgaan. En je kunt ze leren voor zichzelf op te komen. Deze kinderen zullen als volwassenen dan heel veel anderen kunnen helpen.

Maar de grote les is dat alles altijd begint in je eigen hart.

Als jullie Kerstmis vieren, dan wordt dat gewoonlijk gedaan om de geboorte van Jezus te herdenken. De ware geboorte was echter de wederkomst van de liefde in de wereld. En dit bewustzijn werd "Christus" genoemd; de Christus in ieder van ons.

Als we zeggen, dat Christus in ons is, dan betekent dat niet persé Jezus, maar het staat voor de kracht van de liefde is in ons. De kracht van liefde is dezelfde kracht die mij hier vanavond gebracht heeft. En het is dezelfde kracht die jullie hier bracht. Dat brengt ons samen in harmonie. Maakt het iemand iets uit, wat er op dit moment ergens in de wereld gebeurt? Nee, want wij zijn iets anders aan het doen.

We zijn ermee bezig onszelf eens goed onder de loep te nemen. Vinden jullie jezelf nu egoïstisch? (Antwoord: "Nee"). Heel goed.

Ik hoop voor jullie allen, dat jullie in je leven tijd zullen vinden, of dat jullie tijd zullen maken, om dit steeds opnieuw te doen: jezelf onder de loep te blijven nemen. Als het je wens is om anderen te helpen, maak dan tijd voor jezelf.

Als het niet je wens is om anderen te helpen, dan is het nog steeds heel belangrijk om van jezelf te houden. Je kunt er niets aan doen dat je dan toch helpt, want wie jij bent, dat helpt anderen. Je aura wordt door anderen ervaren en als je aura gevuld is met liefde, dan zullen anderen daarvan kunnen genieten en erin kunnen delen.

Bij veel families in dit land wordt vanavond een surprise-avond gevierd. De mensen krijgen verrassingen, cadeautjes en gedichtjes en dit is een teken van liefde voor elkaar.

Jullie hebben een geschenk ontvangen in de vorm van een les. Ik hoop, dat jullie in staat zullen zijn heel veel met deze les te doen.

Hoewel het nog wat vroeg is, in jullie tijd gerekend, wil ik iedereen de mooiste Kerstmis wensen, gevuld met je nieuwe liefde.

Ik spreek de wens en de hoop uit dat ieder van jullie herboren moge worden.

Goede avond.

Kerstboodschap

Licht en Liefde –
2 december 1996

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent "oude, wijze man".

In jullie tijd nadert het Kerstfeest weer. Kerstmis wordt een "feest van licht" genoemd.

In eerste instantie wordt het zo genoemd omdat Christus het licht bracht op de aarde bij zijn

geboorte. Welk licht dan wel heeft hij gebracht?

Vanavond werd er eerst een korte Lichtmeditatie gedaan.

(Toelichting: het gaat hier om de Wereld-Lichtmeditatie die heel lang geleden is uitgezonden op een Duitse radiozender, op 31 december, 's nachts, tussen 00.00 en 01.00 uur. Deze meditatie wordt tot op de dag van vandaag op dat tijdstip door honderdduizenden mensen over de hele wereld gedaan. Als het je niet lukt op 31 december, dan kan deze meditatie ook gedaan worden op 1 januari tussen 12.00 en 13.00 uur.

De tekst van de meditatie wordt als bijlage achterin toegevoegd, pagina 251.)

De belangrijkste lichtbron die jullie kennen is de zon. En door het zonlicht hebben jullie ook het licht van de maan en de sterren.

Er is licht van lampen en van kaarsen, maar er is nog een ander licht. De zon bijvoorbeeld symboliseert eigenlijk het goddelijke licht.

Wat is licht? Stilte is niet alleen maar de afwezigheid van geluid en zo is licht niet alleen maar de afwezigheid van duister.

Licht is een energie. Net als al het andere bestaat licht uit energie, uit trilling en deze trilling kan verhoogd worden.

Er zijn grote geesten op de aarde geweest die dit licht allen op hun eigen manier hebben uitgezonden en uitgestraald.

De boodschap over het licht is dat iedereen dit licht kan uitzenden en uitstralen. Als je bedenkt dat energie en licht, dat het allemaal trilling is en dat jullie zelf opgebouwd zijn uit dezelfde trilling, dan begrijp je dat jij zelf ook die trillingen moet kunnen beheersen.

Mensen zijn geschapen als "heersers" over de aarde en alles wat daarmee samenhangt.

Dit betekent niet zozeer dat jullie mácht hebben over wat er gebeurt en tóch is het een bepaalde macht die jullie hebben, macht over de wijze waarop je met alles om gaat.

Maar er is macht en macht.

Over macht in de negatieve zin van het woord hoef ik jullie niet veel te vertellen.

Daarvan zien jullie genoeg voorbeelden in de wereld en het wordt "macht" genoemd terwijl het in wezen alleen maar een uiting van on-macht is.

In de getto's bijvoorbeeld, in de woonwijken waar bendes zijn, daar geldt het recht van de sterkste en die heeft dus de macht. En toch is dat geen macht maar onmacht.

En sterk zijn is niet alleen maar fysieke kracht.

Sterk zijn en macht hebben over dingen bevinden zich in het bewustzijn en in de kennis van alle dingen en vooral: in liefde voor alle dingen.

En liefde is wel de grootste kracht die er bestaat. Dat heb ik reeds vaker gezegd. De liefdeskracht is de grootste en daarmee kun je in wezen alles bereiken wat je wil: wat moeilijk is, wat belangrijk is, waar behoefte aan is.

Deze liefdeskracht wordt gebundeld wanneer er meerdere personen samen zijn met dezelfde intenties en dezelfde wensen.

Het gebruiken van de liefdesmacht wordt steeds versterkt door het aantal mensen dat dit in vol bewustzijn doet.

Zoals er verschillende soorten licht zijn, zo zijn er ook verschillende soorten liefde.

Er bestaat liefde tussen man en vrouw, de liefde tussen ouders en kinderen, tussen vrienden en vriendinnen, maar die liefde is maar een zwakke afspiegeling van de goddelijke liefde, de Al-liefde of de Agapé-liefde.

Deze liefde stijgt ver uit boven wat men op aarde onder liefde verstaat.

Er zijn verschillende gradaties en er is geen sprake van dat de ene soort liefde minder zou zijn dan de andere.

Maar wanneer men iets voor de wereld en voor anderen wil doen, dan moet men de bewúste liefde kennen, de Al-liefde.

Er zijn velen die onder liefde alleen maar de seksuele relatie tussen man en vrouw – of tussen mannen en mannen of tussen vrouwen en vrouwen – verstaan.

Er zijn velen die dit soort liefde veroordelen.

Maar mens, pas op! Niemand heeft het recht om te oordelen over een ander.

Zoals ik net zei, zijn er gradaties in liefde, in bewustzijn, in licht, in kennis, in ontwikkeling. Dat betekent dat degenen die op dat niveau zijn dáár ook iets van moeten leren.

Hoe zou men iemand kunnen veroordelen, alleen omdat hij aan het leren is? Je kunt een kind ook niet veroordelen omdat het naar school moet gaan om te leren rekenen.

En net zo min mogen volwassenen veroordeeld worden om wat ze doen.

Denk eraan, dat je niemand in de ziel kunt kijken. Datgene wat iemand naar buiten uitstraalt hoeft niet noodzakelijk overeen te stemmen met wie de persoon innerlijk in werkelijkheid is. Mensen bouwen een eigen uitstraling op, een afspiegeling van datgene wat ze willen dat de buitenwereld ziet.

Er zijn niet zoveel mensen op aarde die leven op een wijze, die anderen in staat stelt hen te zien zoals ze werkelijk zijn.

Degenen die uitsluitend en helemaal zichzelf zijn, zijn als het ware "transparant".

Het transparant zijn betekent dat die personen geen lagen, beschermingen, muren, rollenspellen of wat dan ook nodig hebben.

En als je die personen ziet, zijn ze wie ze zijn. Ze "zijn".

Maar voor een groot deel, zo niet het grootste deel van de mensen geldt dat ze allerlei lagen om zich heen hebben.

In eerste instantie worden die lagen vaak opgebouwd als bescherming. Later wordt het een deel van de persoonlijkheid zonder dat men zich ervan bewust is, dat het eigenlijk alleen maar een mechanisme was, iets wat men een tijdje nodig had, maar wat nu niet meer nodig is.

Maar vervolgens zit men eenmaal in dat patroon en men gaat op die manier verder.

En er komen steeds nieuwe lagen bij.

Wanneer het licht dan eindelijk begint door te dringen, het licht van liefde en het licht van bewustzijn, dan wordt het hard werken, want dan moet men gaan werken aan het afbreken van al die muren die men om zich heen had opgebouwd.

En dat is dan een moeizaam werk, want men herinnert zich niet vaak niet eens meer waarom men die muren heeft. Soms wéét men niet eens dat men muren heeft.

Maar het licht dringt door tot in het kleinste deeltje van iedere persoon.

De trilling van licht is de trilling van liefde, is de trilling van het "zijn".

De trilling van licht brengt helderheid, brengt inzicht, brengt kracht en energie. Maar eerst en vooral brengt het zélfkennis. Er is geen enkele manier waarop je het licht zou kunnen beheersen, wanneer je geen zelfkennis hebt.

Niemand heeft macht over het licht of over de kracht van de liefde, die niet heeft geleerd zichzelf te beheersen en te kennen en lief te hebben.

Sla je jezelf over, dan heb je de basisbeginselen niet in de hand. Heb je de basisbeginselen niet, dan heb je niets.

Er is geen tijd verbonden aan het leren over je zelf. En elke stap die je dichterbij je zelf brengt, brengt je dichterbij het licht, brengt je dichterbij een volledig bewustzijn. Volledig bewustzijn heeft te maken met het erkennen van de eenheid van alle dingen. Alle dingen zijn één, omdat ze in essentie bestaan uit hetzelfde: uit licht, uit trilling.

Het is daarom belangrijk dat er dag en nacht is. De nacht is voor introspectie, voor het innerlijke schouwen, het uitrusten van het lichaam, het tot zichzelf komen, het terugkeren naar de eigen energie. Maar de dag is belangrijk omdat hij gevuld is met licht, ook op donkere dagen en zelfs wanneer je de zon niet ziet. Het licht geeft leven en is er altijd.

Mensen die niet in het licht komen, mensen die geen licht ontvangen, zullen fysiek lijden. Ze krijgen niet genoeg kracht binnen.

Een heel belangrijk onderdeel van ontwikkeling van het mens-zijn, van het gezond-zijn en van het gelukkig-zijn heeft te maken met de openstelling voor het licht. En dan bedoel ik: álle soorten licht. Het lichaam heeft het daglicht nodig en de geest heeft het goddelijke licht nodig.

Jullie zijn nu bij elkaar om hopelijk een beetje van het goddelijke licht te ontvangen.

Hoewel ik het persoonlijk "goddelijk" noem, is dat alleen maar voor het gemak, want ik ben mij ervan bewust dat ieder zijn eigen uitdrukking, zijn eigen benaming ervoor gebruikt.

De een zal goddelijk licht zeggen, de ander universeel licht, nog iemand anders zegt: de lichtbron, een oerkracht en zo zijn er nog wel meer uitdrukkingen. Maar in wezen bedoelen we hetzelfde.

Als ik zeg: "goddelijk licht", bedoel ik het hoogste wat er bestaat, hóe dat door anderen ook genoemd mag worden. En het is van belang om dat licht in je leven te hebben.

Het licht heb je níet door gedwongen kerkbezoek, door gedwongen religie of wat dan ook. Het licht krijg je door ontdekkingen: van je zelf of in je zelf en van of in anderen en daardoor van de essentiële kracht die overal in aanwezig is, het licht dat alles en iedereen doordringt.

Hoe meer je je ervan bewust wordt dat alles uit trilling en licht bestaat, hoe voller en rijker je leven wordt.

Maar begin met jezelf te zien als één met alles. Jij bent uit dezelfde substantie opgebouwd als al die anderen.

Haal jezelf niet naar beneden door gedachten die alleen maar te maken hebben met maatschappij en cultuur. Over honderd jaar zijn die gedachten totaal anders en honderd jaar geleden waren ze óók anders.

Maatschappij en cultuur komen op en verdwijnen weer. Maar mens, geest en ziel zijn eeuwig in ontwikkeling en dat is blijvend.

Het licht kunnen beheersen, liefde kunnen gebruiken, betekent dat je met je gedachten bewust dingen tot stand kunt brengen. Toen Jezus de grote massa mensen moest voeden, kon hij het eten vermenigvuldigen totdat er genoeg was voor die duizenden mensen en er zelfs nog een heleboel over was. Hij wist hoe hij die macht kon gebruiken.

Maar hij zei tevens: Al deze dingen zullen jullie ook kunnen en nog meer. Het betekent dat wij allen diezelfde macht hebben en leren die macht te gebruiken begint met kleine dingen, met het tot stand brengen van dingen in je eigen huiselijke kring. Later wordt dat in grotere kring en steeds in wat grotere kringen.

Omdat je mens bent en zó bent geschapen – je bestaat in essentie uit licht – daarom is ook die kennis in je aanwezig hoe je dit kunt gebruiken. Er is geen tijd gebonden aan dit leerproces. Denk niet: ik heb al een bepaalde leeftijd en nu heb ik vele jaren verloren omdat ik het niet wist.... Niemand heeft ooit tijd verloren!

Op het moment dat je je bewust wordt, dan is alle kwaliteit, alle kennis aanwezig die jij moet hebben.

Alles wat ervóór geweest is, was noodzakelijk ter voorbereiding.

En die voorbereiding is voor iedereen anders. Terwijl je niets hoeft te weten van geestelijke zaken, groei je innerlijk toch naar een bepaald punt toe.

Nogmaals: hoe lang het duurt is niet belangrijk, maar de kwaliteit van wat je weet, de intentie waarmee je dingen doet, dát is het belangrijkste.

Met Kerstmis zijn jullie meer genegen iets voor anderen te doen.

Het is de tijd waarop via de communicatiekanalen zoals radio en TV grote campagnes worden gestart om ergens mensen te helpen. Dat is prima. Maar kan dat nou alleen met Kerstmis? De mens wordt aangesproken op zijn medeleven en Kerstmis is daar een zeer goede tijd voor.

Maar zoals ik in vroegere boodschappen al aangehaald heb: Kerstmis is iets wat je iedere dag kunt hebben. Het hangt er maar van af hoe de mensheid met die dingen omgaat.

Medeleven is niet iets wat alleen maar plaatsvindt met Kerstmis. Medeleven is er altijd, dag en nacht.

Let erop dat ik het heb over mede-léven.

Er is jullie allemaal al vaker gezegd dat er een groot verschil is tussen mee-léven en mee-líjden. Lijd niet mee met anderen. Dat is niet je taak. En bovendien: je helpt er anderen niet mee, evenmin als jezelf.

Maar meeléven kan wonderen verrichten. Dus leef mee, en vergeet in dat proces jezelf niet.

Je bewust worden van het licht begint bij jezelf. De basis en het uitgangspunt ben jij zelf! En de liefde is de kracht die achter alles staat. Alle dingen die gedaan worden met liefde hebben grote macht.

Er kan ongelooflijk veel bereikt worden met liefde.

En dat is wat ik jullie allen wens: LICHT en LIEFDE. Voor deze Kerstmis licht en liefde, maar ook voor de tijd daarna.

En wanneer jullie om je heen zullen kijken in het komende jaar en jullie zien wat er allemaal "mis" gaat in de wereld, denk dan aan deze boodschap: licht en liefde. Stuur licht en liefde. Wanneer je dat bewust doet, dan helpt het.

Niemand wordt geholpen wanneer jij hier uit medelijden met die arme mensen mee zit te huilen.

Maar ze worden wél gesterkt als jij je bewust bent dat je licht en liefde kunt sturen. Stuur dat dan bewust en laat het daarna los.

Wanneer je iemand iets gegeven hebt, ga dan niet telkens kijken of ze er wel goed mee omgaan, want dat is je taak niet.

Het géven was op dat moment jouw taak en daarbij blijft het. Eens gegeven blijft gegeven, of het nu om energie gaat of om andere dingen.

Ik hoop dat jullie allen iets doen met deze boodschap, dat je ervan leert en dat je de kracht en de energie leert gebruiken.

Ik wens jullie allen nogmaals licht en liefde.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Eenheid –
22 december 1997

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent "oude, wijze man".

Goede avond allemaal. Mijn naam is Shanoré, hetgeen betekent "oude, wijze man".

Dat is niet mijn werkelijke naam, maar voor ons zijn namen niet belangrijk.

Een naam gebruiken wij, zodat het gemakkelijker is voor jullie om ons aan te spreken.

Zoals ik heb begrepen is dit voor de meesten van jullie nog een nieuwe materie (trance), maar zoals je ziet is het helemaal niet akelig. Jullie hoeven niet bang te zijn. Er wordt hier niet "getrompetterd", er worden geen "lichtjes plotseling aangestoken of uitgeblazen". Het is een gewoon gesprek dat vanavond gevoerd wordt en er is beslist niets om bang voor te zijn, tenzij je eigen angst.

Ik wil het vanavond met jullie hebben over eenheid, over ware eenheid. Ieder van ons heeft zijn eigen idee over God, de Schepper, de Universele Kracht, de Oerbron of hoe men dat ook noemen wil. Voor het gemak noemen wij het "God", maar laten we ervan uitgaan dat we allemaal hetzelfde bedoelen.

In het begin was er een Scheppende Energie, die wij God noemen.

En God begon met het scheppen van dingen. Maar alle dingen waren toen één met de Schepper. Alles wat Hij schiep was Zichzelf. In alle dingen die God geschapen heeft, zag Hij zichzelf terug. Alles werd uitgestraald vanuit de Bron en alles kwam er ook weer terug. En tot die tijd was er ook eenheid in alles.

Toen Hij de mens schiep, schiep hij deze met vrije wil en vrije gedachten, niet als objecten die alleen maar kunnen bewegen door Gods hand of die alleen maar bestaan "bij de gratie van ..."

Hij schiep mensen met een volledig vrije wil, zodat ze alles konden doen en zeggen en denken wat in hen opkwam. En Hij schiep de mens precies zoals alle andere dingen.

Hij zag zichzelf daarin terug. En de mensen waren deel van Hem.

Maar de vrijheid van de mensen gaf hen tevens de mogelijkheid de scheiding aan te brengen tussen God en zichzelf, want de mens zag niet God in zichzelf weerspiegeld. God in zichzelf weerspiegeld zien is nu precies wat ware eenheid is.

God ziet zichzelf in elk van ons, en in elke plant en in elk dier en in elk mineraal en in alles wat bestaat.

Wij zien God niet terug in ons zelf of in anderen.

En toch is dat een van de taken die wij hebben op aarde: om die eenheid terug te vinden. We hebben het idee van scheiding zelf gemaakt. Wij denken dat God een Schepper is die ver van ons afstaat en die de macht heeft om oorlogen te creëren en ze weer te doen stoppen, om regen te brengen of droogte, ziekte of gezondheid, leven of dood.

Met name vinden wij dat God verkeerde dingen doet. Zolang we het heel goed hebben denken wij niet aan God, maar o wee, als er ook maar iets tegen zit. Dan hebben *wij* het niet gedaan, nee, dan heeft Gód het gedaan.

Maar het is niet Gods wil dat er oorlogen zijn, het is niet Gods wil dat kinderen sterven, het is niet Gods wil dat er ziektes bestaan. Het is niet Gods wil dat er rampen over de aarde komen – en ga zomaar door.

Alles wat gebeurd heeft te maken met onze eigen evolutie, met onze eigen ontwikkeling. Wij, als mensen, creëren onze schepping en onze omstandigheden.

In vroegere boodschappen heb ik wel eens aangegeven dat een oorlog begint bij jezelf, in je eigen huisgezin, in het feit dat je bv. jaloers bent omdat je broer wat meer heeft dan jij, althans, je dénkt dat hij wat meer heeft dan jij.

We vechten om wie het grootste stuk taart krijgt en we tellen de stukken speelgoed die we krijgen, of de een niet meer krijgt dan de ander en zo vergeten we dat we allemaal even veel waard zijn.

We vergeten dat we allemaal één zijn. Die eenheid vinden wij terug in de hele wereld, als we goed om ons heen kijken.

Wáár moeten we dan kijken? En hoe paradoxaal dat ook klinkt: we moeten kijken naar de tegenstellingen.

We leven in paren van tegenstellingen: licht en donker, wit en zwart, binnen en buiten. Al die tegenstellingen bestáán alleen maar dankzij elkaar. Er is geen licht zonder het donker. Dit betekent dat ze in wezen één zijn. Ze zijn één, maar wij hebben dat niet ontdekt.

Eenvoudigweg zou je kunnen zeggen: er is wit en er is zwart en datgene wat hun één zou kunnen maken is misschien wel grijs, want daar vinden we zowel wit als zwart in terug.

Er is de dag en de nacht en tegen de tijd dat de zon begint op te komen of als ze begint onder te gaan, dan heb je de verbinding tussen die twee. Alles is altijd één.

Wij zijn allen geschapen als deel van God, als kind van God. We zijn allen één, hoewel we er allen anders uitzien en hoewel we allen andere ideeën hebben, andere karakters en noem maar op.

Als je naar je eigen lichaam kijkt, dan heb je daar een heel aantal onderdelen. Je hebt vingers en armen en benen, je hebt je organen, je oren en je ogen, het zijn allemaal delen van jezelf.

Het zijn zoveel verschillende dingen en je kunt het aantal cellen waaruit je bestaat niet eens tellen, en tóch vormt het één. Het vormt "jij". Al die dingen samen vormen "jij".

Als je kinderen krijgt of je hebt al kinderen, dan heb je ook al lang gezien dat die allemaal helemaal verschillend zijn, nog afgezien van het feit dat ze bijvoorbeeld een verschillende kleur haren hebben, een huid die verschillend reageert, een rustig karakter of een opvliegend karakter. En daarnaast is de individualiteit van elk kind uniek. Geen enkel kind kan vergeleken worden met een ander.

Ze zijn allemaal verschillend. En tóch zijn ze delen van jou. De een heeft een heel blanke huid met sproeten, kan niet in de zon komen en de ander hoeft de zon maar te ruiken of de huid wordt helemaal bruin.

Het zijn twee verschillende kinderen en toch komen ze van jou.

Als je dat nou in het groteré geheel bekijkt, dan zie je dat er zwarte mensen zijn, de zogenaamde rode mensen, gele mensen en laten we beslist niet vergeten het blanke ras waar we allemaal zo geweldig trots op zijn....

En tóch is er geen enkel verschil. Er is geen enkel verschil tussen ons omdat wij allemaal kinderen van diezelfde Vader zijn. Elk lichaam bestaat uit dezelfde onderdelen: vingers, handen en armen, oren, organen en noem maar op. En elk lichaam heeft rood bloed. En allemaal willen we eigenlijk maar één ding en dat is gelukkig worden. Zolang we echter niet kunnen zien, dat alle dingen één zijn, zullen we nooit het ware geluk leren kennen.

Gelukkig brandt er in ons, in ieder van ons, een licht en dit licht geeft ons telkens signalen. Het laat ons reageren op de misstanden in de wereld.

In jullie eigen wereld zijn er onlangs heel veel doden gevallen op heel veel manieren, maar het is duidelijk, dat de mens het niet meer zomaar allemaal pikt.

(Toelichting: o.a. 2500 doden bij een aardbeving in Noordoost-Iran van 7.1 op de Schaal van Richter; Prinses Diana komt om het leven bij een ongeval; de zanger John Denver komt om het leven bij een vliegtuigongeval; een jongeman wordt door vier anderen doodgeschoot omdat hij iets zegt over hun wangedrag.)

Als we het alleen maar hebben over enkele mensen die onlangs zijn doodgeschoot bijvoorbeeld, daar zijn heel wat mensen tegenin gegaan, tegen in opstand gekomen. Het is het licht in elk van ons dat ons doet reageren op dingen die we heel lang oogluikend hebben toegelaten.

Er zijn velen die zich keren tegen discriminatie, tegen agressie en tegen veel dingen die niet kloppen en dat is goed. Maar men moet ook niet weer in het andere uiteinde vervallen.

In alles wat we doen moeten we een middenweg zoeken. Het middenpad is eigenlijk de juiste weg.

Het middenpad is een combinatie van zowel het een als het ander en dan zijn we weer terug bij de eenheid.

De ene extreme zwabbert van links naar rechts en de andere extreme doet dat ook, maar steeds kruisen ze daardoor het middenpad.

Het middenpad is de enige constante. Die is één en die leidt recht naar het doel, maar wij allen hebben de vrijheid om van het pad af te wijken.

Die vrijheid hebben we zodat we fouten kunnen maken. Fouten zijn bedoeld om van te leren.

Ze zijn niet bedoeld om gezien te worden als zonden die we met ons mee moeten dragen, waar we enorm onder moeten lijden.

Fouten brengen ons inzicht in onszelf. Inzicht in jezelf brengt vanzelfsprekend inzicht in anderen.

Als je begrijpt waarom je zelf dingen doet, dan is het logisch dat je ook begrijpt waarom anderen dat doen.

Als je van jezelf aanvaardt dat je fouten maakt, dan zul je ook aanvaarden dat anderen fouten maken. Dan zul je ermee ophouden anderen van alles kwalijk te nemen. Daar schiet niemand iets mee op. Dus begrip voor jezelf is begrip voor de ander en die ander is een deel van jou en samen zijn jullie deel van God.

Wij kunnen helemaal niet zonder elkaar, niet zonder elkaar en niet zonder de rest van de wereld. Als we de plantenwereld bijvoorbeeld eens bekijken, dan heeft het weinig zin om ergens één bloempje neer te zetten. Het zal na verloop van sterven en er blijft niets van over.

Er zijn andere planten nodig om die ene plant voort te laten leven. Er zijn andere planten nodig zodat er stuifmeel kan worden doorgegeven van de ene plant naar de andere, zodat de ene plant bevrucht kan worden door de andere, er zijn vogels voor nodig, er zijn insecten voor nodig.

Het een kan niet zonder het ander.

En net zomin kan een van ons zonder de anderen.

Als je helemaal alleen was op de wereld, dan zou dat een heel eenzame bedoening zijn. Wat zou je dan hier moeten doen? Met wie zou je gelukkig zijn? Van wie zou je leren? Met wie zou je op weg zijn?

Het is belangrijk dat we trachten te zien dat we allemaal bij elkaar horen.

Zie elkaar minder als mannen en vrouwen, als wit en zwart, als ouders en kinderen, maar zie elkaar meer als mensen, individuen, geesten die allemaal een lichaam aangemeten gekregen hebben om op aarde iets te leren.

De eenheid vinden we ook terug in ons aardse bestaan in het feit dat we lichaam en geest zijn. Er bestaat geen lichaam zonder “belevendigd” te zijn door de geest. En een geest kan op aarde zijn lessen niet leren als hij op aarde geen lichaam heeft. Ze zijn van elkaar afhankelijk, ze houden elkaar in evenwicht, ze zijn twee en toch één. Begrijpen jullie dat?

Uiteindelijk is het de bedoeling dat we leren dat we één zijn met de Goddelijke Energie. Door onze cultuur, door de maatschappij, door de religies, zijn wij vaak heel ver verwijderd geraakt van wat God in werkelijkheid ís. De scheiding is daardoor hoe langer hoe groter geworden.

Maar de wereld evolueert. De wereld evolueert in bewustzijn en ons bewustzijn groeit zodanig dat we begrijpen dat er méér moet zijn dan wat het oog waarneemt, dat er meer moet zijn en dat er ook meer ís. Langzamerhand leren wij: datgene wat er ís, bestaat niet buiten ons, het bestaat ín ons.

De Goddelijke Wet zegt: als het in één ding aanwezig is, dan is het alleen maar Goddelijk als het overal in aanwezig is. Dat wil zeggen: als ík begrijp dat God in mij aanwezig is, dat ik deel van God ben, dan kan het niet anders of het geldt ook voor jullie allen.

En het geldt voor de stoel waarop ik zit; en het geldt voor de vogels en de bomen, het geldt voor de vissen in de zee. Het een kan niet zonder het ander. God is overal in aanwezig en er is niets buiten God. Er bestaat niets buiten God.

Het is onze taak te ontdekken dat God in ons woont en het is onze taak te leren hoe wij daarmee moeten omgaan en wat wij met die wetenschap kunnen doen.

En de eerste stap daartoe is te beseffen dat God en jij één zijn. Oefen je erin die eenheid te voelen, te ervaren en maak het niet zo moeilijk allemaal.

Mijn uitgangspunt is altijd geweest dat alle dingen eenvoudig zijn. Wij mensen maken ze moeilijk.

Maar Goddelijke dingen zijn nooit moeilijk, ze zijn altijd eenvoudig. Ze liggen vlak voor je voeten, als je er maar naar kijkt.

Oefenen betekent: je komt iemand tegen in wie je een tegenzin hebt. Oefen je erin eenheid met die persoon te ervaren. Het is namelijk heel gemakkelijk eenheid te ervaren bij iemand met wie jij je op je gemak voelt: met je kinderen of met je partner, je vriendin, je zus of noem maar op. Maar het is veel moeilijker om dat te doen met iemand die niet op dezelfde golflengte zit. En juist daarin zit de les en de erkenning van het een-zijn. Er zijn altijd dingen in die ander die je van jezelf herkent. Zodra je ze herkent kun je ze aanvaarden en op dat moment kun je ook die eenheid ervaren.

Wij, of liever gezegd: ons lichaam, is opgebouwd uit cellen. Dat geldt voor de lichamen van bomen, vogels, vissen, planten, mensen, stenen en noem maar op.

We zijn allemaal opgebouwd uit hetzelfde materiaal en elk deeltje bevat God in zich.

Elk celletje, dat wij niet eens met het blote oog kunnen waarnemen, bevat God in zich.

Als je jezelf eens bekijkt, hoeveel "God" is er dan in jou aanwezig? En dat is alleen nog maar je lichaam.

Natuurlijk is God ook in onze geest aanwezig en daar is het zeker ook veel duidelijker te merken, door de manier waarop we met anderen omgaan, de manier waarop we denken, de manier waarop we handelen.

Zijn we constructief of destructief? Positief of negatief?

Het betekent dat je goed moet kijken naar alles, als je de eenheid met alles wilt kunnen ervaren. Het is het moeilijkste en tegelijk het gemakkelijkste wat er is. We zijn allemaal zó geschapen. We horen bij elkaar.

Op dit moment is al jullie aandacht gericht op mijn woorden. Dus op dit moment ervaren jullie eenheid, maar dat beseffen jullie niet eens. En tóch is het eenheid. Jullie zitten allemaal op dezelfde golflengte en allemaal willen jullie leren.

Dàt is een-zijn. En zó gemakkelijk is het!

Het doel van deze boodschap is mensen terug de wereld in te sturen met een ander idee over dingen, in dit geval om het idee van eenheid mee te nemen.

Als jullie in de praktijk gaan oefenen en je ervaart die eenheid werkelijk in eenvoudige dingen, dan zul je ook weer de eenheid met God ervaren.

En dàt is onze weg.

Het is mijn wens en mijn hoop dat jullie slagen zullen in alles wat jullie je voornemen.

Ik wens jullie toe dat jullie die eenheid ook zullen vinden.

De eenheid maakt gelukkig.

De eenheid brengt je terug tot de kern van alles, tot het ware licht, tot God.

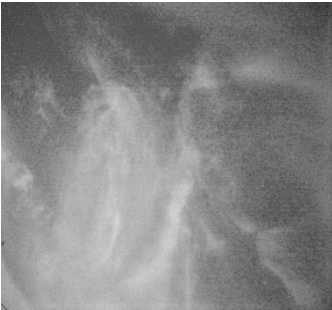
Sjaloom.

Kerstboodschap

Bedoeling – Intentie –
15 december 1998

Goede avond allemaal.

Mijn naam is Ben-ji.

Mijn boodschap voor deze Kerstmis gaat voor een deel over het verschil tussen "bedoeling" en "intentie".

Allereerst liggen "bedoelingen" meer op het fysieke, materiële vlak, terwijl "intenties" meer op het spirituele vlak liggen.

Er wordt vaak gezegd: "Dat bedoelde ik niet zo" of "Dat was de bedoeling niet". Daaruit kun je reeds zien dat bedoelingen op een meer onbewust vlak liggen, terwijl intenties veel bewuster zijn.

Stel: je steekt een kaars aan voor iemand die overgegaan is of je zet bloemen neer voor hem/haar, dan doe je dat met een specifieke intentie en dat gebeurt dus bewust.

Ook bij het "helpen" van mensen is er verschil tussen bedoelingen en intenties. Velen hoor je zeggen: "Dat doe ik met de bedoeling om die of die te helpen".

In dergelijke gevallen is het echter vaak zo, dat men dit doet voor zichzelf: misschien om te laten zien dat men goede daden doet en dat men altijd klaar staat voor anderen of misschien omdat men zich zelf meestal beter voelt als men anderen gaat helpen.

Maar hoewel dat goed "bedoeld" is, is het toch niet echt de goede manier.

Wanneer men werkt vanuit goede bedoelingen is vaak ook een wederdienst belangrijk en vooral de verwachtingen betreffende het resultaat tellen dan mee.

Wanneer men echter de "intentie" heeft om te helpen, is het resultaat niet belangrijk, noch de verwachtingen die men zelf heeft. De helpende voelt zich noch beter door het helpen van anderen, noch slechter door dat niet te doen. Het gaat er uitsluitend om dat men vanuit een intentie werkt en dan ligt alles op een hoger niveau.

Leer dus intenties te hebben.

Het werken vanuit een intentie heeft ook te maken met "positief denken". Ik versta onder positief denken een opbouwend, constructief iets.

Gedachten zijn belangrijk en het is al lang bekend dat zowel gedachten, als woorden als daden gevolgen hebben. Momenteel krijgen jullie via de media veel informatie over oorlogen en rampen die zich in de wereld voordoen.

(Toelichting: Een windhoos richt aanzienlijke schade aan langs de Britse en Franse kust. In Frans-Vlaanderen wordt zelfs een heel dorp weggeblazen; een aardbeving van 6.6 op de schaal van Richter maakt in het noorden van Afghanistan meer dan 5000 slachtoffers.

En in de Thurston High School in Springfield (Oregon) schiet een jongeman twee leerlingen dood en verwondt er 25 andere leerlingen, nadat hij thuis zijn ouders eerst vermoordde; een Tsunami, gegenereerd door een onderzeese aardbeving, vernielt 10 dorpen en doodt 1500 mensen in Papoea-Nieuw-Guinea; bij een autobomaanslag in Noord-Ierland van het Real IRA komen 29 mensen om en raken er meer dan 200 anderen gewond.)

Het lijkt steeds meer te worden, maar door goede intenties en positief denken kan ongelooflijk veel veranderd of getransformeerd worden en dat is ook al gebeurd. Sommigen van jullie hebben in de afgelopen periode meerdere malen kracht uitgezonden naar de wereld, naar de kosmos. Deze bewust uitgezonden kracht straalt ver uit en brengt energie. Het resultaat daarvan is b.v. dat iemand ergens ver weg de kracht vindt om zijn verwoeste huis weer op te bouwen; of iemand krijgt genoeg kracht om een vredesproces positief te beïnvloeden.

En vergis je niet: het is veel moeilijker om vrede te scheppen dan om oorlog te voeren.

Er is moed en liefde voor nodig om harmonie te brengen.

De bewust uitgezonden, wijd uitstralende energie – door bewuste intenties – brengt harmonie en vrede in de geest en de harten van de mensen.

Deze tijd waarin jullie leven is een tijd van zeer vele en grote veranderingen.

Het jaar 1999 komt in race-tempo naderbij, maar ook het jaar 2000 nadert met rasse schreden. Velen hebben angst voor een eventuele vernietiging van de aarde. Wees daar niet bang voor. Niet de aarde wordt vernietigd, maar het denken van de mens zal worden getransformeerd.

Natuurlijk gebeuren er altijd wel rampen en op sommige momenten misschien wel eens meer dan normaal, maar zoiets als de vernietiging van de aarde – áls dat al de bedoeling zou zijn – kan nooit plaatsvinden op één klein momentje in de eeuwigheid. Daar gaan misschien wel miljoenen jaren overheen. 1999 en 2000 zijn maar cijfers, het zijn maar getallen, niets meer en niets minder.

Het denken van de mens is van belang. Veel is al veranderd en deze trend van bewustwording zal zich doorzetten. Denk er aan dat je geest bent. De geest is onsterfelijk. Er bestaat niets dat de geest ooit zou kunnen doden. De geest is eeuwig.

Mag ik dan hiermee eindigen en jullie allen heel fijne kerstdagen wensen en een gelukkige, onbezorgde toekomst.

Ben-Ji

Kerstboodschap

Vreemdelingen op de Aarde –
13 december 1999

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Zo tegen het einde van elk aards jaar wordt er gewoonlijk een boodschap doorgegeven, die vooral betrekking heeft op spirituele groei, begrip en inzicht.

Voor degenen die nu op aarde in een fysiek lichaam verblijven, is dit een zeer spannende tijd.

Het jaartal dat nog slechts enkele weken verwijderd is, dat is het jaartal 2000!

Het is niet alleen een overgang van de ene eeuw naar de andere, maar ook een overgang van het ene millennium naar het andere. Dat lijkt zeer speciaal. Maar van hieruit gezien is het niets aparts, want diverse miljoenen jaren op aarde vormen niet meer dan een fractie van een seconde op het horloge van de eeuwigheid.

En als je goed om je heen kijkt is het zelfs op aarde niet overal van belang, want diverse volkeren op aarde hanteren ook weer diverse jaartallen.

Het jaar 2000 is alleen maar voor een deel van de mensheid het jaar 2000.

Wát gebeurt er nu eigenlijk precies?

Aan het begin van mijn boodschap had ik het over spirituele groei, begrip en inzicht en automatisch daarmee samenhangend: acceptatie.

Het nieuwe tijdperk (het Aquariustijdperk) is al een tijd geleden begonnen, want zoiets gaat niet van de ene dag op de andere, zoals bij een jaarwisseling bijvoorbeeld het geval is.

Dit tijdperk volgt het Vissentijdperk op. Daarin waren vooral gevoelens en emoties en rituelen belangrijk.

In de nieuwe tijd zullen mensen niet langer afhankelijk zijn (en zich niet langer afhankelijk opstellen) van bv. de “religieuze overheid”. Deze “overheid” heeft bepaalde gedragsregels vastgesteld om op die manier macht te verkrijgen en die ook te behouden.

Gelijktijdig is er door die overheid een boodschap verder gegeven, zij het met weglatingen, diverse foute vertalingen (al dan niet bewust gemaakt), toevoegingen etc.

Door de openheid die in de laatste decennia ontstaan is, zijn mensen vragen gaan stellen en ze zijn er zodoende achter gekomen dat heel veel dingen niet kloppen. Langzamerhand is er een afscheidingsproces begonnen, hetgeen vooral inhield dat de kerken leegliepen.

Dit loslaten van iets waarmee je zo vergroeid bent is niet altijd even gemakkelijk. Alle regels houden namelijk tegelijkertijd een bepaalde zekerheid in en die zekerheid moet je loslaten voor iets wat je niet kent, iets waarvan je geen weet hebt.

Je bent daarna zelf verantwoordelijk en je kunt niet meer terugvallen op de oude zekerheden.

Dat proces heeft zich voortgezet en heel langzamerhand wordt duidelijk welke kant het opgaat en welk doel het heeft.

Men zal in de nieuwe tijd meer verantwoordelijkheid voor zichzelf (moeten) gaan nemen.

Men zal keuzes (moeten) gaan maken op grond van wat men zelf denkt en voelt; men zal keuzes gaan maken op grond van spirituele inzichten in plaats van op grond van de maatschappelijke gedragsregels.

Men zal een veel hoger punt van aanvaarding/acceptatie bereiken ten aanzien van alles wat leeft.

Op dit moment is er een tendens van agressie, van onbegrip, van niet-aanvaarding en van afweer tegen “vreemdelingen”. Ik zou jullie willen vragen: wie of wat is eigenlijk een “vreemdeling”? Over wie hebben jullie het over als je spreekt over vreemdelingen?

Iemand van een andere huidskleur?

Iemand van een ander ras?

Iemand uit een ander land of uit een andere stad?

Een vrouw? Een man?

Mijn antwoord is eigenlijk heel eenvoudig:

voor Moeder Aarde zijn jullie allemaal vreemdelingen!

De aarde maakt deel uit van de gehele kosmos en is niemands "bezit".

Zelfs al hebben jullie hekken gebouwd, zelfs al hebben jullie het ene land zus en het andere land zo benoemd, zelfs al hebben jullie grenzen getrokken en zeggen jullie: dit stuk is van mij en dat stuk is van jou: geen enkel stuk van de aarde is het bezit van wie dan ook.

Jullie mogen er wel wonen en jullie mogen allemaal gebruik ervan maken, maar voor Moeder Aarde zijn jullie allemaal vreemdelingen, of.....niemand is een vreemdeling en we zijn allemaal kinderen van Moeder Aarde?

Hoe je het ook bekijkt: er is geen verschil.

Jullie en wij zijn allen gelijk.

De nieuwe tijd zal leiden tot meer spirituele ontwikkeling en daarmee samenhangend tot begrip en acceptatie.

Laat je niet meer afleiden door uiterlijkheden.

Kijk er doorheen naar de Waarheid binnenin.

Mag ik jullie allen dan heel fijne feestdagen toewensen en vrede voor allen!

Sjaloom.

Kerstboodschap

De Mens – Medeschepper –
22 december 2000

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Op aarde is het jaar 2000 bijna voorbij.

Voor zeer velen heeft dit jaar niet het geluk gebracht waarop zij gehoopt hadden en evenmin heeft het voor zeer velen de ellende gebracht die zij

verwacht hadden. Die hoop en verwachtingen waren natuurlijk niet vreemd.

Jullie leven in een tijd waarin méér lijkt te gebeuren dan ooit.

De ontwikkelingen in de maatschappij en de evolutie van de mensheid gaan met rasse schreden vooruit en alles lijkt alleen maar sneller te gaan.

Het jaartal “2000” is – zoals eerder gezegd – alleen maar een jaartal.

In de eeuwigheid is het bijna minder dan niets. Wat zijn tweeduizend jaar, vergeleken met de miljoenen jaren, dat de aarde al bestaat?

Maar in de korte tijdsspanne van het menselijke leven lijken tweeduizend jaar een eeuwigheid. Zo zie je maar: tijd is altijd relatief.

Spiritueel gezien is er in dit jaar veel gebeurd. Denk er hierbij aan dat “spiritualiteit” groeit of achteruit gaat, al naargelang de reactie van de hele mensheid op de gebeurtenissen die op de aardbol plaatsvinden. Wees je er daarbij van bewust, dat niet de gebeurtenissen op zichzelf zorgen voor groei of achteruitgang. Zij zijn alleen maar de “aanleiding tot”.

De manier waarop de mens reageert is doorslaggevend. En die reacties kunnen nogal eens behoorlijk ver uiteen lopen, van de diepste wanhoop tot het grootst mogelijke vertrouwen.

Of het afgelopen jaar “goed” dan wel “minder goed” is geweest, kan ieder alleen maar voor zichzelf bepalen. Daarvoor is het nodig dat men eerlijk en vooral objectief kijkt naar wat zich heeft voorgedaan tijdens die periode en objectiviteit is soms moeilijk. De mens is genegen te kijken naar wat hem het beste uitkomt, eerder dan te kijken naar de diepere waarheden die erop wachten ontdekt te worden, maar die meestal moeilijker te accepteren zijn.

Om zaken goed te kunnen beoordelen is het nodig dat men de betreffende situaties vanaf het “moment van oorzaak” gaat bekijken.

Dat wil zeggen: níet vanaf het moment dat iets door de mens wordt waargenomen, want dan is het al een gevolg en geen oorzaak meer.

Als men bijvoorbeeld een ruzie wil bekijken, dan is die ruzie een gevolg.

De oorzaak ervan ligt bij zaken die langer geleden plaatsvonden, soms al veel langer geleden. En als je zo ver terug kunt kijken, laat je waarnemingsvermogen dan met name rusten op je eigen verantwoordelijkheid daarin.

Wees je bewust ervan dat de mens gewoonlijk niet alleen maar een “slachtoffer” is, maar medeschepper van de oorzaken.

Het woord “scheppen” is hier het kernpunt.

Allen zijn wij deel van de Goddelijke Schepper en wij dragen Zijn “genen”, als je dat zo kunt noemen. De potentie tot scheppen is dus in ons allemaal aanwezig.

Meestal echter is de mens zich helemaal niet bewust van zijn scheppende kwaliteiten, maar scheppen doet hij desondanks, zonder te beseffen wat hij eigenlijk aan het doen is.

Onthoud de aloude stelling dat “men oogst wat men zaait”.

Niemand van jullie is alleen maar een of ander stofdeeltje, dat zomaar zonder reden of doel rondvliegt in de eeuwigheid.

Iedere beslissing die jullie nemen heeft niet alleen invloed op jullie eigen leven, maar ook op dat van anderen, zelfs al kunnen jullie die invloed niet altijd direct waarnemen.

En niet alleen wat je doét heeft invloed. Je gedachten zijn in dat opzicht heel wat belangrijker, want je gedachten zijn de oorzaken van je daden.

Tracht je in de nabije toekomst – bij voorkeur “one day at a time” – bewust te worden hiervan. Je zult daardoor rustiger en helder worden.

En in plaats van verwarring zul je licht uitstralen naar je omgeving.

En licht is liefde is licht is liefde is

Sjaloom.

Kerstboodschap

Je eigen Boodschap –
9 december 2001

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Elk jaar wordt er van diverse kanten gevraagd of er weer een Kerstboodschap is, maar wij, aan deze zijde, zijn van mening dat mensen zo langzamerhand eens zouden moeten gaan leren

hoe ze zélf een boodschap kunnen krijgen, in perioden dat ze die nodig hebben, of op bepaalde specifieke momenten tijdens hun aardse bestaan.

Het is immers ál te gemakkelijk om ergens heen te gaan of op te bellen en een afschrift te krijgen van een boodschap die aan iemand anders is doorgegeven. Dit is overigens geen verwijt, maar een vaststelling. Wij begrijpen natuurlijk heel goed waarom het altijd zo gegaan is.

Gedurende zeer lange tijd is jullie geleerd steeds afhankelijker te worden van “instituten” en hun ideeën.

Wat zij “doceerden” moest zonder verder meer aangenomen worden en zijpaden inslaan was niet toegestaan, tenzij je excommunicatie wilde riskeren. Dat was wel zo ongeveer het ergste wat je kon overkomen en als je geëxcommuniceerd werd, dan was je natuurlijk een soort “duivel” in de ogen van anderen.

Inmiddels is er veel veranderd. Dat kan ook niet anders. De “ziel” moet groeien en dus veranderen; zij kan niet anders. Het is de aard van de ziel dat zij groeit en verandert. Zij schept daarom de omstandigheden die groei kunnen bevorderen. Gevangen zitten in vastgeroeste, achterhaalde ideeën kán niet langer duren dan de tijd die het duren móet. De ziel zal altijd de vrijheid zoeken om te kunnen groeien en zij zal onvermijdelijk – en soms met kracht – de boeien verbreken die haar vasthielden en die haar groei in de weg stonden.

Er is nauwelijks een duidelijker voorbeeld hiervan zichtbaar dan datgene wat zich nu in Afghanistan afspeelt. De ogen van jullie wereld zijn gericht op de gebeurtenissen daar.

Maar kan men ook zien hoe dit alles te maken heeft met de groei van de ziel en hoe kan men een boodschap daarin zien?

(Toelichting: op de ochtend van dinsdag 11 september 2001 vonden een viertal terroristische aanslagen plaats, door middel van gekaapte passagiersvliegtuigen: twee vliegtuigen vlogen in de Twin Towers in het WTC in New York, een vliegtuig boorde zich in het Pentagon, een vierde vliegtuig stortte neer in de buurt van Shanksville.

De Saoedi-Arabische multimiljonair Osama bin Laden en zijn terreurorganisatie Al Qaida werden voor deze aanslagen verantwoordelijk gehouden.

Alle vier de passagierstoestellen vlogen binnen het normale dienstrooster. Twee toestellen waren eigendom van American Airlines en twee van United Airlines.

De oorlog in Afghanistan begon op 7 oktober 2001. Onder de naam Enduring Freedom vielen de legers van de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Australië, Frankrijk en de Noordelijke Alliantie de Taliban in Afghanistan aan. Dit was een direct gevolg van de aanslagen van 11 september op verschillende doelen in de Verenigde Staten.)

De meeste van jullie zien alleen maar de acties die Amerika onderneemt tegen het terrorisme, naar aanleiding van de gebeurtenissen op 11 september jl. Iedereen heeft zijn eigen ideeën over die acties. Velen zijn het ermee eens en evenzo velen zijn het er niet mee eens.

Toch zijn het allemaal maar materiële verschijnselen die zich voordoen naar aanleiding van een veel diepere oorzaak.

En dan heb ik het niet “gewoon” over honger in Afghanistan, of over onvrede over het feit dat een land hulp geeft aan één land en niet aan het andere, of over wapens die hier wél en daar niét geleverd worden. Ook dat zijn allemaal maar materiële verschijnselen.

Nee, de ware oorzaak ligt daarin, dat Afghanistan op dit moment een symbool is voor de ziel die vertrappt en gevangen gehouden is en die verdort omdat ze niet de vrijheid kreeg om te groeien.

Iedereen denkt aan de uiterlijke gevolgen van een bepaald beleid en die gevolgen zijn dan ook zichtbaar, maar als je dat land ziet als de ziel, wat zie je dan: onherbergzame gebieden, droogte, honger, angst, wantrouwen, het verlies van identiteit..... al deze zaken staan symbolisch voor de ziel die niet gevoed wordt en die niet kan groeien.

En omdat de ziel móet groeien, daarom volgen de gebeurtenissen elkaar nu op in een razendsnel tempo. Er is geen tegenhouden meer aan, want de verandering is onvermijdelijk.

Dit symbool staat natuurlijk voor iedereen en niet uitsluitend voor Afghanistan. Als wij het hebben over de ziel, dan spreken wij over jouw ziel en de mijne, over die van je kinderen, over die van je ouders of je broers en zussen, over die van je vrienden en collegae. Wij spreken over de ziel in de meest brede zin.

Zie hoe de vrijheid tot groei zich uit in uiterlijke dingen en laat dan diezelfde vrijheid toe in je innerlijk.

Waar eerst rommel lag en waar duisternis was, daar komen nu ruimte en licht.

Waar eerst gevangenschap was, komt nu vrijheid.

En waar haat was, daar ontstaat nu pure liefde. Bedenk dat in de modder een der mooiste bloemen groeit en bloeit: de orchidee. Uit de chaos ontstaat een nieuwe orde. Uit de moeilijkheden die de ziel ervaart, komt zij tevoorschijn als een stralend licht, vol liefde en alle wegen staan voor haar open.

Zelf een boodschap ontvangen blijkt dus helemaal niet zo moeilijk, als je je ogen echt open doet.

Wat is deze boodschap, of welke boodschap ook, dan eigenlijk?

Letters die woorden vormen?

Woorden die zinnen vormen?

Zinnen die samen een begrijpelijk verhaal op papier moeten zetten?

Nee, de boodschap bestaat niet uit het verhaal, de zinnen, de woorden of de letters. Dat zijn maar grove hulpmiddelen.

De boodschap is altijd meer dan de inhoud van het verhaal en meer dan de som van alle dingen samen.

De boodschap is het leren “zien”, het leren “horen” en het leren “voelen” achter de uiterlijke zaken.

De boodschap is telkens opnieuw te zoeken naar dat wat dieper dan de oppervlakte ligt.

De boodschap is je lichaam, je huis, je familie, je stad, de dieren, de wereld.

En uiteindelijk is en blijft de boodschap altijd alleen maar LIEFDE.....

Sjaloom.

Kerstboodschap

Dankbaarheid – Liefdevol Geschenk –
22 december 2002

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

In de eeuwigheid, in andere staten van bewustzijn, bestaat tijd niet als zodanig, maar op de aardbol verstrijkt de “tijd” snel doordat deze afgelezen wordt aan de hand van een opeenvolging van data, die een bepaalde betekenis lijken te hebben.

Er zijn herinneringsdagen voor religieuze feesten, herinnering aan een geboortedag of aan een naamdag, herinneringsdagen die te maken hebben met verlies etc. Al deze dagen en / of data hebben een betekenis of een belang en ze dienen vaak een doel, hoewel dat laatste soms uit het oog verloren wordt.

Dat wordt veroorzaakt door de hectiek in die periode of door tradities waar soms te strak mee omgegaan wordt en die vervolgens “verplichtingen” worden waar men aan moet voldoen. Door deze verplichtingen, die meestal in de loop van vele jaren gegroeid zijn, kunnen we de betekenis of het doel van de herinneringsdag uit het oog verliezen en daarmee ook de schoonheid ervan.

Laten we nu de Kersttijd eens bekijken.

Afgezien van de religieuze achtergrond van dit feest wenst bijna niemand iets liever dan een gezellig samenzijn met familie en vrienden, met veel gelach, lekker eten en drinken en al dan niet met cadeautjes onder de kerstboom. Voor velen onder jullie is deze periode wérkelijk de romantische, gezellige, knusse en warme tijd waarvan we allemaal dromen.

Maar hoe ervaren anderen die periode dan en hoe is dat in werkelijkheid voor jou?

Is het wel een gezellig samenzijn voor je? Ben je wel op de plek waar je echt wil zijn? Doe je wat je het liefste doet? Of is de werkelijkheid anders?

Is het samenzijn ook voor jou niet meer dan een verplichting die gegroeid is uit de jarenlange traditie? Draag je misschien het masker dat je het hele jaar door al draagt? Glimlach je en knik je braaf “ja” terwijl je van binnen langzaam steeds onverschilliger wordt?

En als dat zo is, stel jezelf dan eens de vraag of je persoonlijk misschien wel hebt bijgedragen aan het ontstaan van deze warboel?

Stel jezelf eens de vraag hoe alles zo ver gekomen is en verschuil je niet achter een excuus zoals het cliché “ik kan er gewoon niet onderuit”.

Wat betekent het trouwens voor jezelf en voor de anderen als je een dergelijke uitspraak doet?

Kerstmis in de Christelijke traditie is bij uitstek een gelegenheid om oude verwaarloosde contacten weer te herstellen, om vrienden die je lang niet meer gezien hebt te bellen en te horen hoe het met hen gaat, om hartverwarmende woorden van troost te spreken tegen degenen die verdrietig zijn en hen nieuwe levensmoed te schenken.

En het is een gelegenheid om dankbaar te zijn voor al het goede in je leven, zoals het dak boven je hoofd en je auto en je kleding, maar vooral om dankbaar te zijn voor allen die van jou houden en die jou voor kortere of langere tijd vergezellen op je levenspad.

Daarin liggen de werkelijke betekenis en het doel van de herinneringsdagen.

Als dit je gedurende de rest van het jaar niet bewust zou zijn, laat het je dan nu bewust worden, in deze mooie tijd.

Wees dankbaar en liefdevol, voor jezelf en voor anderen.

Wees je bewust van het *tijdelijke karakter* van het aardse leven en leer juist omwille daarvan open te staan voor de overweldigende hoeveelheid informatie, ervaringen, levenslessen en schoonheid die aan ieder van jullie in die relatief korte tijd zo vrijelijk en onbegrensd geschonken worden.

Maak er net zo vrijelijk gebruik van, wees dankbaar ervoor, geniet ervan, laat anderen ervan meegenieten.

Kies ervoor om je leven ten volle te leven! Leef! Leef in de hemel, nog terwijl je op de aarde rondloopt.

Je bent een liefdevol geschenk uit de hemel.

Jij bent het mooiste kerstcadeau voor de anderen, zoals de anderen dat voor jou zijn.

Sjaloom

Kerstboodschap

De Universele Energie van Liefde –
21 december 2003

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Wederom is een jaar – gezien in jullie aardse tijd – voorbij. Het universum kent geen jaren, geen decennia, geen millennia. Zelfs tienduizenden jaren glijden voorbij, als een

miniem stofje, dat voortbewogen wordt door de wind.

Er bestaat in het universum niet iets als “de tijd” zoals die op de planeet aarde bekend is.

De hele schepping is een eeuwigdurend proces, zonder begin en zonder einde. Het is een ononderbroken proces van geboorte, leven, dood en wederopstanding. Dat wordt op aarde bovenal zichtbaar weerspiegeld in de gedragingen van de natuur tijdens de seizoenen.

Maar datgene wat op aarde zichtbaar is, blijft slechts een zwakke weerspiegeling van de ware, de wezenlijke Goddelijke energie in het universum, die het zaad van de schepping in zich draagt en die alles in werking zet. De hartenklop van de universele energie van liefde is het zaad en is tegelijkertijd de oorzaak, het doel, het resultaat en het gevolg van alles. De universele energie van liefde – die we misschien ook Goddelijke liefde kunnen noemen – is de waarheid in alle religies, is de kern van alles wat waar en wezenlijk is, is de bron van de schepping.

Deze universele energie van liefde accepteert onvoorwaardelijk alle andere energieën en neemt ze in zich op, zonder afbreuk te doen aan de eigenheid en de functie van die energieën of aan het doel dat ze dienen. Er bestaat niets buiten de universele energie van liefde. Zij bevindt zich ín alles en zij omvat alles.

Wederom is een jaar voorbij. En weer, net als elk jaar, ligt de universele energie van liefde aan de basis van de kerstboodschap. Vanuit deze zuivere energie worden onze woorden geboren. In de donkere perioden die velen nu vaak moeten doorstaan, vormen deze woorden een lichtpunt, een teken van medeleven, een anker en soms zelfs een reddingsboei.

Voor degenen wier leven rustig voortkabbelt zonder al teveel grote problemen, roepen dezelfde woorden op tot een moment van bezinning, tot inkeer.

Soms leiden ze tot een ingrijpende verandering in een leven.

Voor degenen wier aardse leven naar een einde loopt, dragen dezelfde woorden de hoop en het vertrouwen in zich dat er in werkelijkheid méér is, dat er meer móét zijn dan een bepaald aantal jaren in een menselijk lichaam en daarna niets meer.

Niets meer? Hoe zou dat trouwens mogelijk zijn en wat zou het doel zijn?

Zelfs een houten tafel bestaat langer dan haar uiterlijke vorm! Ze wordt gebouwd, staat ergens in een huis gedurende 10 jaar, 20 jaar of zelfs een paar honderd jaar. Daarna zal ze kapot gaan, en de restanten van de tafel zullen verrotten en vormen daarna nieuw voedsel voor de aarde.

Als zoiets triviaals als een tafel nog niet eens het loodje legt, waarom zou dit dan wél zo zijn voor de mens, die nota bene geschapen is naar Gods evenbeeld of, zo je wil, de mens die de verpersoonlijking is van de universele energie van de liefde?

De universele energie van liefde is onuitputtelijk, is zonder begin en zonder einde, is eeuwig.

Wederom is een jaar voorbij, maar dat heeft geen enkele invloed op het universum. Wat wél invloed heeft is de wijze waarop in de hele schepping wordt omgegaan met de kracht van haat, met de kracht van onbegrip en met de kracht van frustraties en schuldgevoelens.

De wijze waarop die krachten gebruikt worden roepen een reactie op. Zo boven zo beneden én vice versa.

Daarom is het van belang dat meer mensen leren om te gaan met de kracht van onvoorwaardelijke acceptatie, met de kracht van begrip, meeleven en meevoelen en bovenal dat de mens leert om te gaan met de onweerstaanbare zuivere kracht van universele liefde.

Wees daarbij verzekerd van onze hulp en liefde.

Dat is onze kerstwens voor jullie allen.

Sjaloom

Kerstboodschap

Vrede op Aarde –
21 december 2004

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Vrede wens ik u allen.

Het zijn deze woorden die sedert vele eeuwen werden overgeleverd, van ouder op kind, van generatie op generatie, mondeling en schriftelijk: “.. en vrede op aarde voor de mensen die Hij liefheeft!”

Is het van belang of het verhaal werkelijkheid geweest is?

Wás het koud buiten en wás er een kribbe met daarin een kind, in doeken gewikkeld?

Wás er een ster en wáren er engelen, herders en drie Wijzen uit het Oosten?

Heeft dit werkelijk enig belang?

Er zijn tweeduizend jaar voorbij gegaan en de historie (welke historie dan ook) is door de mensheid altijd aangepast, aangevuld, gewijzigd, vertaald etc.

Wie zal kunnen zeggen wat er werkelijk gebeurde, zo lang geleden?

Het gaat echter om de boodschap.

Elke boodschap die tot nadenken kan stemmen en mogelijk tot innerlijke veranderingen kan leiden draagt waardevolle schatten in zich, want eenieder kan het zijne halen uit een dergelijke boodschap: troost, steun, leringen, stof tot nadenken en bovenal liefdevolle aandacht.

Zo'n boodschap is bestemd voor jong en oud, voor mannen en vrouwen, voor wit en zwart, voor mensen die veel gestudeerd hebben en voor de zogenaamde "eenvoudigen van geest".

"Vrede op aarde", dat zijn geen loze woorden, geen woorden zonder inhoud, ongeacht wáár ze vandaan komen. Vrede op aarde begint bij jezelf, in jezelf.

Wat is dan de aarde?

De aarde ben jij. Zo boven zo beneden en andersom.

Je hebt een lichaam met zachte en harde delen, met zintuigen, met lichaamsvochten, met gevoelens en met een intelligente geest die het lichaam bewoont en leven geeft.

En wat is de aardbol?

Niets anders dan een (groter) lichaam, met bergen en dalen, met rivieren en oceanen, met flora en fauna en met een energie die de aarde bewoont en leven geeft.

En beide, aarde en lichaam, functioneren op een natuurlijke wijze als vanzelf, en functioneren beter dan de meest vernuftige machine die de mens ooit zal kunnen bouwen.

Wat de oceanen zijn voor de aarde, is het bloed voor de mens.

Wat de lucht is voor de aarde, is de adem voor de mens. Aarde en mensen leven naast, in, op, boven, onder en met elkaar.

Om de harmonie en de natuur (van aarde en van mens) in stand te houden is “vrede” nodig.

Spreeken we dan over vrede als in “geen oorlog?” Nee, want vrede is niet alleen maar de afwezigheid van oorlog.

Deze vrede waarover ik spreek is de vrede die men innerlijk gewaar kan worden op momenten dat men lang genoeg stil genoeg kan zijn om deze vrede te ervaren.

Het is de vrede die over je daalt bij het zien van het wonder van de geboorte van een mens.

Of het is de vrede die je kunt ervaren in de kracht van een zonsopgang heel vroeg in de ochtend.

Of het is de vrede van het samenzijn met iemand van wie je heel veel houdt.

Het is de innerlijke vrede waarover ik spreek, de vrede die een plek heeft gevonden in het centrum van je eigen tempel, in je eigen hart.

En precies dié vrede is het die ik jullie vandaag toe wil wensen.

Natuurlijk zou het prachtig zijn als er geen oorlog of ruzie meer zou zijn, maar je moet bedenken dat ruziemaken of oorlog voeren niet zomaar handelingen zijn.

Oorlog voeren is een staat-van-zijn, een bepaald niveau van bewustwording.

Zo is ook vrede een staat-van-zijn.

De individuele mens heeft altijd de vrijheid om zelf de keuze te maken voor de staat-van-zijn waarin hij wil leven.

Daarom wens ik jullie allen de vrije keuze tot “vrede op aarde”.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Einde of Begin? –
19 december 2005

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Wederom zijn bijna Kerstmis en het einde van het jaar – in aardse tijd – aangebroken.

Maar wat is een einde? Bestáát er wel zoiets als een einde aan iets, of een einde aan iemand?

Bestaat er een einde aan de tijd?

Een einde aan het verleden, het heden of de toekomst?

Een einde aan denken, spreken of handelen?

Een einde aan de natuur?

Een einde door de dood?

Als we er goed over nadenken, dan bestaat zoiets als een einde helemaal niet.

Een einde aan het verleden? Dat bestaat niet, want wat is verleden?

Het moment dat ik begon aan deze boodschap zou beschouwd kunnen worden als verleden, maar is ook al deel van het heden en deel van de toekomst.
Dus geen einde!

Een einde aan denken, spreken of handelen?
Vóór je aardse bestaan, tijdens je aardse bestaan en na het einde van je aardse bestaan WAS en IS alles en ZAL alles zijn. Wederom geen einde.

Wanneer je kijkt naar de natuur dan zie je vanaf de herfst de bladeren vallen en de hele natuur geeft de indruk alsof ze dood gaat.
Maar iedereen wéét, dat in de lente blijkt dat er helemaal niets is doodgegaan. Dat leek alleen maar zo.
Alles heeft zich alleen een tijdje verstopt en komt in het voorjaar weer als nieuw tevoorschijn.

Maar alles wat vergaat, zoals dode bladeren, verwelkte bloemen en afgevallen takken, vormt op de aarde een laag.

Deze laag vermengt zich met eerdere oudere lagen en ondergaat een transformatie, waarna ze dient als voedsel voor al het nieuwe dat gaat groeien.

Zo kun je ook stellen dat de dood geen einde als zodanig is.

De mens die is overgestapt naar de andere zijde van de sluier, laat zijn of haar omhulsel – dat niet langer dient als woning voor de ziel – achter.

Maar een einde?

Nee, want de ziel die het lichaam bewoonde en leven gegeven heeft, liet haar formidabele en onvergetelijke indrukken achter in de werkzaamheden die ze verricht heeft, de lessen die ze moest leren en de fouten die daarmee gepaard gingen, de zorg die de ziel had voor allen om haar heen en vooral de liefde(s) tijdens dat aardse leven.

Al deze zaken en nog veel meer zijn ons geestelijke voedsel (een nieuwe laag op de oudere lagen) en ze vormen de schatten die wij koesteren in het heden: de herinneringen aan de gezamenlijk doorgebrachte tijd, de warmte die uitgaat van die herinneringen, de gedeelde liefde die jouw hart en dat van vele anderen nog altijd sneller kan doen kloppen.

Die schatten van het heden draag je over aan je kinderen, de volgende generatie, een nieuw begin. Een nieuw begin, dus géén einde!

De huidige tijd wordt door zeer velen op aarde als heel moeilijk ervaren en velen zien de wereld en de maatschappij zoals ze die kennen tot een einde komen. Oude zekerheden vallen weg en mensen lijken verder van elkaar af te staan dan ooit.

Bestaat er nog wel zoiets als liefde en medegevoel en een “voortbestaan van”? Natuurlijk wel.

De wereld, met alles wat erbij hoort, groeit en zal herboren worden, want het einde van het ene betekent de transformatie naar het andere en bij elk geboorteprocés horen barensweeën.

Wees je ervan bewust dat de pijnen van de geboorte de beloning van het nieuwe leven in zich dragen.

Geen einde Een begin

Mag ik dan eindigen met jullie toe te wensen dat jullie “beginnen” je te herinneren, dat een einde niet bestaat, maar dat elk moment deel uitmaakt van een voortdurende ontwikkeling/beweging en dat elk moment het nieuwe begin IS.

Jullie allen wens ik een gelukkig en liefdevol 2006.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Het Spel van het Aardse Leven –
23 december 2006

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Het einde van een aards jaar is voor velen het moment om eens na te denken over de afgelopen periode.

Het is de tijd voor het opmaken van de balans, om te berekenen

of een bedrijf winst of verlies geboekt heeft, de tijd van de kerstpakketten en de tijd van goede voornemens.

Men neemt de gelegenheid te baat om te inventariseren.

Op een vergelijkbare wijze inventariseert ook de ziel, wanneer zij zich in de onzichtbare wereld bevindt.

Zij weegt haar ontwikkeling af en mogelijk komt zij tot de conclusie dat er nog heel wat te leren valt.

Voor het leren van sommige lessen is de aarde bij uitstek de beste plek en de ziel kan dus ervoor kiezen naar de aarde te gaan en te dien einde (een deel van) zichzelf te bekleden met een menselijk aards jasje.

En dan begint het “spel” van het aardse leven.

We kunnen het een spel noemen omdat de werkelijke wereld een geestelijke/spirituele staat is en de aardse wereld kan vergeleken worden met een theater, waarin iedereen mee speelt. Iedereen heeft een rol.

In dit toneelspel zijn de rollen verdeeld: rijk en arm, dik en dun, wit en zwart, ziek en gezond.

Maar in dit speciale spel bekleedt niemand een hoofdrol of een ondergeschikte rol. Ieders rol is even belangrijk, want als er ook maar één klein radertje mist, dan is het spel niet compleet.

Meedoen met het spel is overigens géén kleinigheid. Wanneer je het toneel betreedt besef je niet eens dat je ergens aan meedoet.

Je kent het spel niet, je kent je eigen rol niet en je weet niet eens dat er mede- en/of tegenspelers zijn. Daar kom je door ervaring langzamerhand achter.

Waar je je meestal niet bewust van bent, dat is het feit dat jouw “mens-zijn” eigenlijk je enige rol zou moeten zijn. En daar wringt het nou net.

In het vuur van het spel worden we ons bijvoorbeeld bewust van de rol van anderen.

Stel: iemand anders speelt de rol van directeur van een groot bedrijf, van president, van koning of van operazanger. Soms kan je jaloers worden op de rol van een ander en soms kun je aan die ander een voorbeeld nemen en je best doen om “iets” te bereiken.

Op zichzelf is dat natuurlijk niet verkeerd. Maar wat bereik je dan eigenlijk?

Nu heb jij aardse studies gevolgd en je bent ook directeur van een of ander groot bedrijf geworden. Je speelt dan dezelfde rol als een ander, maar gaandeweg vergeet je, dat je al een tweede rol aan het spelen bent.

De eerste, hoe mens te zijn, ben je al vergeten, maar nu besef je niet langer dat je een rol speelt.

Je bent niet langer de acteur die in de huid van een ander kruipt en die zich na het spel omkleedt om weer naar huis te gaan als zichzelf. Nee, je bent nu de rol geworden. Je bent je niet langer bewust ervan dat die rol maar iets is wat je doet en dat het niet iets is wat je bént.

Je vergeet dat je een spirituele acteur bent die – na zijn aardse toneelstuk – zijn menselijke jas moet uittrekken om terug naar huis te gaan. Je denkt dat het een eeuwigdurend stuk is.

Maar zelfs de miljarden opbrengende films of musicals komen ooit tot een einde.

En in tegenstelling tot een toneelstuk waarvan je weet dat het bijvoorbeeld 12 maanden moet lopen, weet je nooit wanneer je eigen voorstelling tot een einde komt.

Nu heeft de mens een grote truc geleerd: om te verhinderen dat er gedachten in je opkomen over het ooit onvermijdelijke einde van jouw stuk, speel je niet één rol, maar je gaat er vele spelen.

Voor de een neem je de rol van ouder aan, voor de ander die van baas, voor weer een ander die van vriend of vijand en ga zo maar door.

Je blijft dat doen, net zolang totdat je hersens de waarschuwingssignalen niet langer meer kunnen doorgeven.

Zolang je namelijk maar goed druk bezig blijft, hoef je niet te denken en vooral niet te voelen.

Zolang je je omringt met anderen heb je geen tijd om te beseffen wie je bent en wat je aan het doen bent, dat je talloze rollen speelt en dat je niet meer weet wie je “in wezen” en in werkelijkheid bent.

Er is niets mis met het spelen van rollen, zolang de middelen het uiteindelijke doel dienen en zolang je je bewust bent van jouw spel.

Want anders, opeens, op een moment dat je gedwongen wordt om “stil” te zijn, dan zul je bang zijn voor de geluiden binnenin je.

Waarom toch?

Ben je niet net als ieder ander geschapen om een tijdje op deze aardse school door te brengen en bepaalde lessen te leren?

Heb je niet precies dié gaven meegekregen die jou tot het unieke wezen maken dat je bent en die je kunnen helpen je grootste potentieel te bereiken?

En wat is je grootste potentieel?

Het is in elk geval niet dat van een ander. Jouw grootste potentieel is bovenal dié persoonlijkheid worden in wiens gezelschap je graag verkeert, die je mooi vindt, bij wie je gelukkig bent, op wie je trots bent.

De kern van alles wat je daarover geleerd hebt, dát neem je mee als je terug naar huis gaat, als het tijdelijke aardse spel eindigt.

Geniet van het spel, maar wees altijd de acteur die precies wéét wat hij doet, voor zolang het duurt.

Jullie allen wens ik een Gezegend en Liefdevol Vredesfeest. Deel met anderen en wees gelukkig.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Waarnemen, Zichtbaarheid, Begrip –
18 december 2007

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

In deze tijd van de aarde-ontwikkeling stellen mensen veel vragen en dat is goed, maar er lijken soms meer vragen te zijn dan antwoorden. Het lijkt er vaak op dat er meer oorlog is dan vrede. Het lijkt erop dat je alleen maar hard kunt werken en dat er geen tijd is voor genieten.

Misschien is het goed om nu eens te kijken naar de zichtbare vorm van de dingen, naar datgene wat je denkt te zien en waar te nemen en om daarna eens te kijken naar datgene wat er in werkelijkheid achter zit.

De mens bevindt zich in een materieel jasje om op de planeet aarde te kunnen overleven. Door dit feit alleen al ben je je meestal niet langer bewust ervan dat je niet alleen maar bestaat uit vlees en botten.

De werkelijke “jij” bestaat uit energie en licht. Je kunt dat ook niet waarnemen. Dat is helaas zo en dat maakt het natuurlijk moeilijker.

Maar dat “niet kunnen waarnemen” kan ook ertoe leiden dat je andere dingen niet meer waarneemt, terwijl dat nu juist een *keuze* is die je hebt.

Het is namelijk niet altijd een kwestie van kúnnen maar vooral van wíllen. Je ziet wat je wil zien; je hoort wat je wil horen.

In “waarnemen” zit alles besloten: horen, zien, voelen, ruiken etc., maar ook dan is het evengoed alleen maar jouw eigen waarneming. Je ziet alles van één kant, vanuit jouw gezichtsveld of gezichtspunt, vanuit jouw eigen ervaringen in het leven.

Echter, er bestaat een oorzaak voor al wat je waarneemt. Die oorzaak staat recht tegenover je en toont je zijn zichtbare vorm.

Je kunt bijvoorbeeld een plant zien groeien, maar je ziet niet het proces dat aan de groei voorafgaat en er gestalte aan geeft.

In de huidige tijd kan de mens via zogenaamde echo's zien hoe een baby in de buik van de moeder groeit, maar wederom kun je de drijvende energie daarachter niet zien.

Wanneer heb je dan wel een keuze om dingen te “door”zien?

Het antwoord is: eigenlijk in alle kleine dingen, want alles begint in de kleine dingen. Als ik zou vragen wat het belangrijkste onderdeel aan een fiets is, zou je kunnen zeggen: de wielen of het stuur of de trappers.

Echter, de waarheid is dat je niet kunt fietsen als een bepaald miniem schroefje in het wiel niet goed vast zit, want dan valt de fiets uit elkaar.

En het is hetzelfde met een prachtig stel designlampen voor in je designwoonkamer.

De waarheid is dat er van het hele design niets overblijft als je er geen lampje in draait. Dus het gaat om de kleine dingen in de grote.

Als je nu de oorlog neemt, dan neem je alleen de zichtbare vorm waar, de gevolgen, maar de keuze die je hebt is te kijken naar het proces dat voorafging aan deze oorlog en dat je de oorzaak steeds kleiner en kleiner probeert te zien, totdat je uit komt bij het begin, bij het moment dat mensen het niet met elkaar eens zijn en dat nemen ze elkaar dermate kwalijk dat ze hun leven willen verliezen om hun gelijk te bewijzen.

Dit begint al in de kinderjaren. Je speelt samen met een ander kind en dat kind wil opeens ook met jouw speelgoed spelen.

Je ervaart dat alsof er iets van jou wordt “afgenomen” en je gaat vechten om het terug te krijgen, maar het speelgoed wás om te beginnen niet eens van jou.

Het leek alleen maar zo omdat het hoort bij de zichtbare vorm waar de mens zich in bevindt.

De dingen die behoren tot de zichtbare vorm – of het nu om speelgoed gaat of de geliefden om je heen – zijn alleen maar tijdelijk tot jouw beschikking gesteld zodat je ze kunt gebruiken voor je groei en ontwikkeling en ook voor je plezier.

Aan het begin van mijn boodschap zei ik dat mensen vaak hard werken en dat ze geen tijd meer lijken te hebben voor plezier.

Je ziet dat bijvoorbeeld een manager 80 of 90 uren per week werkt en dat hij geen tijd meer heeft voor zijn gezin. Maar ook dat is alleen maar de zichtbare vorm, want er bestaat niet zoiets als wel of geen tijd hebben. Dat is een keuze. Je *máákt* of *néémt* de tijd voor dingen die belangrijk voor je zijn of je doet dat niet.

Wil je werkelijk achter het zichtbare kijken naar de reden van zijn harde werk, naar het moment van waaraf hij een keuze heeft? Kijk dan wederom naar het voorafgaande proces, naar de onzichtbare oorzaak:

misschien is hij gewoon begonnen met werken omdat hij moest;

misschien wil hij zichzelf of een ander iets bewijzen; misschien wil hij een bepaalde status bereiken of misschien wil hij gewoon alleen maar veel geld verdienen.

Zoals je ziet hebben alle zichtbare dingen een *schijnbaar* onzichtbare achtergrond, maar die ogen heeft om te zien, om te *wíllen* zien, die zal ook *kúnnen* zien.

Het werkelijke “zien” is van belang voor jouw manier van omgaan met de zichtbare en met de onzichtbare wereld. Met die onzichtbare wereld bedoel ik niet de wereld van engelen en andere hemelse wezens, maar de *schijnbaar* onzichtbare wereld van oorzaken.

Als je in plaats van alles te bekijken vanuit het punt waar jij staat, zou proberen te zoeken naar de werkelijkheid áchter datgene wat je ziet, dan krijg je meer begrip voor de mensheid, voor de natuur, kortom voor alles wat *ís*.

Begrip verandert je houding richting buitenwereld, begrip verandert in acceptatie, acceptatie verandert in liefde en die liefde is waarachtig, is zichtbaar en voelbaar op alle niveaus van bestaan.

Het is de liefde die staat als een rots, het is de liefde die altijd stand houdt, tegen de verdrukking in.

De kleine voorbeelden die ik aangehaald heb zijn er als leidraad, als middel om je te helpen de boodschap te vertalen naar de actuele gebeurtenissen en omstandigheden in jouw persoonlijke belevingswereld.

Laat je levensles voor de naaste toekomst zijn: het onzichtbare zichtbaar maken door middel van acceptatie en liefde.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Veranderingen / Jaartal 2012 -
17 december 2008

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Er wordt veel gesproken over de veranderingen, die in 2012 de hele wereld zullen veranderen, maar 2012 is maar een jaartal.

Het is bovendien een jaartal dat zeker niet voor iedereen hetzelfde is. Dat is zeer afhankelijk van cultuur en/of religie.

Wat betekent dat nu?

Betekent het dat 2012 voor de een wél veranderingen zal brengen en voor een ander niet? Nee, het betekent dat er – ongeacht het jaartal waarin men persoonlijk leeft – veranderingen zullen zijn, maar, die veranderingen beginnen niet precies over drie jaar!

De veranderingen zijn al decennia geleden begonnen.

Een grote ommekeer op aarde is niet een kwestie van één jaar of van één moment of van één datum. De keerpunten van de evolutie op aarde kunnen niet plaatsvinden binnen een vastgelegd tijdsbestek, al was het alleen maar omdat tijd als zodanig niet bestaat.

Vaker heb ik al aangehaald dat er geen “gisteren” bestaat, want dat is voorbij. Daar kan niets meer aan veranderd worden.

Er bestaat evenmin een “morgen”. Zover is het nog niet en niemand weet wat er morgen wel of niet zal gebeuren.

Er bestaat uitsluitend “vandaag”, het “nu”, dit “moment”. In dit moment van de eeuwigheid heb je alle mogelijkheden, alle kansen, de hele wereld staat voor je open. Je kunt je volledige potentiële kracht inzetten om te doen wat je wilt. Alleen op dit moment in de eeuwigheid kun je kiezen wat je wilt doen.

Wil je slapen als je moe bent? Werken voor een bestaan voor jou en je geliefden? Eten? Reizen? Genieten van gezelschap? Genieten van het leven?

Daar kun je voor kiezen en daarmee vul je je leven met goede dingen, met energie, met interesse en aandacht en vooral met liefde.

Of wil je apathisch zijn? Niets “voelen” omdat het dan ook geen pijn doet?

Niet werkelijk “communiceren” met anderen omdat het gemakkelijker is met de stroom mee te gaan dan er tegenin te zwemmen?

Geen geld uitgeven aan leuke dingen omdat je het misschien “later” nodig hebt?

Niets voelen doet geen pijn, maar daardoor sta je evenmin open voor de ervaringen die je zouden opladen met energie en liefde en die het leven de moeite waard maken. Niet communiceren leidt inderdaad niet tot confrontatie, maar het weerhoudt je ook ervan te ontdekken wat er in werkelijkheid in anderen om gaat, te ontdekken wat hun hart doet kloppen van enthousiasme, te ontdekken dat de gedachten van anderen meestal veel liefdevoller zijn dan jij denkt. En geen geld uitgeven omdat je het later misschien nodig hebt? Ach, wat is later? Ik zei immers dat morgen niet bestaat....

Geld is iets van de aarde, is iets materieels. Het is iets dat je in dit leven, nu, in deze maatschappij nodig hebt. Maar natuurlijk blijft het betrekkelijk en als je je aardse jas uittrekt om weer opnieuw het lichtende wezen te zijn dat je in je kern bent, dan is geld wel het allerlaatste dat enig belang heeft.

Waarom is het van belang je het bovenstaande bewust te zijn? Omdat we zojuist spraken over een van de naderende (of al nabij zijnde) keerpunten in de geschiedenis van de mensheid.

Ja, “een van de ...”, want dit is niet het eerste keerpunt in de evolutie en het zal beslist ook niet het laatste zijn. De wereld zal doordraaien, nog lange, lange tijd.

Het belang ervan is dat je je realiseert dat elke gedachte, elk woord en elke handeling invloed heeft op de veranderingen die zullen plaatsvinden.

Toen de ommekeer begon, decennia geleden, wist men daar hoegenaamd niets van. Een groot deel van de mensheid moest eerst vanuit het vorige tijdperk de beperkingen in denken en handelen leren loslaten. Tot dat doel werden mensen geboren die een “hogere denken” meebrachten en die in staat waren te beginnen met het doorbreken van oude patronen.

Omdat veranderingen in een soort stroomversnelling terecht kwamen, werd vervolgens ongeveer elke 15 tot 20 jaar een nieuwe generatie geboren, die steeds een stukje meer van dit “hogere denken” met zich meebracht.

Dat wil niet zeggen dat die generatie als “mens” ook op dat hogere niveau functioneerde. Iedere ziel brengt haar eigen lessen mee naar de plek waar zij heen gaat om te groeien en daar is niet aan te ontkomen.

Maar het hogere niveau van denken brachten die generaties desondanks mee en dat zorgde ervoor dat de mensheid zich bewust werd van haar potentiële energie.

Uitgezonderd enkele wijze mensen wist lange tijd niemand dat gedachtekracht de basis is van waaruit men zelf in zijn of haar leven bepaalde omstandigheden creëert.

Men begon zich te realiseren dat men invloed kon uitoefenen door gebruik te maken van het “bewuste denken”, in overeenstemming met de kosmische orde.

Men realiseerde zich dat in dit tijdperk de kans geboden werd om af te rekenen met “oude schulden”, dat men de kans had te voorkomen dat nieuw karma werd opgebouwd, dat het wel degelijk mogelijk is mede een richting te geven aan de ontwikkelingen in de hele wereld, te beginnen bij jezelf.

Een van de belangrijkste resultaten van dit denken is bijvoorbeeld de verkiezing van de heer Obama als president van Amerika.

Even voor de duidelijkheid: aan deze zijde hebben wij geen voorkeur voor bepaalde kandidaten, want politiek heeft hier geen belang. Het gaat echter om de verwachtingen, om de hoop en vooral om de door de mensheid bewust uitgestuurde energie die met deze verkiezingen gepaard ging. Zal hij het goed doen of niet?

De tijd zal het leren, echter het gaat ook niet om de resultaten, maar om de intentie, de inzet, de aandacht, de interesse en vooral om de liefde waarmee hij zijn werk zal doen.

Dit was natuurlijk slechts een voorbeeld, maar als je goed om je heen kijkt dan zie je talloze voorbeelden van veranderingen waarvan men gedacht heeft dat zoiets nooit of te nimmer mogelijk zou zijn.

Wees niet bang voor de toekomst, want de toekomst is NU !!!

Leef bewust in het nu, geniet, heb lief.

Vooral: heb lief !! Jezelf en iedereen en alles om je heen.
Heb lief !!

Ik wens jullie een gezegende tijd.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Kleine Gedachten - Grote Gevolgen -
14 december 2009

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Aan het einde van elk jaar (in aardse tijd gezien) lijken talloze gebeurtenissen zich op te stapelen.

Het zijn de opbouwende en de destructieve gebeurtenissen die zich in de wereld altijd hier of daar voordoen, die in deze tijd bij elkaar lijken te komen.

Het lijkt of dingen versterkt worden en dat geldt zowel voor het positieve opbouwende als voor het negatieve afbrekende.

Woorden als positief en negatief zeggen op zichzelf niet zoveel en dat komt doordat deze woorden door iedereen op een andere wijze geïnterpreteerd worden.

Dat geldt eveneens voor woorden als geluk en ongeluk, vreugde en verdriet, zwart en wit.

Alles wat een weerslag heeft op de mens wordt door ieder mens individueel als verschillend ervaren.

Wat voor de een geluk is, betekent voor een ander helemaal niets en wat voor de een verdriet is, betekent voor een ander de weg naar vrijheid.

Als voorbeeld daarbij zou je kunnen denken aan het volgende: voor de een betekent een drukke, veeleisende en misschien goed betaalde baan het ultieme geluk. Voor een ander heeft een baan absoluut niets met geluk te maken. Voor die ander is geluk misschien gewoon thuis met de kinderen bezig zijn.

Wat voor de een het verdriet is door het verliezen van een partner, kan voor de ander juist de vreugde betekenen eindelijk bevrijd te zijn uit een relatie. Dit zijn voorbeelden van ervaringen in kleine kring.

Echter, in deze periode, die door velen niet voor niets bestempeld wordt als “de donkere dagen voor Kerstmis” lijkt alles erger te worden.

Deels is dat misschien ook zo en je zou je kunnen afvragen waarom dat zo is. En daarbij komen nu ieders eigen verwachtingspatroon, ieders gedachten en ieders energie aan de orde.

Ik heb het over energie omdat bij energie alles begint, bij de energie van onze gedachten.

Ook vroeger heb ik meermalen al aangehaald dat wij mensen gezegend zijn met hersens.

Onze eerste stimulans om iets te doen komt uit een prikkel voort. Er vormt zich een gedachte, een idee en dat op zichzelf is al een energie, want wij stoppen daar niet.

De gedachte bestaat uit een vibrerende levende energie, de energie staat niet stil, ze groeit en eist aandacht en verandering. We spreken deze gedachte of idee uit en brengen ze daarmee van een geestelijke energie naar het niveau van het geluid, het niveau waardoor we op aarde elkaar kunnen horen, verstaan, begrijpen.

En vervolgens zijn wij als mensen zo geschapen dat we ongelooflijk creatief zijn, zo creatief en vindingrijk, dat we er in geslaagd zijn vuur te maken en dat we ontdekt hebben hoe we elektriciteit kunnen halen uit de kracht van water en wind en dat we uitgevonden hebben hoe we de warmte en de kracht van de zon kunnen omzetten in energie. Zie je, het komt altijd neer op energie. En daarna zetten we de “gedachte” en de “uitgesproken” energie om in daden, waarmee we vorm geven aan de energie, vorm die alles te maken heeft met de aarde.

Dat alles begint dus bij een energie/gedachte (bewust dan wel onbewust) en dit gaat op voor alles, maar dan ook voor alles wat we doen en presteren. Als je dit weet, dan besef je dat elke gedachte – hoe miniem ook – grote gevolgen heeft.

Kleine gedachten, kleine gevolgen ?? Nee, zo is het niet. Elke energie lijkt zich in het universum als een magneet te hechten aan talloze energieën met eenzelfde karakter. Eén kleine gedachte als “ik zie het niet meer zitten” hecht zich aan alle andere kleine gedachten in het hele universum die dezelfde strekking hebben.

Maar elke kleine gedachte als “ik houd van de wereld, het leven is vreugdevol” hecht zich evengoed aan alle andere kleine gedachten in het universum met hetzelfde karakter.

Op die wijze wordt dus elke kleine energie talloze malen versterkt en is het niet langer meer een kleine energie. Dan is het inmiddels een heel grote en krachtige energie die verstrekkende gevolgen kan hebben, al naargelang de aard van de uitgezonden energie/gedachte.

De mens is op aarde meester geworden van heel veel zaken. Ook weet de mens veel over het beheersen en beheren van de vier elementen: aarde, water, lucht en vuur.

Maar op gebied van het vijfde element, ether, daar zet de mens nu pas zijn eerste peuterstapjes. Denken jullie, omdat er al decennia lang onderzoeken worden gedaan op het gebied van gedachtekracht en geestelijke energie, dat de mens daarom al alles weet hierover? Het is net als met de meeste zaken die de mens onderzoekt: de mens weet nu wat hij weten kán, maar dat betekent niet dat hij ook alles weet wat er te weten valt.

Daar zijn we nog heel ver van af, hetgeen echter niet wegneemt dat de mens op weg is.

Misschien is de boodschap in en van deze tijd er een die zegt “let op”. En dat bedoel ik letterlijk. Elke individuele energie/gedachte heeft dus gevolgen.

En er is niet maar één boodschap, het zijn er talloze. Er zijn talloze signalen, er zijn talloze levenslessen, er zijn talloze gebeurtenissen die allemaal een boodschap in zich dragen.

Uiteindelijk is de ultieme boodschap er altijd een van hoop, een boodschap die je leert dat je zelf heel veel in handen hebt, ongeacht de situatie waar je in verkeert.

Denk er aan dat er een nooit een vraag is zonder een antwoord. Dat antwoord is er werkelijk, ook als we het niet direct zien. En er is nooit een probleem zonder dat er ook een oplossing “aanwezig” is.

Het leven is een school, een levensschool, een praktijkschool.

We gaan niet voor de hoge punten. We gaan naar school om te “begrijpen” en om met dat begrip ons aardse leven vreugdevoller en gelukkiger te maken, hoe vreugde en geluk er voor iedereen individueel ook moge uit zien.

Dan eindig ik nu met mijn wens voor ieder van jullie:
wees gezegend, wees vreugdevol, wees gelukkig. En
vooral, geniet van deze tijd en van het samenzijn met de
meest geliefden in je leven.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Gedachten / Trilling –
18 december 2010

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Het doet mij echt genoeg wederom een “Kerstboodschap” door te mogen geven, via automatisch schrift.

Ik benoem met opzet hier een van de manieren waarop een boodschap ontvangen kan worden en daar heb ik een reden voor.

Automatisch schrift zal voor de meesten van jullie geen vreemd woord zijn, maar toch zou ik even willen aangeven wat het is.

Het zogenoemde “medium” dat de boodschap ontvangt hoeft niet in een trance te zijn om automatisch schrift te kunnen ontvangen.

Desondanks is het medium wel degelijk in een totaal andere staat van bewustzijn. De handen of vingers bewegen om de letters op het papier te krijgen. De woorden en zinnen echter worden gevormd door de gedachten van degene die de boodschap doorgeeft. In dit geval zijn het dus mijn gedachten.

Ik vertel jullie dit om aan te geven dat dit geen boodschap van de aarde is, het is een boodschap uit een andere wereld, uit de kosmos of uit de hemel, noem het zoals je wilt.

Aan het einde van het aardse jaar worden door talloze personen even zo vele boodschappen en wensen uitgesproken, die – zelfs al bevatten ze mogelijk een diepere betekenis – gewoonlijk toch meer te maken hebben met werk of politiek en noem maar op.

De boodschappen uit onze wereld verschillen van de andere in die zin dat ze altijd – ongeacht het onderwerp – spreken over liefde, over kosmische liefde, over de wijze waarop je met anderen omgaat of hoe je over hen denkt en deze boodschappen reiken altijd veel verder dan de dagelijkse en zichtbare wereld.

Vertel ik iets nieuws?

Nee. De meesten van jullie lezen de tekst van een Kerstboodschap en denken: “Ja, dat wist ik al”.

Inderdaad, dat wíst je al, maar we vergeten het ook allemaal als we midden in een stressvolle situatie zitten.

We vergeten het als we te maken krijgen met slechte economische omstandigheden, met geldgebrek, met ruzie, ziekte of met sterven.

We vergeten.....

We vergeten dat de mens geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis. Voor mij, Shanoré, betekent dit dat wij allen een Godsdeel bezitten, dat we een deel van God zijn, een deel van het Universum/de Kosmos. Dat is een oneindige bron van liefde en kracht waaruit we allemaal kunnen putten, zo lang en zo vaak en zoveel als we willen.

Waar vind je kracht en liefde? Is dat bij een ander? Bij je partner? Je kinderen? Je vrienden?

Ja natuurlijk, ook daar, maar allereerst bij jezelf. Het begint bij het proces van bewust worden van wie jij zelf bent.

Wie ben jij en wat is jouw kracht? Wie ben jij en wat wil jij voor deze wereld betekenen?

We zijn allen zo snel met bedenken wat anderen voor ons kunnen betekenen, maar dat verhaal heeft meer dan één kant, meer dan twee kanten.

We hebben geen idee van het effect dat ieder van ons persoonlijk heeft op de rest van de wereld.

In enkele van mijn vorige boodschappen heb ik het gehad over de kracht van gedachten. Nu wil ik dat graag aanvullen met “trilling”.

Het is de taak van engelen, met name van de Serafijnen, om via trilling of vibratie te “scheppen”, te creëren. De trillingen die de Serafijnen veroorzaken komen in golven van liefde en inzicht tot de mensheid, als een zachte, liefdevolle, verkoelende en rustgevende waterval, als een omarming. Vraag is wat we ermee doen.

Gewoonlijk ben je je niet bewust ervan dat je werkt met trilling, dat je zelfs bestáát uit trilling.

Ik heb ooit in een van mijn boodschappen gezegd dat één gedachte van één persoon een energie is die in de wereld aansluiting zoekt en daar contact maakt met de talloze anderen die ook gedachten – en dus energie – uitstralen.

Het is daarom van groot belang je bewust te zijn van datgene wat je uit stuurt.

Een gedachte is trilling, een woord is trilling, een daad is trilling en verder is alles wat we zien en aanraken ook trilling.

Trilling heeft net als het uitsturen van gedachten of het uitsturen van liefde de eigenschap zich aan te kunnen sluiten bij andere trillingen. Daardoor vermeerderd zich de trilling.

Wanneer je een liefdevol woord uitspreekt tegen iemand, dan vermeerderd zich deze trilling.

Wanneer je iemand uitscheldt, dan vermeerderd zich die trilling ook.

Alles wat je uitstuurt – bewust of onbewust – komt bij je terug, of dat nu het een of het ander is en het komt bij je terug in meer of mindere mate, afhankelijk van jouw mate van “bewust” zijn.

Aan deze zijde – of, zo je wilt: in de staat van bewustzijn waarin ik leef – nemen wij de intensiteit waar van alles wat er gebeurt.

Eenzijds zien wij de nood van de mensheid, anderzijds zijn daar ook het steeds groeiende (en terugkerende) bewustzijn en kennis over het bestaan van “de andere wereld”.

Wat ik jullie op dit moment graag (nog eens) zou willen meegeven is:

- de raad gebruik te maken van alle kracht en mogelijkheden die je zelf bezit
- de raad niet te trots te zijn om dankbaar liefdevolle hulp van anderen aan te nemen
- de raad mensen in nood niet te willen helpen alleen om je eigen pijn te kunnen vergeten, maar anderen pas te helpen wanneer je weet hoe je zelf in het leven staat en wanneer je weet, dat jouw liefde een zuivere liefde is, een liefde zonder bijbedoelingen
- en tenslotte de raad niet te vergeten hulp te vragen aan al de engelen die om je heen zijn, je engelbewaarder of beschermengel als eerste. Wanneer je in je dorp of stad wandelt, wanneer je in je auto rijdt en zelfs als je in de file staat, denk er dan aan dat er talloze engelen naast je wandelen.

Zij sturen hun trilling van liefde zodat je weet dat je nooit alleen bent, ongeacht wat er in je leven gebeurt.

Je bent nooit alleen. De engelen zijn bij je met hun oneindige hemelse liefde.

Graag wil ik eindigen met jullie allen heel fijne Feestdagen te wensen, in gezondheid en geluk, maar vooral in liefde, omringd door je dierbaren, zichtbaar of onzichtbaar.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Kamertje van Verdraagzaamheid –
4 december 2011

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Boodschappen die vanuit “de Andere Wereld” worden gegeven hebben veelal het onderwerp liefde als kernpunt. Maar liefde is een zeer breed begrip. Als ik het woord “liefde” uitspreek,

denk je waarschijnlijk direct aan bepaalde mensen in je omgeving: je partner, je kind(eren), je beste vriend etc. Liefde is een energie die uitgewisseld wordt tussen mensen.

Ja, maar het is ook en vooral een energie die zich beweegt door alle lagen van leven en bewustzijn. Boodschappen die ik eerder doorgaf gaan over liefde, geduld, de zin van Kerstmis, het leven als een theater etc.

Het beruchte jaartal 2012 nadert nu. Over de hele wereld was dat jaartal heel lang iets dat slechts bij een kleine minderheid leefde. Spiritualiteit, liefde, gevoelens etc., dat waren lange tijd van die “zweverige” zaken waar niemand iets mee kon.

Maar intussen is de wereld zich ervan bewust geworden dat de verveelvoudiging en versnelling van bepaalde dingen niet meer tegen te houden zijn. En dan heb ik het onder andere over de ongelooflijke energieën die ontstaan bij de gevechten voor vrijheid (de woorden “gevecht” en “vrijheid” zouden niet eens in een en dezelfde zin moeten voor komen). En ik heb het over de natuurrampen, die er vroeger trouwens ook waren, maar die nu gigantische vormen aannemen. En ik spreek over de opwarming van de aarde, over vervuiling, over uitputting van de energiebronnen van de aarde en over de negatieve gevolgen van de lust naar geld, gevolgen voor de hele wereld.

Maar vooral spreek ik over de mens zelf. Duizenden jaren lang woonden de meeste mensen hun hele leven gewoon op een en dezelfde plek, de plek waar ze geboren werden en daar stierven ze ook. Verplaatsingen naar verre oorden kwamen slechts zelden voor. Later evolueerde de wereld en daarmee het bewustzijn van de mens. Allerlei voertuigen werden uitgevonden, waardoor reizen gemakkelijker werd. Ja, reizen werd zelfs uitzonderlijk gemakkelijk.

Door het reizen kwamen mensen uit totaal andere werelden, uit totaal andere culturen en met totaal andere achtergronden in contact met elkaar.

De eerste mensen die echt gingen reizen, deden dat omdat ze wilden weten of de aarde plat of rond was. Daarna was er de gezonde menselijke nieuwsgierigheid en leergierigheid. Men wilde weten wat anderen dachten, hoe anderen leefden, wat hun dromen waren etc.

De uitwisseling van kennis én liefde was belangrijk.

In deze huidige tijd is het reizen op allerlei manieren gemakkelijk en mogelijk geworden voor zowat iedereen. Veel mensen uit verschillende achtergronden wonen bij elkaar, echter vaak op een relatief kleine oppervlakte en daar ontstaan dan de spanningen.

De problemen die je met anderen hebt, of dat nu met je eigen familie is of met een vreemde, die problemen hebben stevast te maken met een gebrek aan verdraagzaamheid. En dat gebrek aan verdraagzaamheid lijkt steeds groter te worden. Als iets afwijkt van wat men zelf normaal vindt, dan heeft de mens daar vaak angst voor en vervolgens wijst hij het af. Dan wordt de ander, of dat andere, niet geaccepteerd en dat is een gebrek aan verdraagzaamheid. Verdraagzaamheid is een onlosmakelijk deel van ons wezen. De mens is als een huis met misschien wel vijfhonderd kamertjes.

Voor datgene wat buiten ons is kunnen we de deur afsluiten.

Maar binnenin hebben al die kamertjes een open verbinding met elkaar. Ze vormen ons wezen. Elk kamertje stelt een bepaalde energie voor, die bij jou hoort en alle kamertjes zijn ten allen tijde voor jou toegankelijk. Je kunt er gebruik van maken, of niet. Dat is je eigen keuze.

De energie in een bepaald kamertje is altijd zuiver, helder, duidelijk.

De energie in het kamertje van verdraagzaamheid is precies wat het woord zegt: de ruimte om te verdragen, de ruimte om anders-zijn te verdragen, de ruimte om anders-denken te verdragen, de ruimte om de “moeilijke” mens te verdragen. Bij moeilijk moet je dan denken aan een gekweld mens, een mens die pijn heeft, een mens die veel geleden heeft. Omdat je niet binnenin het huis van de ander kunt kijken, kan je niet altijd begrijpen wat zijn drijfveer is. Je weet niet of de ander om wat voor reden dan ook sommige kamertjes heeft dichtgemetseld en daardoor niet in staat is te reageren op de manier die jij normaal vindt of wenst. Je kunt alleen maar kijken in de kamers van je eigen binnenste en daar bevindt zich die kamer van verdraagzaamheid.

De kunst (of de les) is niet om alleen maar verdraagzaam te kunnen zijn ten opzichte van degenen die je lief hebt, maar ook en vooral ten opzichte van de wildvreemde persoon die je op straat tegen komt, of in de winkel, of de persoon die je in een televisieprogramma ziet.

Verdraagzaamheid heeft te maken met acceptatie. Verdraagzaamheid en Acceptatie zijn twee kamertjes, die eigenlijk één kamer zijn (kamer en suite): als je verdraagt, accepteer je; als je accepteert, verdraag je.

Mijn boodschap is misschien wel dat je vanaf nu al die kamertjes in je eigen huis eens goed gaat bekijken. En in de komende periode, in je dagelijkse leven, met name dan de kamertjes van verdraagzaamheid en acceptatie.

Hoe weet je of die kamertjes bij jou een open verbinding hebben met elkaar en of de deur naar buiten open is?

Daar kom je alleen maar achter door dag voor dag te leven, door het in je leven tegen te komen en door daar verdraagzaamheid en acceptatie in praktijk te brengen, door het te “zien” als je de deur gesloten hebt en die dan met alle liefde weer te openen. Met alle liefde, voor jezelf en voor die ander.

Jullie allen wens ik een heerlijke tijd, samen met jullie geliefden.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Verandering / Vrijheid / Liefde –
4 december 2012

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Na al die aardse jaren noemen we het nog steeds een Kerstboodschap.

De eerste kerstboodschap werd gebracht door een verlichte geest, Jezus.

Het Kerstfeest zoals het vooral bij de iets ouderen onder jullie bekend was, heeft een deel van zijn betekenis verloren, het deel dat te maken heeft met een achterhaalde vorm van vieren.

In het recente verleden had het instituut Kerk veel te zeggen over het hele hoe en wat van het kerstgebeuren.

Sinds enkele decennia is daar door een natuurlijke evolutie en selectie een grote verandering in gekomen.

Echter, een bepaalde wáárheid verliest nóóit haar waarde.

De kern van de oorspronkelijke boodschap is nog steeds “liefde”, de energie van liefde, het geven en ontvangen van liefde, de behoefte aan liefde, het besef van de grote macht van de liefdesenergie.

Als je arriveert bij het einde van je levensenergie, of dat nu vroeger of later is, dan is er uiteindelijk maar weinig dat echt belangrijk is:

- * Heb je ooit echt van iemand gehouden?
- * Heeft iemand van jou gehouden?
- * Hoeveel liefde heb je kunnen uitdragen, in welke vorm dan ook?

Als je aan het einde van je leven spijt hebt van iets, dan heeft dat nooit te maken met geld dat je niet gekregen hebt, of status, of eigendommen. Spijt heeft dan meer te maken met bijvoorbeeld een woordenwisseling die nooit is uitgesproken, met de keren dat je “nee” zei, terwijl je eigenlijk “ja” had moeten zeggen, of juist andersom, het heeft te maken met het samenzijn met je geliefden, niet met het aantal keren dat je bij elkaar was, maar met de kwaliteit van het samenzijn. Is liefde eigenlijk nog wel van deze tijd? Is liefde nog actueel?

Schaam je je om het woord liefde te gebruiken, of het belang dat je hecht aan liefde kenbaar te maken?

Is liefde een woord, dat men nog mag uitspreken of vindt men liefde iets dat wel in sprookjes voor komt, maar dat niet thuishoort in de dagelijkse realiteit?

Ach, ik begrijp goed dat dit geen nieuwe vragen zijn en er zijn ook geen nieuwe antwoorden, maar het is wel een feit, dat de energie van liefde voortdurend van inzicht en van niveau verandert. Kijk maar eens naar het verleden.

In de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw bijvoorbeeld werd liefde van de man bewezen door het werk dat hij deed, door het inkomen dat hij naar huis bracht voor zijn gezin. De liefde van de vrouw uitte zich in het zorgen voor alle dagelijkse dingen zoals was en strijk etc., door te koken en door het thuis gezellig te maken.

Liefde was eenvoudig, ja, maar ze was lang niet altijd in evenwicht.

Over het algemeen genomen werden mannen lange tijd (en ook nu nog vaak) heel “anders” gewaardeerd dan vrouwen. De verhoudingen waren meestal scheef.

Door de evolutie van de mensheid, niet alleen qua techniek, maar ook in het denken, kwamen die verhoudingen onder spanning te staan en werd de kracht van vrouwen duidelijker zichtbaar. Er moest gezocht worden naar een evenwicht tussen mannelijk en vrouwelijk, zonder daarbij de liefde uit het oog te verliezen. Alle veranderingen gaan gepaard met spanningen, omdat mensen nu eenmaal mensen zijn. Velen zijn een beetje in slaap gesukkeld met hun leventje zoals dat was en ze hebben geen enkele behoefte aan verandering. Maar gelukkig zijn we allemaal verschillend en er bestaat geen leven zonder verandering.

Wat in het klein in het gezin plaatsvindt, gebeurt nu ook op grote schaal in de wereld. De verhoudingen op bijvoorbeeld religieus gebied waren lange tijd heel duidelijk: op aarde had je Christenen, Joden, Moslims, Orthodoxen, Boeddhisten, Hindoes en ga zo maar door.

Ze leefden voorheen meestal gescheiden van elkaar, doordat mensen zich niet veel verplaatsten. Toen dat veranderde en mensen gingen reizen, vond er vermenging plaats en dat leidde tot veranderingen en vervolgens tot spanningen.

Liefde tussen personen van het ene geloof en het andere was vaak niet toegestaan, maar liefde is een dermate grote energie, dat die niet tegen te houden is. Liefde is onvermijdelijk.

Op dit moment is de behoefte aan vrijheid – op elk gebied – aan de beurt. Mensen willen zich kunnen uiten zonder bang te moeten zijn voor hun eigen vrijheid, of bang te zijn dat hun familie iets wordt aangedaan. En vooral dat laatste, de angst dat iemand iets wordt aangedaan, heeft wederom te maken met de liefde die je voor de ander(en) voelt.

Deze behoefte aan vrijheid nu is een van de belangrijkste, levende, en verandering brengende energieën. Ja, we zitten in 2012 en we hopen dat inmiddels iedereen wel heeft begrepen dat de wereld niet zal vergaan.

Maar dat betekent niet dat de wereld zoals jullie die kennen zal blijven bestaan. Dat zal niet gebeuren, integendeel.

En deze verandering is onvermijdelijk.

De evolutie van de mensheid is een voortdurende aaneenschakeling van talloze veranderingen, die de hele mensheid, maar ook elk mens individueel op een ander niveau van bewustzijn brengt.

En elk niveau van bewustzijn leidt tot meer inzicht in en begrip van de energie van liefde, van wat deze energie teweeg kan brengen.

Liefde is en blijft de machtigste energie die er bestaat, op welk niveau dan ook. Liefde is flexibel, ze staat open voor verandering en door meer te begrijpen van liefde zal die energie groeien. Die liefdesenergie, op elk niveau, is wat de aarde, de hele mensheid en elk mens individueel nodig heeft, om zich staande te houden, om compleet te zijn, om vanuit liefde te kunnen groeien en handelen.

Wij wensen jullie toe dat je niet klaagt over wat je níét hebt, maar dat je dankbaar bent voor wat je wél hebt, en dankbaar bent voor wie je in wezen bent.

We wensen je toe dat je ten volle mag genieten van deze periode, met alle liefde, in liefdevol samenzijn met al degenen die je zo na aan het hart liggen.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Liefde en Kleine Dingen –
12 december 2013

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Na vele jaren is de belangrijkste boodschap nog altijd: Liefde is de grootste kracht die er bestaat.

Vele malen heb ik over liefde gesproken, over liefhebben, over een teveel aan liefde, een tekort aan liefde, over de liefde in al haar facetten.

Misschien ben je van mening dat liefde (of spreken over liefde) een woord is dat in de huidige maatschappij niet echt goed past. Het gaat immers altijd om macht, om status en om geld verdienen en niet om liefde.

En toch ligt liefde aan de basis van dit alles. Ga maar eens na:

- Waarom willen leiders van bepaalde landen macht? Omdat ze houden van hun heerschappij over anderen. Het is liefde voor overheersing.
- Waarom vinden velen status zo belangrijk? Omdat het hebben van status ervoor zorgt dat mensen toegang krijgen tot bijvoorbeeld andere mensen waar ze tegenop kijken, of omdat ze toegelaten worden bij sociale gelegenheden die ze belangrijk vinden, of omdat ze denken dat een bepaalde status vanzelfsprekend impliceert dat ze ook waardevolle personen zijn. Kortom: het is liefde voor een illusie, liefde voor wat ze denken dat het hen zal opleveren.
- En veel geld verdienen? Ja, dat is ook een vorm van liefde. Het is liefde voor een soort “energie” die evengoed een illusie is.

Is dit dan allemaal fout?

Natuurlijk niet. Op deze aarde moeten immers veel lessen geleerd worden en dat geldt dus ook voor lessen over macht, status en geld.

Maar nadat deze les geleerd is, begrijp je dat “liefde en macht samen” zorgen voor een heel bijzondere manier van omgaan met anderen, waarbij je anderen in hun waarde laat.

Dan begrijp je dat “liefde en status samen” als resultaat kunnen hebben dat je je vanuit een betere positie kunt inzetten voor het verbeteren van het lot van vele andere minderbedeelden.

Dan begrijp je dat “liefde en geld” samen kunnen resulteren in de wens anderen te laten delen in jouw overvloed.

Macht, status of geld zijn op zichzelf niet fout, maar deze dingen zijn lege hulzen en leveren jou noch anderen iets op, als je de liefde geen toegang verschaft.

Wanneer en waar begint liefde?

Het begint in de echt kleine dingen, waar alles eigenlijk begint. De kleine dingen zijn nodig om grote dingen tot stand te kunnen brengen.

- Uit één enkel piepklein celletje, dat met het blote oog niet eens waarneembaar is, groeit een lichaampje, de jas die we allemaal nodig hebben om op deze aarde te kunnen overleven. Uit één enkel celletje dat zich blijft delen ontstaat het grote wonder van een nieuwe geboorte.
- Uit één enkel piepklein zaadje dat je onder de grond stopt, groeit een groen stekje, het wordt groter en krijgt bladeren en takken en na vele jaren wordt het een reusachtige eikenboom, een geweldige en prachtige boom, uit één klein zaadje.
- Uit één gedachte van één mens ontstaan de plannen voor de bouw van huizen, auto's, schepen en vliegtuigen, of voor het maken van kleding, of voor het maken van apparaten voor welk doel dan ook. Uit één kleine gedachte.
- Al die kleine onderdeeljes samen zijn onherroepelijk nodig om het geheel te kunnen vervolmaken.

Uit de liefde tussen twee personen ontstaat het wonder der geboorte. Uit liefde voor de natuur ontstaat de boom.

Daarna ontstaan het bos, de planten, de bloemen. Uit liefde voor de kracht van het scheppen nemen ideeën vorm aan.

Het zijn kleine dingen en ze ontstaan uit een of andere vorm van liefde.

En er zijn meer kleine dingen. Er is ook een spreekwoord dat zegt: “t Zijn de kleine dingen die het doen”. En dat is waarheid.

- Een miljoen euro heeft niet dezelfde waarde als de liefde die uit gaat van een oprechte glimlach, of van de lach van een klein kind. Het komt niet eens in de buurt.

De glimlach is eenvoudig en klein, maar draagt een geweldige energie in zich. De glimlach is hartverwarmend en brengt licht op de donkerste momenten.

- Tien diploma's van gevorderde studies aan de muur van je kantoor hebben niet dezelfde waarde als de liefde die je ervaart in het gezelschap van je vertrouwde partner. Hij of zij staat met een kopje koffie op je te wachten als je thuis komt van je werk. Dat is een kleine moeite, maar de liefde die daarvan uit gaat voelt als een warm bad.

- De woorden van een speech die je krijgt voor jouw prestaties, gaan niet half zo diep als één liefdevol woord of één liefdevolle aanraking van een ander.

“Ik houd van jou”, dat zijn slechts vier kleine woordjes, maar het zijn de belangrijkste en krachtigste woorden die er bestaan.

In de kern van je wezen, in het middelpunt van je “zijn”, is weten dat er iemand van je houdt het enige dat echt de moeite waard is om te weten. Het is onze werkelijke en ultieme hartenwens dat er van ons gehouden zal worden, ongeacht wie we zijn en ongeacht wat we doen. Liefde is het enige dat we écht willen, het is het enige dat alle onvrede kan omzetten in harmonie, het is de enige kracht die ons kan helpen alle tegenslag te overwinnen. Het maakt niet uit hoeveel verdriet je hebt of hoeveel tegenslag er op je pad komt, de wetenschap dat anderen van je houden en er voor je zijn, te weten dat die liefde er voor jou is, dat maakt dat je de moed krijgt om verder te gaan en daarna zelf een lichtje te zijn voor anderen.

Voor deze Kerstmis wens ik jullie allen dan ook talloze liefdevolle kleine woordjes en daden, om te ontvangen, maar ook om te geven aan je geliefden, of aan de een of andere vreemde op straat.

Wij wensen jullie allen liefdevolle dagen en een gelukkig Nieuwjaar.

Sjaloom.

Kerstboodschap

Eenzaamheid en Liefde –
21 december 2014

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Aan deze zijde zijn we ons terdege bewust van alles wat er op de planeet aarde gebeurt. De zielenroerselen van de mens én die van de aarde komen bij ons binnen in de vorm van signalen van energie. De aarde zelf beweegt zich, krimpt en zet uit. De aarde geeft regen stormen, aardbevingen en overstromingen.

Maar er is ook de leven-schenkende zon, de lieflijke bries die de gemoederen sust en de zachte witte bontdeken van de sneeuw die de wereld even stilte en rust brengt.

En er is de ongelooflijke kracht van water, niet alleen het zoute water van de geweldige oceanen, maar ook het water van de onstuimige watervallen, het zoete water van de grote rivieren en van de kabbelende beekjes.

Er is het water dat wij drinken en het water in de baarmoeder waarin zich het nieuwe leven bevindt.

In de aarde bevindt zich alles wat zich ook in de mens bevindt, de aarde gedraagt zich zoals de mens zich gedraagt, de aarde weerspiegelt de mens.

De signalen die wij hier opvangen zijn momenteel heel vaak die van wanhoop, verdriet, ongeluk en de laatste decennia steeds meer die van eenzaamheid.

Hoe kan het toch dat er nu meer communicatiemiddelen bestaan dan ooit en dat de mensen tegelijkertijd verder van elkaar af lijken te staan dan ooit?

Vroeger bestonden er kleine gemeenschappen, kleine dorpen en steden, waarin iedereen elkaar kende.

Als iedereen alles van je weet, dan is dat zowel een voordeel als een nadeel. Het nadeel kan zijn dat iedereen zich bemoeit met wat jij doet. Maar dat is tegelijkertijd ook het voordeel, want als er problemen zijn, dan is ook de hulp heel dichtbij.

In een kleine gemeenschap wist je dat je grootvader alleen woonde en soms hulp nodig had. Je wist dat je buurvrouw haar achtste kind had gekregen en de burens zorgden voor haar en voor de kinderen.

Ook de kerken hadden in die tijd een duidelijke taak. De priesters wisten alles van iedereen en konden hulp bieden of om hulp vragen voor anderen.

Kortom, dat deel van het verhaal was toen wat eenvoudiger.

Het leven zelf was ook wat simpeler. Men moest hard werken, op een andere manier dan vandaag de dag, maar zeker even hard of misschien nog wel harder.

Het harde werken van vandaag heeft een andere achtergrond: een drang (of dwang) om te (moeten) presteren. Zes jaar lagere school en een paar jaar middelbare school zijn al lang niet meer voldoende. De druk om mee te doen/erbij te horen in de maatschappij begint nu al in de kleuterjaren. Enkele decennia geleden waren kleuters gewoon kleine kinderen, die mochten spelen zo lang dat kon. Nu moeten ze al vanaf hun tweede of derde jaar naar school, waar ze dan moeten voldoen aan de eisen die gesteld worden. Ze moeten bepaalde taal- en rekenvaardigheden hebben en als ze dat niet hebben dan moeten ze naar een psycholoog, want dan “liggen ze achter”.

De eisen die gesteld worden, zijn opgesteld naar aanleiding van of aan de hand van statistieken, maar ze houden totaal geen rekening met de persoon zelf, met individualiteit. De ene is snel met spreken, bij de ander duurt dat wat langer maar die is weer veel creatiever. Daar wordt totaal geen rekening mee gehouden en dáár onder meer begint de eenzaamheid.

Als je zo jong al de boodschap krijgt dat je het niet goed genoeg doet, dan is dat een ongelooflijke rem op de ontwikkeling van je ware persoonlijkheid. Je moet je ontwikkelen naar de eisen die je opgelegd worden in plaats van dat je ontwikkelt volgens je natuur.

De huidige maatschappij stelt deze eisen aan iedereen, aan de kleuters, aan tieners, aan de volwassenen. En wat je ook doet, het is niet goed of niet goed genoeg.

Als je werkt dan ontstaan er veel spanningen om te kunnen beantwoorden aan de eisen van je werkgever.

Omdat er zoveel zijn zonder werk is de instelling van de werkgever: “als jij het niet goed genoeg kunt, dan kan je vertrekken. Voor jou twintig anderen”. Als je niét werkt zijn de spanningen minstens even groot, want dan is er geen geld om voor je familie te zorgen, je lasten te betalen etc.

Veel mensen kunnen tegenwoordig dankzij de moderne communicatiemiddelen thuis werken en dat heeft dan weer een gunstig effect op de drukte in het verkeer. Maar thuis werken kan ook een gebrek aan “fysiek” contact veroorzaken, waardoor je meer zou kunnen vereenzamen.

De steden zijn tegenwoordig enorm, miljoenen en miljoenen mensen wonen op een hoopje in die steden, maar wie kent nog zijn burens? Weet jij of het hen goed gaat? Weet jij of ze misschien niet al tien dagen geleden overleden zijn, zonder dat ook maar iemand ernaar vraagt? Dat is eenzaamheid ten top. En dit soort zaken zijn allemaal dingen die buiten jou om gebeuren en waar je niet altijd iets aan kunt doen.

Heel eenvoudig gezegd ligt minstens één oorzaak van eenzaamheid in de eisen van de maatschappij, die geen rekening meer houdt met mensen, de maatschappij die denkt in termen van geld en presteren.

De mens is eigenlijk een gezelschapsdier en dat is de reden dat een man een vrouw zoekt of andersom, het is de reden dat we een partner willen, een maatje. Maar die keuze wordt niet altijd bewust gemaakt. Men kiest voor een partner omdat men niet alleen of eenzaam wil zijn.

Vanzelfsprekend zal een groot deel van die relaties stuk lopen omdat zo'n relatie niet in evenwicht is. Je moet geen partner willen alleen om jouw eenzaamheid op te lossen.

Spiritueel gezien is het zo dat de mensheid zich ontwikkelt op een bepaalde wijze maar deze wijze blijkt voor de meeste mensen niet de juiste te zijn, gezien de mate van eenzaamheid en het gebrek aan liefde voor elkaar. En dat is een les voor de mens.

Hoe en waar moet je dan beginnen deze eenzaamheid aan te pakken?

Dat brengt mij meteen tot het volgende punt: eenzaamheid zit niet in het gegeven dat je de juiste partner niet kunt vinden of in het feit dat je moeilijk contact kunt maken met anderen.

De kern van eenzaamheid is gebrek aan liefde voor je zelf, gebrek aan liefde voor jouw eigen karakter en persoonlijkheid.

Zo vaak heb ik boodschappen doorgegeven en alle hebben ze op de een of andere wijze te maken met liefde, of met het gebrek daaraan. En de grootste factor bij eenzaamheid is een grondig en diepgaand gebrek aan liefde voor je zelf. Als je niet geeft om jezelf, geen liefde kunt opbrengen voor het wonder dat je eigenlijk bent, hoe denk je dan onvoorwaardelijke liefde te kunnen geven aan anderen? Hoe denk je in staat te zijn tot het "ontvangen" van liefde?

Het begint dus bij je zelf en bij het "ont"dekken van liefde voor je zelf. Wie ben jij? Begin met je uiterlijk en realiseer je dat niemand perfect is.

De mooiste mensen die op de aardbol rond lopen hebben de grootste problemen met hun uiterlijk. Hun leven en al hun inspanningen zijn gericht op het hoe dan ook in stand houden van die schoonheid. Ze zijn heel erg eenzaam in die schoonheid want ze denken dat ze de schoonheid zijn en vergeten zich zelf. Wie zijn ze zelf?

Dus als jij ergens een pukkel hebt of een scheef gezicht? So what? Ik vraag opnieuw: wie ben jij? En more to the point: hoe ziet jouw innerlijk er uit? Heb je een goed hart? Wil je er graag zijn voor anderen? Cijfer je jezelf weg voor anderen? Zeg je altijd "ja" om te kunnen helpen??

Heel fijn. En waar ben jij zelf? Ergens eenzaam in je hoekje, want wie denkt er aan jou?

Dat is de les, lieve mens. De les is: als jij een goed hart hebt (en de meeste mensen hebben echt een goed hart), begin dan eens te bekijken wat je kunt doen om je zelf waardering te geven, om je zelf liefde te geven, om te leren dat je een wonder bent, een wonderbaarlijk iets dat op de aardbol rondloopt, een uniek iets. Er is niemand zoals jij en er zal ook nooit meer een tweede jij zijn. Jij bent uniek in wie je bent, net zoals elk ander mens dat ook is. Laat je verleden los. Laat alle afbrekende gedachten en opdrachten uit je verleden los. Ze hebben niets meer met jou te maken.

Kies ervoor dit alles achter je te laten.

Kies er elke dag voor om vol liefde te zijn, allereerst voor je zelf, zodat je daarna die liefde met anderen kunt delen. Het Goddelijke of Kosmische/Universele deel in jou is pure liefde.

Er bestaat geen eenzaamheid meer als je je van die liefde in en voor je zelf bewust bent. En al zou je de laatste mens op aarde zijn en helemaal alleen, dan nóg zou je niet eenzaam zijn.

De liefde die je na deze bewustwording kunt geven aan anderen, is de uitstraling van deze Kosmische Liefde.

Word wakker. Laat deze liefde toe in je eigen leven, voor jezelf en dan voor alle anderen.

Word wakker. Realiseer je dat je een wonder bent dat wonderen kan verrichten.

Word wakker....

Mag ik nu eindigen met jullie een prachtige tijd toe te wensen, in deze Kersttijd, maar ook en vooral NU.

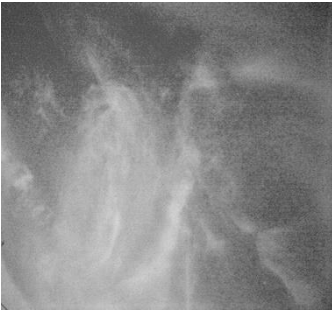
Sjaloom.

Kerstboodschap

De Mens, Verstand en Hart –
15 december 2015

Goede avond allemaal.

Mijn naam is Ben-ji.

In ónze bewustzijnstoestand, hier aan deze zijde, hebben we geen woorden nodig om aan anderen dingen kenbaar te maken. Er vindt hier altijd een zeer directe communicatie plaats. Gedachten, woorden en gevoelens vormen één geheel en dat communiceren we naar de ander.

Duidelijker kan het niet. En er ontstaan nooit misverstanden. Leugens bestaan niet, alleen Waarheid.

Maar dat is op aarde heel anders:

- gedachten van de ander kan je gewoonlijk niet lezen. Soms (maar eigenlijk vaak) dénken mensen te weten wat anderen denken.

Natuurlijk kan dat misverstanden veroorzaken, omdat je je eigen gedachten en gevoelens projecteert naar de ander.

Wat jij denkt is meestal helemáál niet wat de ander denkt; het is wat jij denkt dat de ander denkt.

- woorden die je uitspreekt veroorzaken vaak evenveel misverstanden. Dat komt niet door de woorden zelf, maar door de “toon” waarop iets gezegd wordt.

Als je iemand recht in de ogen kijkt, dan is de bedoeling meestal wel duidelijk, maar iets wat bijvoorbeeld door de telefoon besproken wordt of iets dat op papier staat, dié woorden kunnen verkeerd worden opgevat, omdat je de toon niet hoort of de gezichtsuitdrukking er niet bij ziet.

- gevoelens en emoties veroorzaken sowieso heel veel problemen.

Gevoelens en emoties hebben enerzijds een functie, anderzijds weten we vaak niet goed raad ermee. We verbergen onze gevoelens, we negeren ze, we ontkennen ze en ons (kleine) ego kan vooral negatieve gevoelens versterken en dat vaak zonder enige reden. Deze gevoelens veroorzaken dan problemen in de onderlinge relaties.

Als je nu naar de gebeurtenissen op aarde kijkt, de gebeurtenissen van de laatste vier of vijf decennia, dan lijkt het verschil met het bestaan van vóór die tijd heel groot.

Of, is dat wel zo?

Zijn er meer oorlogen dan vroeger? Zijn er meer ziekten dan vroeger? Is het nu echt erger dan vroeger?

Vanuit een ander perspectief gezien, een perspectief van bovenaf zo je wilt, is het antwoord “nee”. Vanuit een ander perspectief heb je een andere blik, een overzicht over de evolutie van de aarde en de mens vanaf het begin der tijden tot nu toe.

Je ziet hier dat de gebeurtenissen van alle tijden zijn. Je ziet dat de aarde en de mens 100.000 jaar geleden of nu even hard worstelen voor het bestaan. Er waren even veel oorlogen en mensen deden elkaar evenveel pijn. Op een andere wijze dan nu, ja, dat klopt, maar pijn is pijn. Of denk je dat er verschil is in pijn als je gekruisigd werd omdat je Christen was of als je onthoofd wordt, 2000 jaar later, wellicht eveneens omdat je Christen bent? Denk je dat er veel verschil is tussen het sterven aan de builenpest of het sterven aan kanker? Denk je dat er veel verschil is tussen de slachtoffers van de Inquisitie of slachtoffers die gemaakt worden door een andere “Inquisitie”, genaamd IS? Of Boko Haram? (What’s in a name....??)

Nee, slachtoffers zijn slachtoffers, dood is dood en pijn is pijn.

Maar er is tóch wel een verschil tussen toen en nu.

In de huidige tijd is “nieuws” geen nieuws meer.

Mensen lopen dag en nacht rond met hun dure communicatieapparaatjes. Alles wat in hun omgeving gebeurt, wordt onmiddellijk geregistreerd in, op en via het machientje.

Het wordt onmiddellijk met iedereen “gedeeld”, met familie, vrienden en met wildvreemden. Soms lijken mensen wel robotjes met een machientje, dat direct een signaal afgeeft als er iets gebeurt.

Een signaal een signaal En daar gaat het om. Gebeurtenissen zijn “signalen”. Je signaleert iets en de vraag is: wat doe je er dan mee?

Vaak staan de robotjes bij pesterijen, vechtpartijen, ongevallen e.d. langs de kant te kijken; ze staan klaar met hun machientje, maar ze vergeten dat ze geen robotjes zijn. Jullie zijn mensen en van mensen met gevoel, hart en verstand, daar wordt iets van verwacht.

De mens is tot “meester” van de wereld en het universum gemaakt; de mens werd hoger geplaatst dan dieren, planten, mineralen etc.

Waarom zou dat zo zijn?

De mens heeft hersens gekregen en een hart en er wordt van jullie verwacht dat je beide op een positieve (opbouwende) wijze gebruikt, dat je er iets nuttigs mee doet, voor jezelf en voor anderen. En wij bedoelen niet dat je je hersens moet gebruiken alleen om te leren of om geld te verdienen.

En dat is pas de tweede reden waarom je die spullen gekregen hebt.

De eerste en belangrijkste reden is dat je ze gekregen hebt om op de aarde je lessen te leren en alles wat jij geleerd hebt, kun je dan weer met liefde overdragen en daarmee anderen helpen.

Er was eens een heel, heel hoge trap, met heel, heel hoge treden en er stond een klein mensje onderaan die trap. Hij wilde naar boven maar de eerste trede was – net als alle andere treden – minstens twee keer zo hoog als hij zelf was. Hij kon dus die trap niet bestijgen, althans niet zonder hulp. Nu wil het “toeval” dat er een ander mensje langs kwam.

Die zag het probleem en bood aan dat de eerste op zijn schouders zou klimmen.

Dan zou hij hoog genoeg komen om de eerste trede te beklimmen. Vervolgens kwam er nog een derde mensje en die bood zijn schouders aan voor het tweede mensje. Nummer een en twee hielpen nummer drie naar boven en je begrijpt het al: doordat de een de ander hielp, werd iedereen verder geholpen.

De trap is vanzelfsprekend symbolisch voor jouw ontwikkeling, spiritueel of anders. En je kunt in je eentje natuurlijk een heel stuk vorderen, maar je komt pas bij het einddoel als je ook anderen een kans geeft, als je hen helpt en daardoor zelf geholpen wordt.

Als jullie mij zouden vragen “wat kan je ons adviseren”?, dan is het antwoord: “eigenlijk weten jullie dat allemaal al heel lang !”

Het begint allemaal bij gedachten, woorden en gevoelens en daarna de daden. Alleen voor jezelf willen leven betekent dat alles ook weer bij je terug komt. Het is een soort cirkel zonder begin en zonder einde, maar ook zonder groei.

Wil je groeien, stap dan uit de cirkel die nergens heen leidt en leer écht kijken naar wat er om je heen gebeurt. Besef, dat “kwaad” met “kwaad” beantwoorden gewoon geen oplossing is. Het is niet het antwoord. Het draagt alleen maar bij aan het probleem, omdat het uit dezelfde energie bestaat.

Voor je handelt, vraag jezelf af je soms meeloopt in een neerwaartse spiraal, in een energie die je niet wilt en die niet bijdraagt aan je ontwikkeling.

Vraag jezelf af hoe je “oplossend” kunt handelen.

Dat betekent waarschijnlijk ook dat je je “kleine ego” tot zwijgen moet brengen.

Maar móét je persé gelijk hebben? Of kan je aan het gelijk voorbij gaan, omwille van meer harmonie en geluk voor jezelf én voor de ander?

Zie je kleine ego als een klein kind, dat nog moet leren. Een klein kind zal zich meer dan eens kwaad maken omdat het iets niet mag, maar jij verbiedt iets niet omdat je gemeen bent, maar omdat je zelf al geleerd hebt dat het meestal meer oplevert als je luistert naar iemand die wijzer is. En dat betekent dat je soms dingen doet die je minder leuk vindt, omdat je beseft dat het uiteindelijk méér oplevert: meer harmonie, meer vrede, meer begrip, meer acceptatie, meer liefde kortom, meer alles wat werkelijk belangrijk is voor de mens, het mooiste Schepsel dat God (of de Goden, of het Universum) geschapen heeft. Gewoon af en toe even “stop-op-de-plaats”.

Mag ik jullie nu allen heel fijne Feestdagen wensen, in het bijzijn van allen die jullie lief zijn, met vrede en liefde in jullie hart voor allen.

Ben-Ji.

Kerstboodschap

Liefde en Gelukkig zijn –
12 december 2016

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Mijn naam betekent “oude, wijze man” en sedert vele aardse jaren reeds ben ik de spirituele gids van Mia en Tonny.

Waarom heb ik destijds ervoor gekozen mijzelf (her)kenbaar te maken als “oude wijze” man?

Om te beginnen wordt een

oud(er) iemand onbewust sneller in verband gebracht met “vertrouwen”. Vertrouwen er in hebben dat je in staat zult zijn liefde en geluk in je leven toe te staan is van onschatbaar belang.

Een “wijs” iemand hoeft trouwens natuurlijk niet per definitie een oud iemand te zijn.

Wanneer ben je eigenlijk wijs?

Ongeacht je aardse leeftijd heeft wijsheid te maken met kennis die je gedurende je leven(s) hebt verworven.

En met name nadat deze kennis is omgezet in een harmonieuze wijze van leven, nadat deze is omgezet in begrip en acceptatie en als deze daardoor volledig deel uitmaakt van je gevoel.

Kennis is iets dat je op diverse manieren tot je neemt. *Wijsheid* is de vleesgeworden kennis, die geluk en vrede en harmonie brengt, om te beginnen voor jezelf en vervolgens straalt dit als vanzelf uit ten bate van iedereen.

Liefde en Gelukkig zijn, het thema waarvoor ik deze keer gekozen heb, hebben op een bepaalde manier te maken met vertrouwen en wijsheid.

Liefde is voor de mens van levensbelang. Liefde is als de Adem van God, adem van de Universele Energie die ons allen leven geeft. Het is dié liefde die ons lichaam doet bewegen en die onze gedachten vrijelijk laat stromen.

Het is dié liefde waarnaar de Ziel zoekt, of je dat beseft of niet. De ziel stuurt impulsen naar geest en lichaam zodat de mens ernaar op zoek gaat. Je denkt misschien dat je deze liefde op aarde niet zult kunnen vinden of dat het niet voor jou is weggelegd. Maar waarom zou dat niet kunnen?

Het is waar dat de vele aardse vormen van liefde slechts een weerspiegeling zijn van de Al-Liefde, maar je moet ergens beginnen.

En de grootste reis begint altijd met de eerste stap. Heb vertrouwen in jouw “eigen-wijsheid” en in het feit dat liefde de kern is van jouw mens-zijn.

Zeker is het heel erg moeilijk om in deze tijd, terwijl aarde en mens met formidabele energie evolueren, liefde toe te laten of er naar te zoeken.

De reden daarvoor is o.a. het volgende: sedert enkele honderden jaren (in aardse tijd gerekend) lijdt de mens onder het virus dat “wetenschap” heet. Alles moet bewezen worden en als “de Wetenschap” het niet erkent, dan is het dus niet echt ??

Vanzelfsprekend is wetenschap op zichzelf niet fout. Leven is verandering en verandering is leven. Maar de wetenschap is het doel geworden terwijl ze in feite alleen maar een hulpmiddel zou moeten zijn om een doel te bereiken. Maar de resultaten van de wetenschap zijn niet zaligmakend.

Moét alles logisch zijn?

Moet alles te verklaren zijn?

Moet $1 + 1$ altijd 2 zijn?

Moet er van het ene punt naar het andere altijd een rechte lijn getrokken worden of kan dat ook anders?

De Wetenschap is inderdaad op zoek en zij is daarin doorgeslagen, maar in de zoektocht is zij niet de enige. Er zijn talloze wegen die leiden naar de Waarheid, naar het doel, welk doel je ook voor ogen hebt. En liefde is zowel het hulpmiddel als het doel. De ene weg is niet beter of slechter dan de andere.

Dit beredeneren is nog steeds een kwestie van verstand, van hersens, van logica, maar liefde is niet te verklaren door verstand, hersens of logica. Liefde komt vanuit het hart. Liefde laat iedereen en alles vrij. Waar je naar zoekt vind je niet in de “kennis” die je verwerft. Je vind liefde slechts in je hart, op de heilige plek binnenin jezelf waar kennis door liefde wordt getransformeerd in wijsheid en andersom.

De eerste stap op die reis is daarom beseffen dat niemand anders jou iets kan geven wat om te beginnen al jouw bezit is. Niemand anders kan jou iets geven wat reeds een onverbreekelijk deel vormt van je zelf.

Een “spirituele leraar” weet dat hij jou alleen maar de richting kan wijzen. Lopen moet je zelf. Zodra je deze schat in jezelf hebt gevonden, komt al het andere naar je toe en word je door het voorbeeld van jouw eigen leven zelf een leraar, een leraar op welke wijze dan ook: als moeder, als kind, als collega, als buurman of buurvrouw, als soldaat, als pacifist, als Paus, pauper, Koning of putjesschepper. Er is geen enkel verschil tussen jou en mij, behalve als dit besef bij jou nog niet bewust is geworden, het besef dat je jezelf naar beneden haalt of juist in de hoogte steekt. Wij zijn allen gelijk.

En het tweede deel – gelukkig zijn – is bijna een vanzelfsprekend gevolg van het kennen en in praktijk brengen van het eerste: liefde.

Mensen vragen elkaar wel eens: “ben je gelukkig?” Het antwoord luidt dan – tot mijn verbazing – vaak: “ik weet niet wat dat is.” Wat is geluk? Wat is liefde? Wat is gelukkig zijn?”

Hoe kan het dat de mens niet weet wat gelukkig-zijn is?

Hoe kan de mens van een ander houden en niet beseffen dat dit gelukkig-zijn is?

Hoe kan de mens kinderen wensen, die ook krijgen en toch niet weten dat dit gelukkig zijn is?

Hoe kan het dat de mens niet weet dat gelukkig zijn, je gelukkig voelen, de weg is naar de liefde en hoe kan je niet weten dat van iemand houden de weg is naar gelukkig zijn?

Hoe kan het dat je een stralend blauwe lucht ziet en de zon, maan of sterren, bergen, meren en het niet beseffen?

Gelukkig zijn is net als liefde niet iets wat je kunt beredeneren met je hersens, met je verstand, met logica en je moet dat ook helemaal niet willen beredeneren. Gelukkig zijn is een gevoel. Punt !

En het allerbelangrijkste is:

GELUKKIG ZIJN IS EEN KEUZE !

Het is jouw keuze of je gelukkig wilt zijn, of jij je gelukkig wilt voelen of niet. Jouw geluk is nooit uitsluitend afhankelijk van een ander mens. Geluk is niet afhankelijk van je werk want dat is alleen maar iets wat je doét, niet wat je bent. Geluk is dus evenmin afhankelijk van wat je bereikt door je ambitie, want dat is alleen maar een doel dat je je gesteld hebt en dat doel is niet "het geluk". Je geluk is ook niet afhankelijk van wat de wereld doet. Ongeacht wat jij wilt of denkt of verwacht: de wereld doet wat de wereld doet, maar jij bent degene die de keuze maakt: kies je voor geluk? KIES JE VOOR GELUK??? Al de genoemde dingen en nog veel meer kunnen namelijk wél bijdragen tot jouw gevoel van gelukkig zijn, maar alleen als jij dat toe laat.

Kies dus voor geluk. Ga steeds opnieuw naar binnen, naar het belangrijkste plekje, jouw liefdevolle hart. Vraag jezelf af hoe jouw dag er vandaag moet uitzien. Vraag jezelf af wie er om je heen is. Zij die jou omringen kunnen jou geen geluk geven, maar ze dragen er zoals gezegd wel voor een heel belangrijk deel aan bij, tenminste, als jij voor liefde en geluk kiest en je deze geweldige energieën in je leven toe laat.

Je kunt de naasten in je omgeving ervaren als vanzelfsprekend, of je kiest ervoor hen in je leven je hebben als een geweldig geschenk. Je kunt jouw eigen speciale kwaliteiten, jouw gaven, jouw capaciteit tot liefhebben negeren, of je kunt ervoor kiezen deze delen van jezelf te zien als geluk.

En kun je iets niét? Heb je iets niet wat anderen wél hebben? Wat dan nog? Dat gaat maar om (tijdelijk) bezit en het maakt geen enkel verschil voor jouw keuze. Kijk niet naar wat je niet hebt, maar ervaar alles wat je wél hebt als geluk. Gelukkig zijn is nooit een toevalligheid. En al zou je nog niet precies weten wat geluk betekent, neem dan van me aan, dat hoe meer je ervoor kiest, hoe meer je zult beseffen dat gelukkig zijn of je gelukkig voelen wérkelijk een keuze is, jouw eigen keuze. Heb vertrouwen en word wijs.

Liefde en Geluk zijn de kern van je Wezen. Ze zijn de adem van het leven. Ze zijn het leven zelf.

Graag wil ik jullie fijne dagen toewensen en daarna voor elk moment in je leven: Liefde, Gezondheid, Geluk en Verlichting (letterlijk en figuurlijk).

Sjaloom.

Kerstboodschap

Liefde, Waarheid en Tolerantie –
16 december 2017

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

In de wereld lijkt het alsof alles steeds maar sneller gaat. Vierentwintig uren op een dag blijven vierentwintig uren en een week heeft nog steeds 7 dagen.

Maar als een week voorbij is constateer je dat die is “omgevlogen”. Waar is de tijd gebleven?

Belangrijker echter is de vraag: wat heb je met je tijd gedaan?

En het antwoord is negen van de tien keer: ik heb gerend, van het een naar het ander en ik bleef maar rennen om te kunnen voldoen aan alle verplichtingen of om te voldoen aan alle eisen die aan me gesteld worden, om tegemoet te komen aan alle verzoeken om hulp, om te zorgen voor huis en haard etc. etc.

De mensheid is geëvolueerd, de ontwikkeling van techniek en wetenschap raast voort en daar zijn voordelen aan verbonden. Helaas komen bij deze geweldige evolutie en groei dingen als tijd voor jezelf, menselijkheid, verdraagzaamheid, tolerantie en liefde in het gedrang. Je denkt daar niet aan als je gevangen zit in de stress van het dagelijkse leven.

Nu zul je zeggen: daar kan ik niets aan veranderen, dat is nu eenmaal zo. En velen met jou zullen hetzelfde zeggen.

Maar ik heb vroeger al gezegd: je bent een Mens, een Mens met een hoofdletter. Je bent geschapen naar Gods' beeld en gelijkenis. Omdat men vroeger niet beter wist (of niet beter mócht weten) werd deze uitspraak al te letterlijk genomen – en niet begrepen.

Het nieuws is: Je lijkt uiterlijk in niets op God, of op de Universele Energie, want die Energie is niet fysiek zichtbaar ! Maar elke cel, zenuw, bot, kraakbeen, vloeistof of wat dan ook van je lichaam en van jou is als God. Je gedachten zijn als de gedachten van God. Je geest is een afspiegeling van de Goddelijke Energie. Jij bent als God, net zoals elk deel van je lichaam jou is en net als jouw kinderen jou zijn – en tóch zichzelf.

Alles wat ik zeg moet je los zien van welke religie of geloofsrichting dan ook. Goddelijke Energie heeft met die zaken niets te maken. Religies waren en zijn hulpmiddelen om tot begrip en inzicht te komen, maar vanzelfsprekend werden en worden in de interpretaties veel fouten gemaakt.

De kern van alles is één Liefde, één Waarheid.

Het onbewuste zoeken naar Liefde en Waarheid leidt tot onbegrip, misverstanden en een groot gebrek aan verdraagzaamheid en tolerantie, want iedereen moet immers begrijpen dat alleen die ene Religie of die ene Geloofsrichting de ware is?????

Omdat je bent als God, bén je ook dezelfde Kracht die God is, dezelfde Kracht die Universele Energie is. Ik zeg niet: je hébt kracht. Ik zeg duidelijk: je bént die Kracht ! Dat is een groot verschil. En zoals gezegd: die Kracht bevindt zich in elk deeltje van jou en in elk deeltje van alles in het hele Universum.

Het Aquarius-tijdperk, het tijdperk waar jullie nu in leven, is bij uitstek het tijdperk waarin de mensheid leert oude, verwrongen ideeën los te laten en daar vervolgens nieuwe denkbeelden voor in de plaats te zetten. Liefde en (liefde voor de) Waarheid zijn de basis daarvoor.

Deze twee vormen ook de basis voor tolerantie, verdraagzaamheid en begrip voor de ander, dingen die in deze tijd bijna noodzakelijker zijn dan ooit.

Elke verandering begint altijd in de mens zelf, in zijn of haar gedachten.

De eerste Gedachte binnenin je is de stuwende energie die leidt tot veranderingen. Zodra je beseft dat je geen slachtoffer bent, maar een Schepper van je eigen omstandigheden begint jouw leven en dat van je naasten zich te veranderen.

Je kiést nu ervoor te rennen van hot naar her. Je kan ook kiezen om momenten van rust en onderlinge uitwisseling in te bouwen met je partner en je kinderen, met je familie, met je vrienden of zelfs met vreemden.

De enige Waarheid is dat je zou moeten leren heel zorgvuldig met je tijd om te gaan. Elk aards leven, al word je 120 jaar, is minder dan een miniem vleugje in de eeuwigheid. Honderdttwintig jaar is lang voor een aards leven, maar is het dat ook?

Denk eens aan je huidige leeftijd. Stel, je bent 42 jaar nu. Denk eens terug aan je kinder- en tienerjaren, de tijd voor je een partner of kinderen had, de tijd toen je nog studeerde en de tijd dat je werk deed voor een bedrijf. 42 Jaren zijn voorbij gegaan. Hoe lang heeft dat geduurd? Bijzonder kort ja, dat is al voorbij, voorbij gevlogen. Sommigen worden 120 jaar en anderen worden nog geen 8 jaar oud. In beide gevallen dus bijzonder kort.

Wat blijft er over? Vraag je je werkelijk wel eens af waarom je dingen doet? Werken is voor velen de manier om geld te verdienen voor het gezin, zodat jij en je gezin een beter leven hebben. Geld maakt dat wat gemakkelijker. De mens steekt altijd veel energie in werk.

Gewoonlijk doe je je best om dat zo goed mogelijk doen, zodat je werkgever tevreden is over jou en dat je dan misschien promotie kunt maken en meer geld kunt verdienen.

Denk je er wel eens aan dat anderen die kans niet hebben? Geen geld of geen enkele mogelijkheid om te kunnen studeren? Ook al willen ze graag keihard werken, ook al zijn ze bijzonder slim en zouden ze met hun ideeën veel positieve veranderingen kunnen bewerkstelligen, als ze de kans niet hebben dan blijft de energie daar steken.

Vind je het gek dat iemand zoekt naar de mogelijkheden die jij wel hebt en hij/zij niet? Vind je het gek dat iemand voor zijn gezin wil wat jij hebt? In de wereld zijn de mogelijkheden oneerlijk verdeeld en voor een deel hoort dat bij het door jou of door hen gekozen lot. Maar er bestaat een persoonlijk lot en er bestaat een wereld-lot. Je bent niet overgeleverd aan een willekeurig lot. Je hebt mogelijkheden om er verandering in aan te brengen en dat is iets dat anderen ook willen.

Het “versnelde” tempo van de aardse tijd leidt ertoe dat veranderingen niet meer plaats vinden in een rustig tempo dat jou gelegenheid biedt eraan te wennen. Het gaat zo snel dat het als een waterval op je af raast en als dát gebeurt raken velen in paniek.

Marco Polo en Columbus waren ontdekkingsreizigers en de impact van hun reizen was enorm. Andere werelden kwamen in zicht. Iedereen kent hun naam, omdat het er in die tijd maar zo weinig waren. Dat hoorde ook bij de evolutie van hun tijd.

De enorme mensenmassa's behoren tot de evolutie van jullie tijd. Het is niet meer één iemand, het zijn er honderdduizenden, zelfs miljoenen. Toch krijg je er zelf eigenlijk maar relatief weinig mee te maken. Jouw leven gaat gewoon door. Het is gemakkelijk om te oordelen over bijvoorbeeld de migranten, te generaliseren, maar jij kent hun achtergrond niet. Laten we even de opportunisten buiten beschouwing laten en degenen die het verkeerde pad zijn ingeslagen. Die zijn er bij hen en die zijn er ook bij jullie.

Maar zou jij zelf niet alles doen voor je gezin, voor je geliefden?

Zou jij niet proberen ze te redden als ze in gevaar waren?

Als je kinderen honger hadden, zou jij dan niet proberen eten voor hen te vinden, al moest je het stelen?

Liefde en Waarheid zijn de formidabele Energieën die ervoor zorgen dat jij het heft in handen kunt nemen om te zorgen voor jouw geliefden.

Nogmaals, je bent de Schepper en niet het slachtoffer. Liefde en Waarheid liggen ten grondslag aan het inslaan van een nieuwe richting, de richting die Liefde, Waarheid en tolerantie met elkaar verbindt. En ze zijn ook de grondslag voor een waardevol, vervuld, gezegend, liefdevol leven, moment voor moment, stap voor stap, dag na dag.

En dat is waar ik mee eindig en dat is wat ik jullie allen toe wens: een waardevol, vervuld, gezegend en liefdevol leven. Zalig Kerstmis en Gelukkig Nieuwjaar.

Sjaloom.

Kerstboodschap

De Mens: het Wonder van God –
11 december 2018

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Deze kerstboodschap komt tot stand via het zogenoemde “automatisch schrift”.

Het zijn mijn persoonlijke gedachten of overdenkingen en die komen op papier middels de handen van het medium.

De boodschap wordt dus doorgegeven vanuit een andere dimensie, vanuit een ander niveau van bewustzijn, maar de inhoud is altijd gericht op de aardse dimensie, want dat is waar jullie leven zich afspeelt, dat is de bewustzijnstoestand waarin jullie verblijven en dat is de plek waar jullie je lessen leren.

Een groet van deze zijde, van ons allen, voor jullie allemaal. Het is elke keer een eer en een genoegen voor mij om een boodschap te mogen doorgeven.

Een boodschap, een bericht, informatie, advies, ter overdenking, noem het zoals je wilt. Het is een eer, omdat degenen die de boodschap lezen, dat gewoonlijk zeer geconcentreerd doen, geconcentreerd en met aandacht voor de inhoud ervan. Je neemt de tijd de boodschap te lezen en alles goed tot je door te laten dringen.

In de op aarde snel voortschrijdende tijd, maakt het mij blij te zien dat je tóch even tijd neemt om iets te doen, wat van belang is voor je innerlijk.

En zeg nou zelf: hoe vaak maak je tijd daarvoor? Want de druk van de maatschappij is groot.

Er zijn veel verwachtingen van anderen waaraan je denkt te moeten voldoen, maar ook zijn er de verwachtingen die je van jezelf hebt. Het gaat er niet eens om of die verwachtingen reëel zijn of niet.

We bouwen een wereld op met allerlei verwachtingen, verplichtingen, regels, maar niemand vraagt of dat wel bij jou past. Niemand vraagt of het jou gelukkig maakt. En het lijkt soms zelfs alsof het niemand interesseert.

Ik kan je niet vertellen of dat in jouw geval ook werkelijk zo is, maar ik weet wel dat je daar, op aarde, niet in staat bent de gedachten van anderen te lezen, zoals we dat hier kunnen. Mogelijk heb ik wel eens verteld, dat communicatie aan deze zijde heel anders is. We spreken niet met elkaar door middel van gebruikmaking van de stem.

We laten elkaar niet zien wat we bedoelen door televisiebeelden of presentaties.

We hoeven niet te vertellen wat we voor elkaar voelen.

De communicatie aan deze zijde is – heel eenvoudig gezegd – zo direct en eerlijk als maar mogelijk is. Iets dat we aan een ander willen overbrengen, gebeurt onmiddellijk en je kunt het zien als een totaalpakket van woorden, gedachten, gevoelens, herinneringen of van beelden. Alles IS er gewoon.

Het zit in de aard van de mens om nieuwsgierig te zijn. Je wilt alles weten en als je het niet weet, ga je het uitzoeken of opzoeken.

En waarom wil je eigenlijk alles weten?

Omdat je denkt dat je door te “weten” controle hebt over je leven en alles wat ermee verbonden is.

Het maakt de mens onzeker, als hij niet weet wat anderen van plan zijn of wat ze denken. Vervolgens beginnen de misverstanden, want dan ga je ernaar “raden”, wat die ander wel zal denken. Je gaat er een invulling aan geven. “Hij of zij zal wel dit of dat denken”. En wat *jij* denkt dat een *ander* denkt, is in negen van de tien gevallen grote onzin. De fantasie van de mens is meestal vele malen erger dan de waarheid. Je kunt niet weten wat een ander denkt. Ben-Ji zei dat vroeger ook al eens.

Eerder zei ik dat niemand vraagt of alles wat er gebeurt jou gelukkig maakt. Dat is een onderwerp waar ik al vaker over gesproken heb. Denk je nog altijd dat er iets of iemand nodig is om jou gelukkig te maken? Misschien een nieuwe auto? Een andere baan? Meer geld? Een partner? Een kind? Een groter huis dan je buurman? Een reis?

Ik zal het nog een keer duidelijk zeggen: niets en niemand kan jou gelukkig *maken*.

Daar moet je zelf voor zorgen ! En dat begint al bij jouw angst over wat anderen van je denken. De angst zorgt voor een neerwaartse spiraal in denken en voelen en dat kost heel veel energie. Met dezelfde energie zou je in een opwaartse spiraal kunnen denken en voelen. Het is een oefening en uiteindelijk levert dat meer op.

Ja, deze onderwerpen zijn in al onze boodschappen regelmatig aan de orde gekomen, maar we kunnen dat niet vaak genoeg en niet voldoende benadrukken. De mens is helaas vaak snel uit evenwicht en dan vergeet hij meteen alles weer. Dat is niet erg, want dat is de les, de oefening. Het is alsof je een bepaalde lesstof een tijd lang bestudeert. En als er een toets is, dan slaag je, of je slaagt niet.

Slaag je niet, dan is dat niet erg. Het betekent alleen, dat de les wel al duidelijker is, maar nog niet echt in jou “genesteld” is. Daar is tijd voor nodig – en meer oefening. Oefening krijg je alleen maar door het leven zelf, door wat het leven je aanbiedt.

En weet, dat het jouw eigen ziel is, die hiervoor zorgt. Je hebt gekozen voor het leren van bepaalde lessen tijdens dit leven en die lessen zullen op de een of andere wijze bij je komen. Je herinnert je niet dat dit een keuze was en de reden daarvoor is duidelijk: als je weet dat iets een les is, dan let je beter op en misschien maak je dan minder fouten. Maar wat win je ermee als iemand je alles voor zegt? Slagen voor een test als je in het bezit bent van de antwoorden, dat is alleen maar liegen tegen jezelf. Slagen voor een test, als je niet eens weet dat er een test komt, dát is waar de oefening voor bedoeld is.

In 1979 werd ik de spirituele gids van Mia en Tonny. Gedurende vele levens heb ik heel wat gestudeerd en bestudeerd zoals: wiskunde, architectuur, literatuur, geschiedenis, astronomie, theologie, medicijnen, psychologie, meditatie, de grote religies van de aarde, dood en geboorte. En ik heb gezocht naar het antwoord op vele vragen. Door mijn opgedane grote kennis was ik tijdens enkele aardse levens in staat anderen te begeleiden in hun zoektocht naar hun eigen waarheid. Maar pas toen ik vanaf deze zijde de kans kreeg een spirituele gids te zijn voor de mensheid, pas toen kwam ik erachter wat er allemaal in de mens leeft, wat hem voortdrijft, wat zijn passie is, wat zijn angst en zijn kracht is.

Waarom kon ik dat toen pas zien? O ja, ik kon al heel lang vanaf hier het denken van anderen zien en ermee werken. Dat noemt men dan ingevingen. Dat is niet hetzelfde als beïnvloeding. Dat zou allereerst niet spiritueel zijn en bovendien heeft iedereen de vrije wil. Het was meer een liefdevolle begeleiding op hun pad.

Maar nu, als spirituele gids, werd het een direct contact, een uitwisseling, met twee dames die hun eigen ideeën hadden, die nieuwsgierig en leergierig waren, maar die niet zomaar alles aannamen wat ik zei. Dat was ook niet de bedoeling. Iedereen moet zijn eigen pad zoeken en niet zomaar alles voor zoete koek aannemen.

Mensen hebben soms de neiging iets of iemand te verheerlijken, zonder enig onderscheidingsvermogen. En verheerlijking, daar koop je niets voor. Ik ben een Meester, ja, maar je moet mij of anderen niet verheerlijken, ook niet als ze Meester zijn.

Denk niet dat anderen beter zijn dan jij, alleen omdat je vermoedt dat ze meer weten, of omdat je denkt dat ze spiritueler zijn dan jij.

Wat een onzin. De mens kent zichzelf niet. Je weet niet wat voor hoge, oude of vergevorderde ziel je zelf misschien wel bent. Je kent alleen maar een piepklein stukje, het stukje mens dat je nu bent. En zelfs dát ken je nog niet eens echt.

Hoe dan ook, het bijzondere en directe contact gaf mij de mogelijkheid onverwacht meer over de mens te leren dan ik ooit gedacht had.

De mens – het Wonder van God. DE MENS.

En wat ik het meest bijzondere vond, was te ontdekken hoe oneindig groot het is: *het vermogen van de mens tot liefhebben*. Zelf was ik best een liefdevol mens, vond ik. En ik deed mijn best mijn liefde uit te delen.

Maar hoe groot dat vermogen was, daar kwam ik ook pas veel later achter.

Nooit heb ik verteld wie of wat ik in mijn laatste aardse leven was en daar ga ik ook nu niet mee beginnen.

Maar het is wél goed, dat je weet dat ook ik een mens was, met alle negatieve en positieve kanten. Het is goed dat je weet dat je niet klaar bent als je eenmaal hier bent. Het gaat verder. Je leert nog altijd bij, soms gewoon aan deze zijde en soms middels contact met mensen op aarde. Dat is een keuze.

Maar leren is ook een daad van liefde.

De oefening bewuster te worden dan je bent, liefdevoller, geduldiger, opener, dat is een daad van liefde. zelfs al weet je dat niet eens.

Bij deze boodschap wil ik graag een aantal belangrijke woorden aanbieden, die tot nadenken kunnen stemmen.

De inhoud van de boodschap is niet nieuw, maar wel iets dat tot nadenken stemt.

En de woorden die ik geef zijn evenmin nieuw. Ze zijn bedoeld om mee te nemen in het komende aardse jaar.

Lees ze, laat ze door dringen, denk erover, neem ze mee in je leven, neem de energie ervan op en laat die deel van je worden.

Het zijn woorden van kracht.

Deze woorden ZIJN kracht.

* LIEFDE *

* MEDELEVEN *

* RUST *

* EVENWICHT *

* HARMONIE *

* VERTROUWEN *

* ZELFVERTROUWEN *

* ENERGIE *

* GELUKZALIGHEID *

* HUMOR *

* INZICHT *

* WIJSHEID (geen boekenwijsheid) *

* ACCEPTATIE *

Het zijn niet zoveel woorden, maar elk woord is méér dan alleen maar het woord.

Als je telkens één woord een weekje (of een maand) in je leven toe laat, in je denken, in je uitingen, in je gevoel, dan zal het je leven veranderen.

Je hebt nooit de controle over alles wat er gebeurt, maar je hebt ALTIJD de controle over de wijze waarop jij omgaat met de omstandigheden.

Ik heb geleerd dat de mensheid het waard is om aandacht aan te schenken, de hele mensheid en ieder mens afzonderlijk ook. Je bent waardevol. Weet dat over je zelf en aanvaard dat van jezelf. De ander is ook waardevol.

Want iedereen is MENS – het Wonder van God....

Sjaloom.

Kerstboodschap

Lessen leren en Liefhebben –
12 december 2019

Sjaloom.

Mijn naam is Shanoré hetgeen betekent “oude, wijze man”.

Als ik een Kerstboodschap mag doorgeven, realiseer ik me elke keer, dat er op aarde weer opnieuw een jaar bijna voorbij is. Aan deze zijde bestaat tijd niet. Op aarde wél en dat komt o.a. door het

dag- en nachtritme, door de seizoenen, door hoogtepunten of gebeurtenissen door het jaar heen.

Hoewel tijd in wezen niet belangrijk is, blijkt het voor mensen toch wel een “ding” te zijn. Je moet immers op tijd klaar zijn met je werk, thuis of bij je werkgever, taken moeten af zijn, je moet tijdig op jouw afspraken of die van partner en kinderen aanwezig zijn, je moet tijdig de voorbereidingen voor Kerstmis of een ander feest klaar hebben tijd.. tijd.. tijd.

Het schijnt dat dit de 39^e Kerstboodschap is, die door mij of een andere spirituele gids van Mia en Tonny werd doorgegeven. Er wordt nu zelfs een verzameling samengesteld, op veler verzoek.

Enerzijds doet me dat natuurlijk veel plezier. De Kerstboodschappen, hoewel eenvoudig, zetten de mensen aan het denken, over zichzelf, over anderen, over actuele gebeurtenissen, over gezondheid, leven en dood.

En over liefde.

Er is geen Kerstboodschap, die niet op de een of andere wijze spreekt over of gerelateerd is aan de ongelooflijke kracht van de Liefde. Dat woord is heel vaak terug te vinden in de themanaam die nu aan elke Boodschap gegeven is.

Voorheen werden de Kerstboodschappen doorgegeven aan geïnteresseerden en dan stond daar stond alleen de datum bij. Misschien is het in de loop der tijd wel belangrijker geworden, dat er een themanaam boven de Boodschap staat.

Ik besef dat jullie de Boodschappen wel een keertje lezen, maar ik vraag me af of jullie er na het lezen of na de Feestdagen ook werkelijk iets mee doen?

- Heb je ooit een keer bewust iets gedaan met het thema verdraagzaamheid?
- Heb je iets gedaan met het thema eenzaamheid?
- Heb je iets gedaan met het thema tegenstellingen?
- Heb je iets gedaan met het thema “wonder van God”?
- Heb je iets gedaan met eerlijkheid, tegenover jezelf en anderen?

- Heb je iets gedaan met het thema begrip en vergeving, met loslaten en tolerantie?
- Heb je ooit de Zonnegroet gedaan en de kracht ervan echt ervaren?
- Heb je de woorden uit mijn vorige Boodschap meegenomen in je leven, zoals ik voorgesteld heb?
- En last but not least: heb je iets gedaan met het thema, of liever gezegd, met de Kracht van LIEFDE?

Met deze vragen bedoel ik niet of je het eens gelezen hebt en misschien een paar dagen erover gedacht hebt. Nee, ik vraag of je er in je leven daadwerkelijk iets mee gedaan hebt. Heb je het in de praktijk gebracht?

Let wel, ik vel geen oordeel, over niemand. Ook als je een Boodschap 1x leest en het blijft daarbij, dan zal de energie van die Boodschap tóch ergens bij je blijven, op een klein plekje in je hart. Misschien is het deurtje van dat plekje wel een tijdje dicht, maar jij hebt de sleutel. Jij kunt er altijd heen, wanneer je maar wilt. Ik ben dankbaar voor iedereen, die mijn Boodschap leest.

Maar de Boodschappen zijn niet zomaar Boodschappen, het zijn geen loze woorden. Als ik zeg “alles is altijd goed”, of “er is een reden voor alles wat er gebeurt”, of “het antwoord op je vraag *is* er al”, dan zijn dat niet zomaar opmerkingen. Het gaat niet om de woorden, maar om de lading. De lading is, dat de Universele Waarheid altijd beschikbaar is, altijd gevonden kan worden, als je je er maar voor wilt open stellen. De Waarheid is Liefde, voor jezelf en voor de ander.

Alles *is* altijd goed. Ja, dat klopt.

Waarom?

Omdat ieder van jullie naar de aarde komt om bepaalde lessen te leren. Of de les moeilijk of gemakkelijk is, of je de les leert of niet, of je slaagt of niet, daar gaat het niet om. Het gaat om de reis, het gaat om het ervaren van de les en dat is altijd goed, ongeacht hoe het uitpakt.

En er is altijd een reden voor alles wat er gebeurt. Ja, dat is ook zo.

Als je hard gestudeerd hebt voor een examen en je slaagt desondanks niet, dan is daar een reden voor. Welke? Soms kom je daar meteen achter, soms duurt het maanden of jaren. Misschien moest je wel zakken voor dat examen, omdat je (bewust of onbewust) niet de juiste studiekeuze hebt gemaakt. Misschien maakte je die keuze omdat anderen zeiden, dat dit het beste voor je was.

Of maakte je die keuze omdat het de gemakkelijkste weg leek? Stel, je studeerde Rechten en je zakt.

Misschien kom je er dan achter dat je liever arts zou worden en mensen helpen. Of misschien wilde je eigenlijk architect worden, maar deed je dat niet omdat ik weet niet waarom. Mensen maken nu eenmaal keuzes en als jij voor iets kiest, dan heeft die keuze een gevolg. Als anderen iets kiezen, dan heeft dat ook gevolgen.

Misschien is nu wel tijd voor verandering.

Maar zoals gezegd, je ziet de reden niet altijd meteen.

Als je naar de aarde komt, dan zijn de keuze voor het aardse leven en de keuze voor bepaalde lessen, de keuze voor een bepaalde opvoeding altijd versluierd. Dat lijkt oneerlijk, maar dat is het niet.

Wanneer ben je bereid te leren?

Meestal wanneer je een doel voor ogen hebt. En dan ga je op weg en je doet je best, met dat doel voor ogen.

Dat is dus wat je doet voor je naar de aarde komt. Je hebt een doel voor ogen en bent bereid lessen te leren om dat doel te bereiken.

Maar mens is mens. Mens wil alles weten. Mens wil alles onder controle hebben. Maar ook: mens wil gewoonlijk niet geprezen worden voor dingen, die hij niet zelf gepresteerd heeft. Je gaat niet pronken met andermans successen. Je bent pas vervuld en gelukkig als je zélf iets gepresteerd hebt.

En het meest vervuld en gelukkig zul je zijn, als je een bijzonder moeilijke taak hebt volbracht, een bijzonder moeilijke les hebt geleerd; ineens te beseffen dat je iets geweldigs hebt gedaan, terwijl je niet eens wist, dat het een les of een test wás.

Er wordt van je gevraagd in je leven goed op te letten, opmerkzaam te zijn, acht te slaan op mensen, dingen en gebeurtenissen om je heen.

Zovelen vragen: “wat is mijn les?”

Het antwoord is: “*dit*, alles wat ik net zei over opletten, opmerkzaam zijn etc.”

Wat is je les?

Zet één stap en zet dan de volgende stap en daarna weer een stap. Het leven is *dit* moment, dan het volgende moment en dan weer een moment.

Het leven is niet 87 jaren leven of slechts 3.

Het leven is ademen, zien, horen en voelen. En bovenal LIEFHEBBEN.

Het leven bestaat uit een aaneenrijging van momenten. En niet het aantal momenten telt, maar hoe jij die momenten invult. Hoe leef jij elk moment? Hoe be-leef jij elk moment?

Waardeer je wie je bent? Respecteer jij jezelf? Houd je van jezelf? Als een of meer van de antwoorden op deze vragen “nee” is, dan ken je nu je les. Het pad ligt voor je.

Deze Kerstboodschappen worden doorgegeven uit liefde. Het zijn geen voorspellingen en het zijn zoals gezegd geen loze woorden. Als je straks in de verzameling dingen terug leest, dan zul je zien, dat elke Boodschap veel dieper gaat dan alleen de zichtbare tekst. Het zijn verborgen wijsheden, lessen.

Sta open voor alle ervaringen in je leven.

Maar altijd en vooral: wees lief, heb lief, geef liefde en ontvang ze ook. Liefde gaat nooit verloren. Alle liefde die jij hebt en die onbeantwoord lijkt, zal altijd op een of ander moment in je leven op een of andere wijze en in een of andere vorm bij jou terug komen en je genezen, je troosten, je kracht geven.

LIEFDE maakt HEEL.

Mag ik jullie dan nu heel fijne Feestdagen wensen? Vier feest en wees gelukkig.

Sjaloom.

BIJLAGEN

LICHTMEDITATIE

Lichtmeditatie -
2 december 1996

Ga ontspannen zitten, uw benen náást elkaar en uw handen in uw schoot, met de palmen naar boven gericht. Denk aan niets.

Luister alléén naar deze stem, mijn stem, en naar de muziek.

Adem diep in en uit, diep in en uit

Ik open nu mijn hart en ik laat zuivere liefde uitstromen. Ik kan zien hoe deze liefde als een groot wit licht uit het centrum van mijn zelf naar buiten straalt.

Ik voel haar trilling ín mij en om mij heen.

Ik voel mij één met dit lichtpunt. Ik ben vol van dit licht.

Ik ben gevuld met dit licht en vervuld van dit licht.

Ik bén dit licht.

Nú ga ik dit licht uitzenden, zodat het andere lichten kan ontmoeten. Ik wéét dat dit gebeurt, hier en nú en óveral op deze aarde.

Ik kan zien dat alle lichten in elkaar overvloeien en samen één licht vormen. Wij zijn nu dit éne licht.

Het ene licht van rust, vrede, liefde en begrip stroomt uit. Het vloeit overal heen en raakt iedere vermoeide ziel aan.

En iedere ziel wordt nu verkwikt en gevuld met dit licht.

En het licht groeit verder, over de hele aardbol én over het hele universum. Alles en iedereen wordt door dit licht aangeraakt.

Alles is nu één geworden.

En ín deze eenheid vinden wij de Almacht, die ons antwoordt.

En Zijn woord is: Liefde.

In het licht van deze liefde lossen alle duisternis en alle onbegrip op.

Er is vrede in ons, volmaakte vrede.

En er is volmaakte harmonie en volmaakte liefde.

En omdat allen één zijn, heersen deze vrede en deze liefde nu overal in het universum.

En zó is het.

ZONNEGROET

Zonnegroet –
11 november 1989

Xenia vertelt: de Zonnegroet is een daad van kracht. Graag wil ik dat verder uitleggen.

De oefening begint met het uitstrekken van beide armen en handen, schuin naar boven, in de richting van de opkomende Zon, dus naar het Oosten.

De zon is voor mij het symbool voor “het Licht” en daarmee ook symbool voor “God, de Universele Energie”. God is een naam die we gebruiken, maar het betekent wat ieder van jullie individueel denkt of gelooft dat God is.

Daarna vorm ik mijn handen zo dat het lijkt alsof er een bal tussen past en ik stel me voor dat ik de kracht van het Licht in mijn handen neem.

Dan trek ik die kracht naar mij toe (naar mijn zintuigen), naar mijn hoofd, mijn ogen, mijn neus, mijn lippen, mijn oren, mijn keel en verder naar mijn hart.

Het hart is het spirituele centrum van de Liefde.

Vervolgens richt ik mijn handen naar de aarde en geef ik de kracht door aan de aarde.

En daarna trek ik ze weer omhoog, om ze terug te geven aan de zon.

Ik eindig weer met mijn handen schuin naar boven in de richting van de zon.

Zo vormen deze bewegingen een volledige cirkel van ontvangen en doorgeven.

Hoe vaker je de Zonnegroet uitvoert, hoe meer je de geweldige kracht en energie van deze handeling zult kunnen ervaren.

Contactinformatie:

E-mail : info@spirituelewereld.nl

Website : www.spirituelewereld.nl

De Kerstboodschappen

1981 tm 2019

In 1979 werden wij door “gene zijde” (het moet een naam hebben) benaderd en op dat moment hadden wij geen flauw idee wat dat contact zou gaan betekenen voor de rest van ons leven.

In 2007 werd ons boek “de Andere Wereld ... en wij” uitgegeven. Daarin wordt onze spirituele ontwikkeling, onze groei, ons leerproces beschreven. Vanuit het contact met meerdere spirituele gidsen ontvingen wij vanaf 1981 de zogenoemde “Kerstboodschappen”.

Deze verzameling “Kerstboodschappen” kwam tot stand op verzoek van velen, die in de loop der jaren bij ons thuis kwamen, hulp zoekend bij problemen, bij ziektes en/of sterfgevallen of die deelnamen aan een van onze vele spirituele gespreksgroepen of workshops.

Het zijn nu dus 39 Kerstboodschappen – en stuk voor stuk zijn het pareltjes van eenvoud, wijsheid en liefde.

Ik hoop dat jij, de lezer, deze wijsheid en liefde zult kunnen ervaren bij het lezen van de boodschappen.